

ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΙ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ ΕΝΩΘΕΙΤΕ!

Εργατική Δημοκρατία

Μηνιαία Εφημερίδα Επαναστατικής Εργατικής Πολιτικής
Για την Ανασυγκρότηση του Παγκόσμιου Κόμματος της Προλεταριακής Επανάστασης (4η Διεθνής)

**66 ΧΡΟΝΙΑ
ΑΠΟ ΤΗΝ
ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ
ΤΟΥ
ΤΡΟΤΣΚΙ**

σελίδα 2

Ενάντια στην καπιταλιστική σήψη που μεγαλώνει **ΕΝΙΑΙΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ**

Οι μίζες, οι ρεμούλες και τα σκάνδαλα που αναδύονται καθημερινά από τα τηλεοπτικά κανάλια και πλημμυρίζουν κάθε σπίτι σε κάθε γωνιά της χώρας, χαρακτηρίζουν και καθορίζουν την επίσημη πολιτική ζωή. Σαν διαλύτες, εξαφανίζουν τα απατηλά πέπλα "δημοκρατικότητας" που σκεπάζουν τον πραγματικό αντιδημοκρατικό χαρακτήρα του καθεστώτος του κεφαλαίου, αποκαλύπτουν την απάτη της κοινοβουλευτικής αστικής "δημοκρατίας" και φανερώνουν το βαθύ σάπισμα του κοινωνικού και πολιτικού συστήματος της κεφαλαιοκρατίας.

Μάταια οι επιτελείς της κυβέρνησης προσπαθούν να εμφανίσουν τον κατακλυσμό των αποκαλύψεων σαν "μεμονωμένες" περιπτώσεις και σαν "ανθρώπινη αδυναμία". Το γενικό "φαγοπότι" που έχει στηθεί από τους "κουμπάρους" και τους "ημετέρους" του κυβερνητικού μηχανισμού -που, να μην ξεχνάμε, ανέλαβε την εξουσία με την υποκριτική "δέσμευση" να εξαλείψει την διαφθορά και την ρεμούλα- αποδειχνεται ότι είναι συνυφασμένο με το σύνολο του πολιτικού και οικονομικού οικοδομήματος του καθεστώτος.

Το εκτεταμένο αυτό "παράνομο" αλισβερίσι της μίζας και της ρεμούλας βρίσκεται σε στενή και αδιαχώριστη σύνδεση με την επίσημη κυβερνητική πολιτική των επιδοτήσεων, των επιχορηγήσεων και των ενισχύσεων που προσφέρονται στους κεφαλαιοκράτες.

→ στη σελ. 3

**ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΣΥΜΠΡΑΞΗΣ
ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ ΔΙΕΘΝΙΣΤΩΝ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΔΙΑΣΠΑΣΗ
ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ**

σελίδα 5

**ΚΕΙΜΕΝΟ - ΚΑΛΕΣΜΑ
4 ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ
Αριστερή Ανασύνταξη - Εργατική Πολιτική
Εργατικό Επαναστατικό Κόμμα (Ε.Ε.Κ)
Εργατική Δημοκρατία**

σελίδα 6

**Ταξική πάλη και ενιαίο μέτωπο
των εργαζομένων στη σημερινή
συγκυρία**

σελίδα 13

**Η ΚΙΝΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΕΝΙΑΙΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ
ΜΕΤΩΠΟ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΜΑΣ
στην ΟΚΔΕ-Σπάρτακος**

σελίδα 8

**ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟΝ ΑΠΕΡΓΙΑΚΟ
ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΔΑΣΚΑΛΩΝ -
ΝΗΠΙΑΓΩΓΩΝ ΚΑΙ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ**

**ΠΑΝΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΕΝΑΝΤΙΑ
ΣΤΑ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ ΔΙΑΛΥΣΗΣ
ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ**

**ΣΥΜΠΑΡΑΤΑΞΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗ
ΤΩΡΑ ΤΗΣ ΓΣΕΕ ΚΑΙ ΟΛΩΝ ΤΩΝ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΓΙΑ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΗΣ
ΑΝΤΙΛΑΪΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ**

**ΛΙΒΑΝΟΣ - ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ
ΣΤΑ ΝΥΧΙΑ ΤΗΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ
ΘΗΡΙΩΔΙΑΣ**

σελίδα 9

Η δολοφονία του Τρότσκι και η κατάρρευση της ΕΣΣΔ

Πέρασαν 66 ολόκληρα χρόνια από τη δολοφονία του Λέοντα Τρότσκι. Στις 20 Αυγούστου του 1940, ένας πράκτορας της σταλινικής Γκε Πε Ού, κατέφερε να κάνει πράξη τις εντολές του αρχηγού του Κρεμλίνου Ιωσήφ Στάλιν. Ύστερα από την εξόντωση όλων σχεδόν των άλλων συνεργατών του Λένιν, (με τις δικαστικές σκηνοθεσίες της Μόσχας και τις περιφημες "εκκαθαρίσεις") είχε φτάσει η σειρά και του συναρχηγού της Οκτωβριανής Επανάστασης, του οργανωτή του Κόκκινου Στρατού, Λέοντα Τρότσκι, τη στιγμή που ξεσπούσε ο δεύτερος ιμπεριαλιστικός πόλεμος και δικαιώνονταν στο ακέραιο οι θέσεις του Λένιν και του Τρότσκι για την ιμπεριαλιστική εποχή των πολέμων και των επαναστάσεων!

Όλα αυτά τα νερόνικα αντεπαναστατικά εγκλήματα, τα εμφάνιζε η σταλινική γραφειοκρατική απολυταρχία ως έργο επαναστατικό. Δολοφονούσε τους συνεργάτες του Λένιν, τους ηγέτες της Οκτωβριανής Επανάστασης και της Κομμουνιστικής 3ης Διεθνούς, για να "στερεώσει" την ΕΣΣΔ, για να "οικοδομήσει τον σοσιαλισμό" στη Ρωσία, όπως ισχυρίζονταν!!

Συνεχίζοντας τον αγώνα του Λένιν ο Λ. Τρότσκι, υπερασπιζοντας το διεθνιστικό διαρκοεπαναστατικό πρόγραμμα του μπολσεβικισμού, ως την τελευταία στιγμή, πάλευε ενάντια στην αναθεωρητική σταλινική θεωρία της οικοδόμησης του σοσιαλισμού σε μια μόνη χώρα. Από το 1929, είχε γράψει:

"η πιο μεγάλη ήττα είναι αυτή που ο Στάλιν προετοιμάζει για την Σοβιετική Δημοκρατία. Μας κάνει να πιστέψουμε πως έχει καθορίσει για στόχο του να γραφτεί στην Ιστορία με τον τίτλο του μεγάλου οργανωτή της ήττας". (Η 3η Διεθνής μετά τον Λένιν, σελ. 14, εκδ. Αλλαγή).

Η προειδοποίηση αυτή και άλλες πολλές ανάλογες προειδοποιήσεις που είχε κάνει, (από το 1924 ως το 1940) για τις καταστροφικές αντεπαναστατικές συνέπειες της αντιμαρξιστικής σοσιαλπατριωτικής θεωρίας, περί οικοδόμησης του σοσιαλισμού στην απομονωμένη Ρωσία, αποδείχτηκαν τελικά πως ήταν οι μόνες αληθινές μαρξιστικές - λενινικές τοποθετήσεις και προοπτικές.

Πενήντα χρόνια μετά την δολοφονία του Λ. Τρότσκι και όλων των στενών συνεργατών του Λένιν, η σταλινική θεωρία του σοσιαλισμού σε μια μόνο χώρα, η αντιδραστική αυτή θεωρία του εθνικού γραφειοκρατικού "σοσιαλισμού", στις αρχές της δεκαετίας του 1990, οδήγησε, όχι στην οικοδόμηση του σοσιαλισμού, αλλά στην κατάρρευση του λεγόμενου "υπαρκτού σοσιαλισμού", στη διάλυση της ΕΣΣΔ και στην παλινόρθωση του καπιταλισμού, στη χώρα του νικηφόρου μπολσεβικισμού και των Εργατικών Συμβουλίων.

Έτσι, ο "στρατάρχης" Στάλιν αποκαλύφτηκε πως ήταν πράγματι ο πιο "μεγάλος οργανωτής της ήττας", το εκτελεστικό τυφλό όργανο της ιμπεριαλιστικής αντίδρασης, ο σφαγέας της μαρξιστικής επαναστατικής ηγεσίας του παγκόσμιου προλεταριάτου, ο διαλύτης της Κομμουνιστικής Διεθνούς, ο νεκροθάφτης του πρώτου εργατικού κράτους και της πρώτης προσπάθειας σοσιαλιστικής απελευθέρωσης της ανθρωπότητας από τα δεσμά του παρακμασμένου παγκόσμιου καπιταλισμού.

Το μικρό απόσπασμα από τα γραφτά του Λ. Τρότσκι, που παραθέτουμε δίπλα, είναι μια μικρή μόνο απόδειξη, μια ελάχιστη μαρτυρία, της άφθαστης μαρξιστικής διορατικότητάς του και της αδάμαστης πάλης του για την συνέχιση της σοσιαλιστικής επανάστασης που είχε αρχίσει στη Ρωσία το 1917.

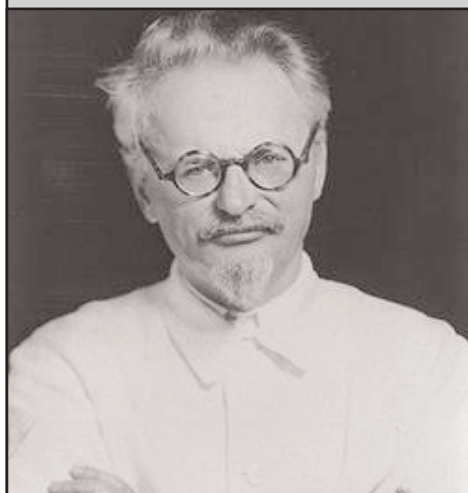
Κι είναι γι' αυτό ακριβώς που η ιμπεριαλιστική αντίδραση, με το χέρι του σταλινικού πράκτορα, φρόντισε να συντρίψει τον επικίνδυνο αυτόν μαρξιστικό ε-

γκέφαλο, ενώ ξεκινούσε ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος και ο συναρχηγός της Οκτωβριανής Επανάστασης, ο συνεχιστής του Λένιν, θεμελίωνε και οργάνωνε τη νέα επαναστατική Διεθνή, την 4η Διεθνή, το παγκόσμιο κόμμα της σοσιαλιστικής επανάστασης.

Σεπτέμβρης 2006

Π. Δούμας

Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ ΣΕ ΜΙΑ ΜΟΝΗ ΧΩΡΑ ΠΗΓΗ ΑΝΑΠΟΦΕΥΚΤΩΝ ΣΟΣΙΑΛΠΑΤΡΙΩΤΙΚΩΝ ΣΦΑΛΜΑΤΩΝ

Η θεωρία του σοσιαλισμού σε μια μόνη χώρα οδηγεί αναπόφευκτα στην υποτίμηση των δυσκολιών που πρέπει να κατανικήσει κανείς και στην υπερεκτίμηση των κατακτήσεων που πραγματοποιήθηκαν.

Δε θα μπορούσε να βρει κανείς πιο αντισοσιαλιστική και αντεπαναστατική διαβεβαίωση από τη δήλωση του Στάλιν ότι τα 9/10 του σοσιαλισμού έχουν κιάλας πραγματοποιηθεί στη χώρα μας. Αυτό

φαίνεται να είναι υπολογισμένο στα μέτρα του κενόδοξου γραφειοκράτη. Λέγοντας κανείς αυτά μπορεί να εκθέσει αθεράπευτα την ιδέα της σοσιαλιστικής κοινωνίας στα μάτια των εργαζομένων μαζών.

Οι επιτυχίες του σοβιετικού προλεταριάτου είναι λαμπρές αν λάβει κανείς υπόψη του τις συνθήκες κάτω από τις οποίες σημειώθηκαν, καθώς και το χαμηλό πολιτιστικό επίπεδο που κληρονόμησε από το παρελθόν. Οι πραγματοποιήσεις, όμως, αυτές έχουν πολύ μικρό βάρος αν τις ζυγίσει κανείς στην πλάστιγγα των σοσιαλιστικών ιδανικών. Για να μην κόψουμε τα χέρια του εργάτη, του μεροκαματιάρη αγρότη, του φτωχού χωρικού, που στον ενδέκατο χρόνο της επανάστασης βλέπουν γύρω τους την αθλιότητα, τη φτώχεια, την ανεργία, τις ουρές μπροστά στους φούρνους, τον αναλφαβητισμό, τα απροστάτευτα παιδιά, την κραιπάλη, την πορνεία, θα πρέπει να πούμε την ωμή αλήθεια κι όχι να λέμε ξεδιάντροπα ψέματα. Αντί να τους λέμε ψέματα, βεβαιώνοντάς τους πως τα 9/10 του σοσιαλισμού έχουν τάχα οικοδομηθεί κιάλας, πρέπει να τους πούμε πως σήμερα, σύμφωνα με το οικονομικό μας επίπεδο, με τις βιοτικές και πολιτιστικές συνθήκες ζωής μας, είμαστε ακόμα πολύ πιο κοντά στον καπιταλισμό, και μάλιστα σ' έναν καθυστερημένο και απολίτιστο καπιταλισμό, παρά στη σοσιαλιστική κοινωνία. Πρέπει να τους πούμε πως δε θα μπούμε στο δρόμο της πραγματικής οικοδόμησης του σοσιαλισμού, παρά ύστερα από την κατάκτηση της εξουσίας από το προλεταριάτο των πιο προχωρημένων χωρών, πως πρέπει να δουλέψουμε ακούραστα προς αυτή την κατεύθυνση, χρησιμοποιώντας και τους δύο μοχλούς: το μικρό - το μοχλό των οικονομικών μας προσπαθειών στο εσωτερικό, και το μεγάλο - το μοχλό της παγκόσμιας επανάστασης του προλεταριάτου.

Με δύο λόγια, αντί για τη φράση του Στάλιν, ότι έχουμε κιάλας οικοδομήσει τα 9/10 του σοσιαλισμού, πρέπει να τους επαναλάβουμε τα λόγια του Λένιν:

"Η (φτωχή) Ρωσία δε θα γίνει τέτοια (εύπορη) παρά μόνο αν απορρίψει κάθε αποθάρρυνση, κάθε δημοκοπία, παρά μόνο αν, σφίγγοντας τα δόντια, συγκεντρώσει όλες τις δυνάμεις της και τεντώσει κάθε νεύρο και κάθε μυώνα της, παρά μόνο αν καταλάβει πως η σωτηρία είναι δυνατή, μονάχα διαμέσου του δρόμου της παγκόσμιας σοσιαλιστικής επανάστασης, στην οποία ήδη έχουμε μπει", (Λένιν: "Απαντα" Τομ. 15ος, σελ. 165).

(Λ. ΤΡΟΤΣΚΙ, Η Τρίτη Διεθνής μετά τον Λένιν)

Εργατική Δημοκρατία

Μηνιαία εφημερίδα της Κίνησης Εργατικής Δημοκρατίας και Ανασυγκρότησης της 4ης Διεθνούς
Συντάσσεται από Επιτροπή
Υπεύθυνος έκδοσης: Χάρης Σταθάτος
e-mail: ergatikidimokratia@yahoo.gr
Διεύθυνση εφημερίδας:
Σωκράτους 79-81, 3ος Όροφος, Αθήνα
Τηλ.: 2105224536 - 2109357182 - 2105781385
Τα ενυπόγραφα άρθρα δεν εκφράζουν αναγκαστικά τις απόψεις της Συντακτικής Επιτροπής
Ο αριθμός των σελίδων εξαρτάται από την έκταση της ύλης.

Νο. 44, Σεπτέμβρης-Οκτώβρης 2006
Ημέρα κλεισίματος ύλης: 15/5/2006
Ημερομηνία κυκλοφορίας: 10/10/2006

Ενιαίο Εργατικό Μέτωπο Αντικαπιταλιστικής Πάλης

της σύνταξης

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΣΉΨΗ ΠΟΥ ΜΕΓΑΛΩΝΕΙ

→ από τη σελ. 1

Αποτελεί κομμάτι της "νόμιμης" κυβερνητικής ληστείας που αναπτύσσεται σε βάρος του δημόσιου πλούτου, με το ξεπούλημα της δημόσιας υπηρεσίας και τις αποκρατικοποιήσεις. Με την καθήλωση των εργατικών μισθών και την αφαίμαξη του λαϊκού βιοτικού επιπέδου μέσω της ακρίβειας. Με την αφαίρεση και απονέκρωση κοινωνικών κατακτήσεων, την εξάρθρωση της δημόσιας παιδείας και υγείας για χάρη του "ιδιωτικού" κεφαλαίου. Με την κατασπατάληση του δημόσιου χρήματος -που συγκεντρώνεται από την σκληρή άμεση και έμμεση φορολογία των εργατικών εισοδημάτων- σε άχρηστους και αντικοινωνικούς πολεμικούς εξοπλισμούς, υπέρ του κεφαλαιοκρατών της πολεμικής βιομηχανίας. Με το αλυσόδεμα και την εντατικοποίηση της εκμετάλλευσης των εργαζομένων, μέσω αντεργατικών, αντιλαϊκών και αντιδημοκρατικών νόμων για την εξασφάλιση όλο και μεγαλύτερων κεφαλαιοκρατικών κερδών.

Ο Κ. Καραμανλής, χρησιμοποίησε το βήμα της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης (ΔΕΘ), μήπως και καταφέρει, να σταματήσει το κλίμα που απορρέει από την σαρωτική αποκάλυψη της κυβερνητική υποκρισίας και αντιλαϊκής αναληθίας. Αλ-

λά οι ανούσιες διακηρύξεις του και η αστεία στομφώδη επανάληψη χιλιοεπιωμένων "θα", που ποτέ δεν θα τηρήσει, δεν το κατάφεραν. Αντίθετα, έκαναν πιο εμφανή το αληθινό περιεχόμενο της ομιλίας του. Την σκληρή και πιο έντονη συνέχιση της "πολιτικής λιτότητας" σε βάρος των εργαζομένων.

Και για να μην μείνει κανείς που δεν το κατάλαβε, το ξεκαθάρισε ακόμα περισσότερο ο υπουργός Εθνικής Οικονομίας, που, ενώπιον της συνέλευσης του ΔΝΤ, όπου πήγε να απολογηθεί και να πάρει νέες οδηγίες, ευθαρσώς δήλωσε ότι "θα έχει συνέχεια η λιτότητα", κοκορευόμενος, ταυτόχρονα, ότι "οι ρυθμοί ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας βρίσκονται σε επίπεδα πάνω από το 3,7%...".

Ν.Δ. - ΠΑΣΟΚ ΟΜΟΙΑ ΑΝΤΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Με τον οχετό αποκαλύψαν για τους "γαλάζιους" μηχανισμούς ρεμούλας, αναθάρρησαν και οι ηγέτες του ΠΑΣΟΚ, που θεώρησαν ότι βρήκαν πρόσφορο πεδίο ανάπτυξης του αφανισμένου αντιπολιτευτικού τους λόγου. Τα τηλεοπτικά παράθυρα γέμισαν με στελέχη του, που κατακεραυνώνουν την "γαλάζια" δια-

φθορά. Ενώ η ηγεσία του έστησε ολόκληρο μηχανισμό συγκέντρωσης και ταξινόμησης κάθε περίπτωσης του νεοδημοκρατικού κυβερνητικού μηχανισμού που μπορεί να ενέχεται σε σκάνδαλο και ρεμούλα, παίρνοντας, έτσι, το "αίμα της πίσω" από την αντίστοιχη αντιπολιτευτική δράση της ΝΔ σε βάρος της.

Όμως, παρά την έντονη και εκκωφαντική λογομαχία τους περί σκανδάλων και διαφθοράς, μάταια προσπαθούν να αποκρύψουν την βαθιά και ουσιαστική συμφωνία τους για την πολιτική της καπιταλιστικής επίθεσης ενάντια στις κατακτήσεις και τα δικαιώματα της εργατικής τάξης και των άλλων εκμεταλλευόμενων.

Το "κράτος δικαίου" και ο "εκσυγχρονισμός" που προβάλλει ο Γ. Παπανδρέου, ως προγραμματικό στόχο, δύσκολα μπορεί να διαχωριστεί από τις δομές και το περιεχόμενο της "επανοικοδόμησης του κράτους" με τις "μεταρρυθμίσεις" που ευαγγελίζονταν ο Κ. Καραμανλής ως αντιπολίτευση. Και τα δύο, με τις όποιες επιμέρους παραλλαγές τους, αναφέρονται στο ίδιο πράγμα. Στον κρατικό μηχανισμό του ελληνικού κεφαλαιοκρατικού καθεστώτος και στις αναγκαίες προσαρμογές που χρειάζεται για την αποτελεσματική ποδηγέτηση των εργαζομένων και των αντιδράσεών τους, για την καλύτερη εξυπηρέτηση των ελληνικών καπιταλιστικών συμφερόντων μέσα στα νέα δεδομένα της όλο και περισσότερο διεθνοποιημένης οικονομίας και των πιο σκληρών διεθνών κεφαλαιοκρατικών ανταγωνισμών.

Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΝΑΤΡΕΨΕΙ ΤΑ ΑΝΤΕΡΓΑΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ

Απέναντι σε αυτή την συμπαιγνία των εναλλασσόμενων ανταγωνιστών διαχειριστών της καπιταλιστικής εξουσίας, και αντιμέτωπη με τα κοινά τους αντεργατικά και αντιλαϊκά σχέδια, η εργατική τάξη μπορεί και πρέπει να τα ανατρέψει. Σε συμμαχία με το φοιτητικό κίνημα και τους άλλους εκμεταλλευόμενους, που κάτω από τις βαριές συνέπειες της οικονομικής και κοινωνικής κρίσης υποχρεώνονται να μπουν στον δρόμο των κινητοποιήσεων και των αγώνων, μπορεί και πρέπει να οργανώσει και να αναπτύξει προγραμματισμένα ενιαία τον αγώνα της.

Η μεγάλη μαζικότητα των κινητοποιήσεων της άνοιξης (τραπεζοϋπάλληλοι, ναυτεργάτες κλπ), η εκρηκτική αναζωογόνηση του φοιτητικού κινήματος στην αρχή του καλοκαιριού, με την μεγάλη μαζικότητα, την αποφασιστικότητα και το κύμα των καταλήψεων, οι κινητοποιήσεις των δασκάλων στις αρχές του Φθινοπώρου, αποτελούν μερικά δείγματα, μόνο, της δυναμικότητας και της αποφασιστικότητας που διαπερνάει τις αγανακτισμένες μάζες των εργαζομένων και της δυνατότητας που έχουν να βάλουν οριστικό φρένο στα αντεργατικά σχέδια του κεφαλαίου και των πολιτικών υπηρετών τους.

Η ανάγκη της ανοιχτής μαρξιστικής συζήτησης

Η επίθεση του παρακμασμένου καπιταλισμού και η διάσπαση του κομμουνιστικού και του εργατικού κινήματος, επιβάλλουν την ανάγκη να ανοίξει μια οργανωμένη σοβαρή μαρξιστική δημόσια συζήτηση πάνω σε όλα τα μεγάλα προβλήματα της εποχής μας.

Για τον σκοπό αυτό η "Εργατική Δημοκρατία", από το επόμενο τεύχος της, παίρνει την πρωτοβουλία να ξεκινήσει αυτή τη συζήτηση, διαθέτοντας έναν αριθμό σελίδων για την ελεύθερη έκφραση όλων των επαναστατικών μαρξιστικών απόψεων.

Και γι' αυτό καλεί όλους του επαναστάτες, τους διεθνιστές κομμουνιστές και τους πρωτοπόρους αγωνιστές της εργατικής τάξης και της νεολαίας, να γράψουν και να καταθέσουν τις απόψεις τους για όλα τα οικονομικά, κοινωνικά και πολιτικά προβλήματα, που προκαλεί η επιταχυνόμενη αποσύνθεση και βαρβαρότητα του καπιταλισμού, αλλά και η μακρόχρονη κρίση και διάσπαση του κομμουνιστικού και του εργατικού κινήματος.

Με αφετηρία την επέτειο της πρώτης νικηφόρας εργατικής σοσιαλιστικής επανάστασης, τον Οκτώβριο του 1917 στη Ρωσία και τελικά τον εκφιλισμό και την ήττα του πρώτου εργατικού κράτους, επιδιώκουμε να συμβάλουμε και με αυτόν τον τρόπο στην ανάπτυξη και το βάθαιμα της αναγκαίας ιδεολογικής πάλης, με σκοπό την σύμπραξη και την ενότητα των επαναστατών κομμουνιστών, την αναγέννηση και την ανασυγκρότηση του κομματιασμένου κομμουνιστικού κινήματος.

→ Στη σελ. 4

Η ΑΠΟΥΣΙΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΗΓΕΣΙΑΣ ΤΟ ΚΛΕΙΔΙ ΤΩΝ ΕΞΕΛΙΞΕΩΝ

Δυστυχώς όμως, σε αντίθεση με τις διαθέσεις και τις δυνατότητες της εργατικής τάξης, η ηγεσία της ΓΣΕΕ, με την συμβιβαστική πολιτική της, μπλοκάρει, αποδυναμώνει και αποδιοργανώνει την δυναμικότητα του εργατικού κινήματος. Εξαρτημένες από τους κομματικούς και κυβερνητικούς μηχανισμούς, οι παρα-

τάξεις ΠΑΣΚΕ (του ΠΑΣΟΚ) και ΔΑΚΕ (της ΝΔ) και οι συνδικαλιστές τους, που κυριαρχούν στο ανώτερο όργανο του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος, καθορίζουν την πολιτική τους από τους σκοπούς και τους στόχους των κομματικών και κυβερνητικών ηγετών τους, εξυπηρετώντας, τελικά, τα αντεργατικά και αντιλαϊκά σχέδιά τους.

Έτσι, αντί η ΓΣΕΕ να οργανώνει, να συντονίζει και να ενώνει τους διάσπαρτους κλαδικούς αγώνες των εργαζομένων σε έναν ενιαίο αγώνα, οι σημερινοί ηγέτες της, κάνουν ότι μπορούν για να περιορίσουν την επέκταση των αγωνιστικών κινητοποιήσεων, να τις κρατήσουν ασυντόνιστες και ανοργάνωτες και με την μέθοδο των περιστασιακών και αναποτελεσματικών "24ωρων απεργιών", να εκτονώσουν την αγωνιστική διάθεση, σπέρνοντας απογοήτευση και αποδιοργάνωση. Στην πραγματικότητα, οι ηγέτες αυτοί, με τον γραφειοκρατικό μηχανισμό που έχουν εγκαταστήσει και συντηρούν σε βάρος της δημοκρατικής λειτουργίας των συνδικαλιστικών οργανώσεων όλων των βαθμίδων, δρουν ως "επίσημα" παραρτήματα του κυβερνητικού και κρατικού μηχανισμού σε βάρος των εργατικών συμφερόντων.

ΕΝΙΑΙΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ

Αλλά και η στάση των δύο άλλων μεγάλων παρατάξεων του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος, που πρόσκεινται στα κόμματα της κοινοβουλευτικής αριστερά, το ΠΑΜΕ (του ΚΚΕ) και η Αυτόνομη Παρέμβαση (του ΣΥΝ), βρίσκεται σε πλήρη αντίθεση με τις ανάγκες του εργατικού κινήματος.

Το ΠΑΜΕ, περιορίζεται μόνο στην φραστική εναντίωσή του με την πολιτική της ηγετικής ομάδας της ΓΣΕΕ, χωρίς να παίρνει καμιά ουσιαστική πρωτοβουλία εναντίον της. Με την αλλοπρόσαλλη διασπαστική πολιτική των χωριστών συγκεντρώσεων, μάλιστα, εκτός από την διάσπαση των δυνάμεων του εργατικού κινήματος, προσφέρει στους ηγέτες της ΠΑΣΚΕ και της ΔΑΚΕ την δυνατότητα να κοροϊδεύουν τους εργαζόμενους και να εμφανίζονται ανέξοδα ως "ενωτικοί". Διαμορφώνοντας την πολιτική του με βάση τις κοινοβουλευτικές επιδιώξεις της ηγεσίας του ΚΚΕ (που δεν ξεπερνούν τα αστικοδημοκρατικά όρια του κεφαλαιοκρατικού καθεστώτος), αντιτίθεται συστηματικά στην ανάληψη ή την συμμετοχή σε οποιαδήποτε πρωτοβουλία για το Ενιαίο Μέτωπο των δυνάμεων του εργατικού κινήματος.

Από την άλλη, η Αυτόνομη Παρέμβαση, αντιγράφοντας την ηγεσία του ΣΥΝ, αναλώνεται στην "αναζήτηση" συνεννόησης και συνεργασίας με την ηγεσία της ΠΑΣΚΕ και στην διαμόρφωση "κομπρεμί" με τις δυνάμεις της εξουσίας.

Και οι δύο αυτές "αριστερές" παρατάξεις, παρά τους τίτλους τους, ουσιαστικά είναι "συμπληρώματα" της ηγεσίας της ΓΣΕΕ και, κρατώντας τις δικές τους "σφραγίδες", αποτελούν βασικοί παράγοντες διατήρησης και ενίσχυσης της γραφειοκρατικοποίησης των συνδικαλιστικών οργανώσεων, της αποδιοργάνωσης και διάσπασης των δυνάμεων του εργατικού κινήματος.

Όσο για τις ίδιες τις ηγεσίες του ΚΚΕ και του ΣΥΝ, παρά τις σημαντικές διαφοροποιήσεις που έχει η πολιτική τους, και πέρα από τις φραστικές αντιπολιτευτικές και αντικυβερνητικές τους κορώνες, η τελική στάση τους καθορίζεται αποκλειστικά από τους κοινοβουλευτικούς στόχους και μόνο. Απενεργοποιούν την πάλη ενάντια στις βαριές συνέπειες που έχει η καπιταλιστική κρίση πάνω στους εργαζόμενους και την κοινωνία, και την εγκλωβίζουν, με την απατηλή μεταρρυθμιστική πολι-

τική τους, μέσα στα όρια του αστικού κοινοβουλίου. Η αναγκαία πάλη κατά του κεφαλαιοκρατικού συστήματος δεν έχει καμιά απολύτως θέση στην καθημερινή πολιτική τους, και τον σοσιαλισμό τον "θυμούνται" μόνο στις επετείους και τα γιορταστικά αφιερώματα.

Με τέτοιες ηγεσίες να ελέγχουν το εργατικό κίνημα, γίνεται πλήρως κατανοητή η αναποτελεσματικότητα της δυναμικότητάς του, η ανοργανωσιά και η πολυδιάσπασή του. Και εξηγείται πως η, χωρίς κοινωνικές βάσεις μέσα στους εκμεταλλευόμενους, κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας καταφέρνει να επιβιώνει και να προωθεί τα αντεργατικά της σχέδια.

ΠΑΛΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΠΟΛΥΔΙΑΣΠΑΣΗ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΕΝΙΑΙΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ

Η ανοργανωσιά, η έλλειψη συντονισμού, προγράμματος και προσανατολισμού που συνεπάγεται, για το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα, η απουσία επαναστατικής ηγεσίας και ο έλεγχός του από γραφειοκρατικούς και συμβιβαστικούς μηχανισμούς, αποτελεί τον καθοριστικότερο παράγοντα των σημερινών κοινωνικών και πολιτικών εξελίξεων.

Κυρίως η διάσπαση των δυνάμεών του, προσδιορίζει σήμερα την αδυναμία του να προστατέψει τις απειλούμενες κατακτήσεις και το βιοτικό του επίπεδο και να ανατρέψει τα αντεργατικά σχέδια εργοδοτών και

κυβέρνησης. Η διάσπαση αυτή επιτρέπει στις δυνάμεις του κεφαλαιοκρατικού καθεστώτος να προωθούν τα αντιλαϊκά τους σχέδια παρά την ολοφάνερη κοινωνική και πολιτική αδυναμία τους.

Η πάλη ενάντια στην πολυδιάσπαση των δυνάμεων του εργατικού κινήματος, αποτελεί, κατά συνέπεια, τον βασικότερο και πιο σημαντικό στόχο κάθε επαναστάτη μαρξιστή, κάθε αγωνιστή εργάτη.

Ο αγώνας για το Ενιαίο Εργατικό Μέτωπο αποτελεί, σήμερα, μονόδρομο για το εργατικό κίνημα. Για να συγκεντρώσει τις διασκορπισμένες δυνάμεις της εργατικής τάξης και να συντονίσει τον κοινό αγώνα των εργατών των φοιτητών, των φτωχών αγροτών και όλων των εκμεταλλευομένων σε μια ενιαία κατεύθυνση, ενάντια στην επίθεση του κεφαλαίου, για την υπεράσπιση των οικονομικών πολιτικών και κοινωνικών κατακτήσεων και την διεύρυνσή τους, και να οδηγήσει σε μια κυβέρνηση εργατών-φτωχών αγροτών και νεολαίας. Που, με μια αποφασιστική αντικαπιταλιστική πολιτική θα ανατρέψει τις αντιδημοκρατικές δομές του κεφαλαιοκρατικού κρατικού μηχανισμού, θα επιβάλλει την εξουσία των συμβουλίων των ίδιων των εργαζομένων, θα οργανώσει την οικονομία στην βάση της κοινωνικής ιδιοκτησίας των μέσων παραγωγής και της σχεδιασμένης λειτουργίας τους για την κάλυψη των ανθρώπινων αναγκών, και θα ανοίξει τον δρόμο για την σοσιαλιστική ανοικοδόμηση ολόκληρης της κοινωνίας.

Μια τέτοια κατεύθυνση ανεξάρτητης ταξικής εργατικής πολιτικής και ζωτικής σημασίας για την εργατική τάξη και ολόκληρη την κοινωνία, απαιτεί και επιβάλλει την σύμπραξη όλων των επαναστατών μαρξιστών, όλων των αληθινών κομμουνιστών.

Για μια Ενιαία Επαναστατική Οργάνωση όλων των Διεθνιστών Κομμουνιστών

Η διάσπαση των Κομμουνιστών Διεθνιστών σε διάφορες μικρές οργανώσεις, δηλαδή η απουσία μιας ισχυρής κομμουνιστικής οργάνωσης με μαζική επιρροή, επιτρέπει στη κεφαλαιοκρατική τάξη και στα κόμματα του ρεφορμισμού να διασπάνε το κίνημα της εργατικής τάξης, να το αποδιοργανώσουν και να το κρατάνε κάτω από το έλεγχό τους.

Αυτή η διάσπαση και η έλλειψη γνήσιας εργατικής επαναστατικής ηγεσίας, είναι ο βασικός λόγος, η κύρια αιτία, που το εργατικό κίνημα βρίσκεται σε αδυναμία να αποκρούσει την επίθεση του παρακμασμένου καπιταλισμού. Και να περάσει στην επαναστατική αντεπίθεση για τον σοσιαλισμό των Εργατικών Συμβουλίων.

Το κλειδί, επομένως, για τη λύση όλων των προβλημάτων της κοινωνικο-πολιτικής κρίσης και της πάλης των τάξεων, βρίσκεται στην σταθερή πάλη για το ξεπέρασμα της διάσπασης, για την ενότητα όλων των μαρξιστών επαναστατών, όλων των διεθνιστών κομμουνιστών. Στην διαρκή πάλη για την συγκρότηση μιας Ενιαίας Επαναστατικής Μαρξιστικής Οργάνωσης της προλεταριακής πρωτοπορίας. Μιας ισχυρής και πειθαρχημένης οργάνωσης μπολσεβίκικης, που με συνέπεια να αγωνίζεται για τον ταξικό ενιαιομετωπικό προσανατολισμό και για την επαναστατική κομμουνιστική ανασύνταξη του εργατικού κινήματος, ενάντια σε όλους τους διασπαστές του.

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΣΥΜΠΡΑΞΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ ΔΙΕΘΝΙΣΤΩΝ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΔΙΑΣΠΑΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

"Η κύρια δράση των οργανώσεών μας συγκεντρώνεται στο συνδικαλιστικό κίνημα και στην εργατική τάξη".

Αυτό είναι το κομβικό σημείο της συμφωνίας που πραγματοποιήθηκε ανάμεσα σε τέσσερις μαρξιστικές επαναστατικές κινήσεις και μερικούς ανένταχτους αγωνιστές, μέσα στο καλοκαίρι που πέρασε.

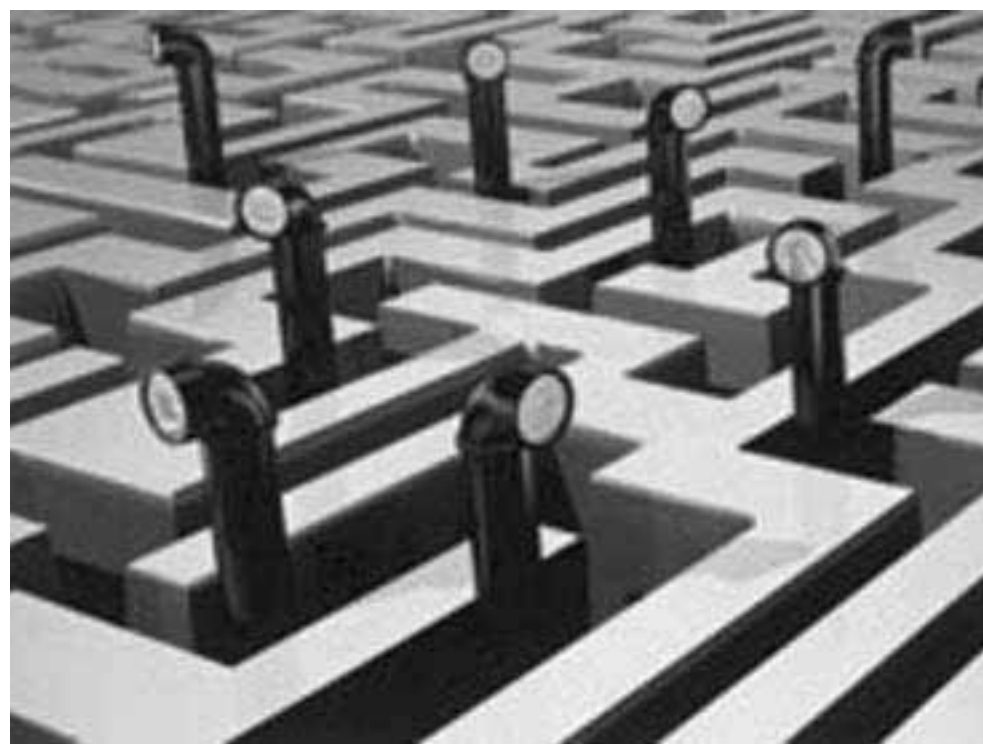
Συμφώνησαν δηλαδή να συγκεντρώσουν την προσοχή τους, τις προσπάθειές τους και τη δράση τους, **κύρια** στο εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα και στην ίδια την εργατική τάξη. Κι όπως καθαρά το λέει το κείμενο της συμφωνίας (που δημοσιεύουμε δίπλα) **"η πρωτοβουλία μας αυτή θα είναι πολιτική και στόχο θα έχει να υπάρξει ένα σημείο μαρξιστικής αναφοράς στο κίνημα."**

Με άλλα λόγια, οι οργανώσεις **"Αριστερή Ανασύνταξη"**, **"Εργατική Πολιτική"**, **"Εργατικό Επαναστατικό Κόμμα" (ΕΕΚ)** και η **"Εργατική Δημοκρατία"**, μαζί με μερικούς **ανένταχτους επαναστάτες**, συμφώνησαν, κατ' αρχή, να πάρουν την πολιτική πρωτοβουλία να συνεργαστούν και να δράσουν μαζί μέσα στα εργατικά συνδικάτα, μέσα στους οργανωμένους και μέσα στους ανοργάνωτους εργάτες, έλληνες και μετανάστες, άντρες και γυναίκες με συγκεκριμένους πολιτικούς, προγραμματικούς, στόχους και άξονες, ως **μαρξιστική σύμπραξη**.

Πρώτα και κύρια συμφώνησαν να παλέψουν μαζί ενάντια στη διάσπαση των δυνάμεων της εργατικής τάξης. Ενάντια στην επίδραση της αστικής πολιτικής, για την ήττα της ρεφορμιστικής πολιτικής της συνεργασίας των τάξεων, για την καταπολέμηση του σεχταριστικού τυχοδιωκτισμού. Για το σταμάτημα του εκφυλισμού και της διάλυσης του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος. Για εργατικά συνδικάτα μαζικά, ελεύθερα και δημοκρατικά, χωρίς καμιά εξάρτηση από το καπιταλιστικό κράτος και δίχως γραφειοκρατικούς εργατοπατερικούς μηχανισμούς. Με πολιτική ανεξάρτητης ταξικής πάλης και σοσιαλιστικής προοπτικής.

Απέναντι στη ληστρική επίθεση του κεφαλαίου, του ιμπεριαλισμού και των κυβερνήσεών του, συμφώνησαν να προπαγανδίσουν και να παλέψουν για να συγκροτηθεί το **Ενιαίο Εργατικό Μέτωπο ταξικής αντικαπιταλιστικής πάλης** όλων των εργαζόμενων και εκ-

μεταλλευομένων. Με βάση τα προβλήματα που προκαλεί η καπιταλιστική κρίση, όπως είναι: η ανεργία, η ακρίβεια, η καθήλωση των μεροκάματων, μισθών και συντάξεων, η αύξηση των ωρών δουλειάς, η εντατικοποίηση της εκμετάλλευσης, η εξάρθρωση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων, ο πολλαπλασιασμός των εργατικών ατυχημάτων, η καταπάτηση των συνδικαλιστικών και πο-

λιτικών ελευθεριών και πολλά άλλα, προβλήματα που καθημερινά πολλαπλασιάζονται και οξύνονται, τόσο στη χώρα μας όσο και στον κόσμο ολόκληρο.

Προβλήματα, οικονομικά, κοινωνικά και πολιτικά, που δεν μπορούν να βρουν τη λύση τους κάτω από το αποσυντιθέμενο καπιταλιστικό σύστημα και απαιτούν την οργανωμένη, μαζική, αντικαπιταλιστική, ταξική κινητοποίηση της εργατικής τάξης και όλων των εκμεταλλευομένων, σε Ενιαίο Μέτωπο, με σχέδιο και προοπτική σοσιαλιστικής αναδιοργάνωσης της κοινωνίας.

Η συμφωνία αυτή, η οποία στηρίζεται στην κοινή μαρξιστική αντίληψη, ότι **η εργατική τάξη και το κίνημά της, είναι η μόνη δύναμη που μπορεί να βγάλει την κοινωνία από το καπιταλιστικό αδιέξοδο και να την απαλλάξει οριστικά από την οικονομική κρίση, την εξαθλίωση, τη βαρβαρότητα και τους πολέμους**, είναι στην ουσία της, συμφωνία, για την ανάγκη να συμπαραταχθούν, όλοι οι μαρξιστές επαναστάτες, όλοι οι αληθινοί κομμουνιστές διεθνιστές και μαζί με τους πρωτοπόρους αγωνιστές εργάτες, να συνεργαστούν και να δράσουν, για την εργατοδημοκρατική επαναστατική ανασύνταξη, την

ταξική ενότητα, τη μαζικοποίηση, την απελευθέρωση από τα δεσμά του αστικού κράτους και την αναδιοργάνωση του, προδομένου και του κομματιασμένου εργατικού κινήματος.

Συμφωνία που τελικά σημαίνει ότι, μόνο πάνω στη βάση της κοινής δράσης και εμπειρίας, για την επαναστατική αναγέννηση του κινήματος της εργατικής τάξης και μόνο μέσα από μια ανοι-

ξουσίας. Τα καρκινώματα αυτά των εκφυλισμένων και παραμορφωμένων εργατικών κρατών, του λεγόμενου "υπαρκτού σοσιαλισμού", που δυσφήμισαν με τον χειρότερο τρόπο την απελευθερωτική ιδεολογία του σοσιαλισμού και τελικά κατέρρευσαν, χαρίζοντας ζωή στον ιστορικά παρακμασμένο και αποσυντιθέμενο ιμπεριαλιστικό καπιταλισμό.

Χωρίς αμφιβολία η συμφωνία των τεσσάρων μαρξιστικών επαναστατικών οργανώσεων και των ανένταχτων αγωνιστών, ανταποκρίνεται στην επιτακτική ανάγκη της πάλης για την ενότητα και την επαναστατική ανασύνταξη του εργατικού κινήματος, ενάντια στην καταστροφική επίθεση του ιμπεριαλιστικού κεφαλαίου.

Η συμφωνία αυτή **κομμουνιστικής επαναστατικής σύμπραξης** είναι μια πρώτη προσπάθεια, ένα πρώτο βήμα στη σωστή κατεύθυνση, που πρέπει να στερεωθεί, να συμπληρωθεί, να ολοκληρωθεί, και να προχωρήσει, με τη συμμετοχή όλων των κομμουνιστών διεθνιστών, όπου κι αν ανήκουν οργανωτικά, αγκαλιάζοντας όσο το δυνατό περισσότερους αγωνιστές της εργατικής τάξης και της νεολαίας.

Είναι παραπάνω από φανερό ότι η διάσπαση των κομμουνιστών, μαζί με τη διάσπαση, την γραφειοκρατικοποίηση και την αποδιοργάνωση του εργατικού κινήματος, όχι μόνο εξυπηρετεί τους εχθρούς των εργαζομένων, αλλά είναι ο βασικός λόγος, η κύρια αιτία, που η καπιταλιστική εξουσία στέκεται όρθια και μπορεί να επιτίθεται στις εργατικές και λαϊκές κατακτήσεις και στα δημοκρατικά δικαιώματα.

Κατά συνέπεια, είναι το ίδιο φανερό ότι οι αληθινοί κομμουνιστές διεθνιστές, οι ανένταχτοι επαναστάτες και οι πρωτοπόροι αγωνιστές του εργατικού κινήματος, **έχουν χρέος πολιτικό να βάλουν τέλος στη διάσπασή τους και να ακολουθήσουν το παράδειγμα και την κατεύθυνση των τεσσάρων μαρξιστικών επαναστατικών οργανώσεων.**

Χωρίς να εγκαταλείψουν τις πολιτικές απόψεις τους και την ξεχωριστή οργανωτική λειτουργία τους, να ενταχθούν στο πλαίσιο συμφωνίας κοινής δράσης για την ταξική πολιτική οργάνωση της εργατικής αντίστασης και αντεπίθεσης στην καπιταλιστική επίθεση. Να παραμερίσουν τις όποιες αντιπαλότητες του διασπαστικού παρελθόντος, να καταθέ-

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ - ΚΑΛΕΣΜΑ ΤΩΝ 4 ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΔΙΑΣΠΑΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Οι οργανώσεις

**Αριστερή Ανασύνταξη
Εργατική Πολιτική
Εργατικό Επαναστατικό Κόμμα
(Ε.Ε.Κ)**

**Εργατική Δημοκρατία
και ανένταχτοι αγωνιστές**
προτείνουν και προσκαλούν σε κοινό αγώνα για:

**Να σταματήσουμε τον εκφυλισμό
και τη διάλυση του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος.**

**Να αποκρούσουμε τις διασπαστικές
πρακτικές της αστικής επιρροής**

**Να προωθήσουμε το ενιαίο μέτωπο
των εργατών ενάντια στον καπιταλισμό με βάση τα προβλήματά τους**

Σύντροφοι!

Τον τελευταίο καιρό, όλα δείχνουν ότι στις διαθέσεις των εργατών τείνει να ανατραπεί η κατάσταση που είχε δημιουργηθεί και είχε κατορθώσει να αποπροσανατολίσει και να ατονήσει την εργατική δράση, να εξουδετερώσει την εργατική αντίσταση, να μπάσει στις πλατιές μάζες μια αίσθηση αδυναμίας και να περάσει ευρέως τον ατομισμό και την αίσθηση του "ο σώζων ε-αυτόν σωθείτω", αδυνατίζοντας την εργατική αλληλεγγύη και την αγωνιστική ενότητα. Αυτή η κατάσταση, τεράστια ευθύνη για την οποία φέρουν οι συνδικαλιστικές ηγεσίες αστικής επιρροής αλλά και η Αριστερά, σχεδόν στο σύνολό της, τείνει τώρα να αντιστραφεί.

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΣΥΜΠΡΑΞΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ ΔΙΕΘΝΙΣΤΩΝ

→ από τη σελ. 5

σούν τις προτάσεις τους για την σύμπραξη όλων των Επαναστατών και κομμουνιστών, στην πάλη, ενάντια στη διάσπαση του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος και για την συγκρότηση του Ενιαίου Εργατικού Μετώπου ανεξάρτητης αντικαπιταλιστικής ταξικής πάλης. Κόντρα στις παγίδες των ανοιχτών και συγκαλυμμένων δήθεν "λαϊκών μετώπων", που αντιπροσωπεύουν τον δούρειο ίππο της καπιταλιστικής εξουσίας όταν αυτή κινδυνεύει.

Σύμπραξη και κοινή δράση όλων των αληθινών κομμουνιστών και επαναστατών, καθόλου δεν σημαίνει τεχνητή συγκόλληση ή θάψιμο των πολιτικών διαφωνιών Αντίθετα, σημαίνει ανοιχτή συντροφική συζήτηση όλων των πολιτικών διαφορών, στο φως της κοινής εμπειρίας και διαμόρφωση των όρων για πραγματική κομμουνιστική ενοποίηση.

Εμπρός λοιπόν να κάνουμε παρελθόν τη μιζέρια της διάσπασης. Όλοι μαζί οι μαρξιστές επαναστάτες, οι ενταγμένοι και οι ανένταχτοι κομμουνιστές, μαζί με τους πρωτοπόρους αγωνιστές εργάτες και νεολαίους, άντρες και γυναίκες, να υψώσουμε το λάβαρο της επαναστατικής ενότητας. Αναλαμβάνοντας κοινό αγώνα, για την αναγέννηση του επαναστατικού εργατικού κινήματος.

Αυτό μπορούμε να το πετύχουμε, αν "η κύρια δράση όλων μας στραφεί και συγκεντρωθεί στο εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα και στην εργατική τάξη". Αν "παλέψουμε όλοι μαζί για την μαζικοποίηση των εργατικών οργανώσεων και την ένταξη σ' αυτές όλων των εργαζομένων ντόπιων και μεταναστών". Αν "προωθήσουμε το Ενιαίο Μέτωπο των εργατών ενάντια στον καπιταλισμό με

βάση τα προβλήματά τους", αποκρούοντας τις διασπαστικές πολιτικές και πρακτικές της εργατοπατερικής αστικής επιρροής, αποκάλυπτης και συγκαλυμμένης κάτω από "αριστερές" ταμπέλες.

Αυτόν τον κοινό στόχο όλων των αληθινών κομμουνιστών, το στόχο της εργατοδημοκρατικής επαναστατικής ανασύνταξης και μαζικοποίησης του προδομένου εργατικού κινήματος, μπορούμε να τον κατακτήσουμε μόνο αν ακολουθήσουμε τις ιδέες, τις μεθόδους και τις παραδόσεις του λενινικού μπολσεβικισμού και αποφασίσουμε σ' αλήθεια να αποτελέσουμε το αναγκαίο "σημείο μαρξιστικής αναφοράς στο κίνημα", το επαναστατικό ενωτικό μετερίζι και πολιτικό εργαστήρι της εργατικής πρωτοπορίας, ενάντια σε όλα τα στηρίγματα της καπιταλιστικής εξουσίας.

Η Κίνησή μας, έχοντας πρωτοστατήσει σ' αυτή την προσπάθεια σύμπραξης των κομμουνιστών διεθνιστών, για την ανασυγκρότηση και αναγέννηση του κομμουνιστικού και του εργατικού κινήματος, θα συνεχίσει σταθερά να παλεύει για τις ενωτικές απόψεις της. Επιμένοντας ιδιαίτερα στην ανάγκη να προσανατολιστεί και να συγκεντρωθεί η κύρια δράση των μαρξιστών επαναστατών στο εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα και στην εργατική τάξη, χωρίς ομπορουνιστικές εκπτώσεις και προσαρμογές, αλλά και χωρίς μικρομεγαλιστικούς σεχταριστικούς υπερεπαναστατισμούς. Με βασικό της άξονα την πάλη για την συγκρότηση του Ενιαίου Εργατικού Μετώπου ταξικής αντεπίθεσης όλων των εργαζομένων.

Κίνηση Εργατικής Δημοκρατίας και Ανασυγκρότησης της 4ης Διεθνούς

Μπροστά στην εντεινόμενη επίθεση του κεφαλαίου και της κυβέρνησής του ενάντια στην εργατική τάξη και όλους τους εργαζόμενους με στόχο το βιοτικό τους επίπεδο και τα κοινωνικά και δημοκρατικά τους δικαιώματα, παρατηρείται τώρα μια στροφή στις διαθέσεις των εργαζομένων. Μπήκαμε σε μία φάση που εγκυμονεί μεγάλες δυνατότητες να αντιστραφεί το κλίμα της απάθειας και της αγωνιστικής απραξίας. Στην εργατική τάξη έχει συσσωρευτεί μπόλικο υλικό δυσαρέσκειας και αγανάκτησης.

Οι εργάτες, οι εργαζόμενοι, δυσανασχετούν, αγανακτούν, θέλουν να αντιδράσουν στις επιθέσεις του κεφαλαίου και αντιδρούν όταν τους δίνεται η δυνατότητα, όπως έδειξαν οι πρόσφατες εργατικές απεργιακές κινητοποιήσεις και κυρίως η απεργιακή κινητοποίηση της 15ης Μάρτη 2006. Και αν οι αγωνιστικές διαθέσεις των εργατών δεν πήραν ακόμα ορμητικές διαστάσεις, αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι από πούθενά δεν τους προσφέρεται μια οργανωμένη αγωνιστική διέξοδος που να τους ενώνει, να τους δυναμώνει και να μετατρέπει τη δυσαρέσκεια και την αγανάκτησή τους σε αποτελεσματική αγωνιστική πράξη. Δυναμική έκφραση της ευρύτερης κοινωνικής δυσαρέσκειας και της αγωνιστικής θέλησης που αναπτύσσεται ενάντια στην πολιτική των αστικών κομμάτων και των κυβερνήσεών τους, είναι οι μαζικές κινητοποιήσεις της σπουδάζουσας νεολαίας και των εκπαιδευτικών. Κινητοποιήσεις που ανατρέπουν την συντηρητική, καιροσκοπική πολιτική της καθεστωτικής Αριστεράς και σηματοδοτούν τη γενικότερη μεταβολή της κοινωνικοπολιτικής κατάστασης στη χώρα, ανοίγοντας νέες αγωνιστικές προοπτικές για την ενιαία ταξική αντεπίθεση των εργατών, των σπουδαστών, ολόκληρης της νεολαίας, των νέων και όλων των εκμεταλλευόμενων λαϊκών στρωμάτων, σε Ενιαίο Αντικαπιταλιστικό Μέτωπο ταξικής πάλης.

Το συνδικαλιστικό κίνημα παραδόθηκε ολοκληρωτικά στην αστική επιρροή, απομαζικοποιήθηκε, συρρικνώθηκαν στο έπακρο οι ζωογόνες εσωσυνδικαλιστικές δημοκρατικές του διαδικασίες, έγινε αναξιόπιστο, γραφειοκρατικοποιήθηκε πλήρως. Και όταν η πίεση της φανεράς πλέον εργατικής αγανάκτησης αναγκάζει τα ανώτερα όργανά του, τις διοικήσεις της ΓΣΕΕ, της ΑΔΕΔΥ, των ΕΚ και Ομοσπονδιών να προχωρήσουν στην κήρυξη απεργιών και στην οργάνωση κινητοποιήσεων, οι εργάτες ανταποκρίνονται και συμμετέχουν μαζικά, αλλά απογοητεύονται τελικά μπροστά στο απαράδεκτο θέαμα της διάσπασης του αγώνα τους, των ξεχωριστών συγκεντρώσεων, της ρεφορμιστικής αποθυμίας και χαλαρό-

τητας και της ρεφορμιστο-σεχταριστικής ακινησίας.

Οι συνδικαλιστικές ηγεσίες της ανοιχτής αστικής επιρροής δεν μπορούν και δεν θέλουν να οργανώσουν σοβαρούς διεκδικητικούς αγώνες. Υποτάσσουν με την λογική και την πρακτική τους την εργατική τάξη στο κεφάλαιο. Ο ρόλος τους είναι διασπαστικός. Οι ηγεσίες της συγκαλυμμένης αστικής επιρροής, συγκεκριμένα η ηγεσία του ΠΑΜΕ ασκείται επιμελώς σε μία ρεφορμιστική - σεχταριστική πρακτική. Το μόνο που ξέρει είναι η ξεχωριστή συγκέντρωση σε κάθε ευκαιρία. Δρα διασπαστικά και είναι παντελώς ανίκανη να οργανώσει μια εργατική αντεπίθεση.

Η συγκαλυμμένη αστική επιρροή έχει επικαθίσει και σε μεγάλα τμήματα της εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς, τα οποία είτε έχουν κι αυτά ως την τελευταία λέξη της επαναστατικότητάς τους την ξεχωριστή συγκέντρωση, είτε απαξιούν να παρέμβουν στο υπάρχον κίνημα που το θεωρούν ξεπερασμένο και μιας άλλης εποχής και μας καλούν να οικοδομήσουμε κάποιο άλλο εργατικό κίνημα έξω από το σημερινό κρατικοδίαιτο συνδικαλιστικό κίνημα και σε τελευταία ανάλυση έξω από την εργατική τάξη!

Η Αριστερά σήμερα, σχεδόν στο σύνολό της, είναι βαθιά συγχυσμένη. Η σύγχυσή της ευθύνεται για την αλλοπρόσαλλη παρέμβασή της στο υπάρχον εργατικό και συνδικαλιστικό κίνημα. Πελαγοδρομεί και μεταφέρει τη σύγχυσή της μέσα στο πρακτικό κίνημα και την εργατική τάξη: Αρνείται να παλέψει για το Ενιαίο Εργατικό Μέτωπο ενάντια στην επίθεση του κεφαλαίου. Δεν αγωνίζεται για την ισότιμη ένταξη στα εργατικά συνδικάτα των εκατοντάδων χιλιάδων μεταναστών εργατών που εισρέουν στη χώρα αναζητώντας ένα οποιοδήποτε μεροκάματο.

→ Στη σελ. 7

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ - ΚΑΛΕΣΜΑ ΤΩΝ 4 ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΔΙΑΣΠΑΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

→ από τη σελ. 6

Αφήνει έτσι στους καπιταλιστές όλο το περιθώριο να ξεζουμίζουν τους μετανάστες εργάτες με τον χειρότερο τρόπο και να τους χρησιμοποιούν για να καθλώνουν τα μεροκάματα και τους μισθούς όλων των εργαζομένων, να στραγγαλίζουν τις συνδικαλιστικές ελευθερίες και τις άλλες εργατικές κατακτήσεις. Με αποτέλεσμα, να στρέφουν τους ντόπιους εργάτες εναντίον των μεταναστών, καλλιεργώντας τον πιο επικίνδυνο εθνικισμό και ρατσισμό, με όργανά τους τις φασίζουσες ακροδεξιές κινήσεις, αλλά και ορισμένες δήθεν "αριστερές" ψευτοεπαναστατικές ομάδες.

Αυτό, μαζί με την φθοροποιό δράση της ανοικτής αστικής επιρροής και την εντεινόμενη επίθεση του κεφαλαίου οδήγησαν σε μια κατάσταση όπου οι εργάτες είναι διασπασμένοι και αμήχανοι, και αν δεν επικρατήσει επιτέλους η φωνή της εργατικής λογικής, η κατάσταση θα επιδεινώνεται, η εργατική τάξη θα παραμείνει διασπασμένη και ανήμπορη και το συνδικαλιστικό της κίνημα θα οδηγηθεί στην πλήρη διάλυση.

Σύντροφοι! Αυτό το δώρο στην αστική τάξη δεν πρέπει να το επιτρέψουμε.

Οι επαναστάτες κομμουνιστές αυτής της χώρας δεν επιτρέπεται πλέον να μένουν με σταυρωμένα χέρια. Πρέπει να αντιδράσουν και να σταματήσουν αυτή την καταστροφική πορεία. Πρέπει να απευθυνθούν και να στηριχτούν στους ίδιους τους εργάτες για να αποτρέψουν την καταστροφή και να αντιμετωπίσουν τη φθοροποιό δράση της αστικής επιρροής σε όλες της τις αποχρώσεις.

Έχοντας υπόψη όλα τα παραπάνω απευθυνόμαστε σε σας και σας κάνουμε την παρακάτω πρόταση:

Με κορμό και στήριγμα τις δυνάμεις που έχουν αναφορά στην εργατική τάξη και στην ιστορική της αποστολή, να επεξεργαστούμε μια "άλλη" παρέμβαση στο εργατικό κίνημα. Να απευθυνθούμε στη συνέχεια σε όλους όσους είναι διατεθειμένοι να υπηρετήσουν αυτή την παρέμβαση και να οργανώσουμε από κοινού εξόρμηση και καμπάνια ενάντια στον εκφυλισμό και τη διάλυση του εργατικού κινήματος. Η πρωτοβουλία μας αυτή θα είναι πολιτική και στόχο θα έχει να υπάρξει ένα σημείο μαρξιστικής αναφοράς στο κίνημα.

Βασικά σημεία της εξόρμησης μπορεί να είναι:

1) Η κύρια δράση των οργανώσεών μας συγκεντρώνεται στο συνδικαλιστικό κίνημα και την εργατική τάξη. Παλεύουμε για την μαζικοποίηση των εργατικών οργανώσεων και την ένταξη σ' αυτές όλων των εργαζομένων ντόπιων

και μεταναστών.

2) Προβάλλουμε τα ζητήματα και τα αιτήματα των εργατών με κυριότερες αιχμές:

- αύξηση στους μισθούς και τα μεροκάματα
- 7ωρο - 5νθήμερο - 35ωρο
- ζητήματα ασφάλισης
- δικαιώματα μεταναστών

3) Προβάλλουμε αιτήματα εκδημοκρατισμού του σ.κ. και τελικά τι συνδικάτα θέλουμε.

- Συνδικάτα ανεξάρτητα από το κράτος, την εργοδοσία και από κάθε αστική επιρροή
- Όχι στις κρατικές παρεμβάσεις (διοικητικές, δικαστικές, οικονομικές κλπ.) στα εσωτερικά των συνδικάτων. Κατάργηση όλων των περιοριστικών και ανελεύθερων νόμων.
- Πλατιά εσωσυνδικαλιστική δημοκρατία. Τον αποφασιστικό ρόλο έχουν οι Γ.Σ. και οι εκπρόσωποι στις διοικήσεις και στα δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια όργανα θα είναι όχι μόνο αιρετοί αλλά και κάθε στιγμή ανακλητοί.
- Τα συνδικάτα των κλάδων περιλαμβάνουν όλους τους εργαζόμενους ανεξάρτητα από επάγγελμα ή ειδικότητα, εργασιακή σχέση, εθνικότητα, φύλλο, θρήσκευμα, ιδεολογικές και πολιτικές προτιμήσεις.

4) Καταγγέλλουμε τους διασπαστές της εργατικής τάξης τόσο την ανοικτή επιρροή όσο και τη συγκαλυμμένη (ΠΑΜΕ και άλλους) και καλούμε τους εργάτες να τους αποδοκιμάσουν και με την ψήφο τους στις εκλογικές διαδικασίες στο κάθε σωματείο ή δευτεροβάθμιο όργανο.

5) Καταγγέλλουμε την πρακτική των ξεχωριστών συγκεντρώσεων και καλούμε σε ενωτικές συγκεντρώσεις των συνδικαλιστικών φορέων με εξασφάλιση της ταξικής παρουσίας στους ομιλητές.

6) Δημιουργούμε σωματεία εκεί που δεν υπάρχουν και παρεμβαίνουμε σε όλους τους χώρους όπου οι εργάτες βρίσκονται σε αγωνιστική κινητοποίηση.

7) Προωθούμε παντού την λογική του ενιαίου εργατικού μετώπου με βάση τα προβλήματα ενάντια στους καπιταλιστές και την κυβέρνησή τους.

Εάν συμφωνήσουμε σε όλα αυτά ή κάτι παραπλήσιο πρέπει να δεσμευτούμε:

- Να προβάλλουμε αυτή την πρόταση παντού, στα συνδικάτα, στις συνδικαλιστικές κινήσεις, στις συσπειρώσεις, με στόχο να κερδίσουμε δυνάμεις σε αυτή τη λογική.

· Πρέπει επίσης να οργανώσουμε τη ζύμωση και προπαγάνδα με αφίσες, προκηρύξεις, με δημόσιες συζητήσεις.

Κύριο σύνθημα: Ενότητα της εργατικής τάξης. Συνδικάτα ενωμένα, ανεξάρτητα, δημοκρατικά, με ταξική πολι-

τική.

ΟΧΙ στη διάσπαση και τη διάλυση. Ενιαίο μέτωπο ενάντια στους καπιταλιστές και την Κυβέρνηση ενάντια στην αντεργατική επίθεση. Εξυπακούεται ότι οι οργανώσεις και οι ανένταχτοι αγωνιστές που συμμετέχουν στην πρωτοβουλία ενάντια στον εκφυλισμό και τη διάλυση του κινήματος και για την αναγέννησή του, διατηρούν την αυτοτέλειά τους και το δι-

καίωμα να εκδίδουν και να προβάλλουν και τις δικές τους ξεχωριστές θέσεις στα ζητήματα που τίθενται.

Αθήνα, Αύγουστος 2006

Αριστερή Ανασύνταξη
Εργατική Πολιτική
Εργατικό Επαναστατικό Κόμμα (Ε.Ε.Κ.)
Εργατική Δημοκρατία

Σημαντική διευκρίνιση

Μερικοί ανένταχτοι αγωνιστές μας ζήτησαν να διευκρινίσουμε αν η συμφωνία μεταξύ των τεσσάρων κομμουνιστικών οργανώσεων μπορεί να θεωρηθεί Ενιαίο Μέτωπο. Η απάντηση στο ερώτημα αυτό έχει δοθεί από το ίδιο το κείμενο της συμφωνίας - πρότασης. Και δεν δικαιολογείται οποιαδήποτε σύγχυση. Οι τέσσερις οργανώσεις δεν αποτελούν το Ενιαίο Μέτωπο και απορρίπτουν εντελώς μια τέτοια ιδέα. Αυτό που συμφώνησαν και προτείνουν και σε άλλες επαναστατικές οργανώσεις, αλλά και σε ανένταχτους επαναστάτες, είναι να συμπαραταχθούν ή να συμπράξουν ώστε να αγωνιστούν μαζί μέσα στην εργατική τάξη, ενάντια στη διάσπαση και τον έλεγχο του εργατικού κινήματος από την αστική τάξη και το κράτος της, ενάντια στην πολιτική της ταξικής συμφιλίωσης και συνεργασίας ("λαϊκά μέτωπα") δηλαδή για την συγκρότηση του Ενιαίου Εργατικού Μετώπου όλων των εργαζομένων, με βάση τα προβλήματά τους.

Τελικός στόχος της σύμπραξης αυτής είναι η ενοποίηση όλων των επαναστατών κομμουνιστών σε μια Ενιαία Επαναστατική Μαρξιστική Οργάνωση πειθαρχημένη, σύμφωνα με τις αρχές και τις παραδόσεις του λενινικού μπολσεβικισμού.

Π. ΠΟΥΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

“Το Ενιαίο Μέτωπο είναι ένα βασικό τακτικό μέσο των κομμουνιστών...”

“...Όσο ξέρω, είναι η πρώτη φορά που μπαίνει σε συζήτηση ανάμεσα σε κομμουνιστές αν κατ' αρχήν είναι σκόπιμο και δυνατό να εφαρμοστεί το ενιαίο μέτωπο σε περιόδους που επικρατεί η αντίδραση και που οι παλιές μαζικές οργανώσεις των εργατών έχουνε διαλυθεί...

...Το ενιαίο μέτωπο είναι ένα βασικό τακτικό μέσο των κομμουνιστών όσον καιρό πλατιές εργατικές μάζες βρίσκονται κάτω από την επιρροή αντιπάλων οργανώσεων, πολιτικών και συνδικαλιστικών. Από τον καιρό που υποχώρησε το πρώτο επαναστατικό κύμα (1921) ο Λένιν, και ο Τρότσκι ίσαμε τώρα, δεν κουραστήκανε ποτέ να το διακηρύττουνε στους κομμουνιστές του κόσμου, ποτέ, ούτε όταν η επανάσταση ανέβαινε, ούτε όταν η αντίδραση είχε επικρατήσει σε διάφορες χώρες. Πουθενά δε μπήκε από κανέναν οποιοσδήποτε περιορισμός για το είδος και την έκταση των μαζικών οργανώσεων του ενιαίου μετώπου, μόλο που φυσικά οι πλατιές και όσο το δυνατό πιο μαζικές οργανώσεις μας ενδιαφέρουνε περισσότερο πάντοτε και η κατάκτηση των πιο πλατιών μαζών είναι ο σκοπός κάθε τακτικού μας μέσου, όχι μονάχα του ενιαίου μετώπου. Στην πιο μαύρη τσαρική παρανομία οι Μπολσεβίκοι εφαρμόσανε την τακτική αυτή με τους αντιπάλους τους στο εργατικό κίνημα πολλές φορές”

(Από την μπροσούρα "Τα Λαϊκά Μέτωπα - Ο 2ος παγκόσμιος πόλεμος - Η Δικτατορία της 4ης Αυγούστου, σελ 104-105)

Η ΚΙΝΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΕΝΙΑΙΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΜΑΣ στην ΟΚΔΕ-Σπάρτακος

Περισσότερο από έναν χρόνο τώρα και με επανειλημμένες γραφτές προτάσεις μας, έχουμε προσπαθήσει να πείσουμε την ΟΚΔΕ - Σπάρτακος για την ανάγκη να συμμετάσχει μαζί μας στην πρωτοβουλία για την σύμπραξη όλων των κομμουνιστών διεθνιστών, στην ανάπτυξη κοινής δράσης, μέσα στην εργατική τάξη, για το Ενιαίο Εργατικό Μέτωπο των εργαζομένων. Και ταυτόχρονα για την συγκρότηση Ενιαίας Επαναστατικής Μαρξιστικής Οργάνωσης, με την ενοποίηση των μαρξιστικών Κινήσεων - αρχίζοντας άμεσα από την εξέταση της δυνατότητας ενοποίησης της Εργατικής Δημοκρατίας με την ΟΚΔΕ - Σπάρτακος.

Το κείμενο που ακολουθεί είναι το τελευταίο από όσα τους έχουμε στείλει μέσα σ' ένα χρόνο. Όμως, ως αυτή τη στιγμή, οι σύντροφοί της ΟΚΔΕ - Σπάρτακος, δεν κατόρθωσαν να συμφωνήσουν μεταξύ τους και δεν έδωσαν καμιά συγκεκριμένη απάντηση στις προτάσεις μας, αλλά ούτε και στην πρόταση των τεσσάρων οργανώσεων που συμφώνησαν να δράσουν μαζί μέσα στο εργατικό κίνημα. Δημοσιεύοντας τα δυο κείμενα, (το δικό μας και των τεσσάρων οργανώσεων) καλούμε ακόμα μια φορά τα στελέχη και τα μέλη της ΟΚΔΕ - Σπάρτακος, να αναγνωρίσουν την ανάγκη να παλέψουν μαζί μας ενάντια στη διάσπαση του εργατικού και του κομμουνιστικού κινήματος, σύμφωνα με τις προγραμματικές αρχές της 4ης Διεθνούς και της ΟΚΔΕ - ΕΟΚΔΕ.

Προς την ΚΕ και τα μέλη της ΟΚΔΕ - Σπάρτακος

30 Αυγούστου 2006

Συντρόφισσες και σύντροφοι

Το Σεπτέμβριο του 2005, έναν σχεδόν χρόνο πριν, σας είχαμε προτείνει να αναλάβουμε μαζί την πρωτοβουλία για την δημιουργία Κίνησης υπέρ του Ενιαίου Εργατικού Μετώπου, ενάντια στην επίθεση του κεφαλαίου και των κυβερνήσεών του. Πιστεύοντας ότι αυτό ήταν το πολιτικό καθήκον των τεταρτοδιεθνιστών και όλων των Διεθνιστών Κομμουνιστών στις συγκεκριμένες κοινωνικο-πολιτικές συνθήκες.

Η απάντηση που πήραμε τότε από τον εκπρόσωπό σας, τον σ. Τ.Θ., ήταν ότι συμφωνήσατε γενικά με τον στόχο της πρότασής μας και είσατε διατεθειμένοι να συμμετάσχετε στην πρωτοβουλία αυτή, αν θα δέχονταν την πρότασή μας και η "Αριστερή Ανασύνταξη", η "Εργατική Πολιτική" και το "ΕΕΚ", οργανώσεις στις οποίες εμείς σκοπεύαμε να απευθυνθούμε μαζί μ' εσάς, αν συμφωνούσατε.

Έτσι, έμεινε σ' εμάς και πάλι η προσπάθεια να πείσουμε τις τρεις αυτές οργανώσεις για την ανάγκη συμπαράταξης όλων των μαρξιστών επαναστατών, για την συγκρότηση Κίνησης που θα παλέψει μέσα στους εργάτες, στους χώρους δουλειάς και στα συνδικάτα, για το Ενιαίο Ταξικό Αντικαπιταλιστικό Μέτωπο όλων των εργαζομένων, των ανέργων και της νεολαίας, ενάντια στην λυσσασμένη καπιταλιστική επίθεση.

Ως το τέλος του 2005, μετά από μια σειρά επαφές και συζητήσεις, οι παραπάνω τρεις οργανώσεις και ένας αριθμός ανένταχτοι αγωνιστές, δέχτηκαν κατ' αρχή την πρόταση της Κίνησής μας. Και συμφώνησαν να οργανωθούν

κοινές συσκέψεις εκπροσώπων για τον προσδιορισμό του πλαισίου κοινής δράσης, τον συντονισμό της Κίνησης, και την διεύρυνση της.

Για την σημαντική (κατά τη γνώμη μας) αυτή εξέλιξη, σας ενημερώσαμε έγκαιρα, μέσα στο μήνα Γενάρη 2006, όταν μαζί σας ξανακάναμε και την παλιά πρόταση για την ενοποίησή μας, σαν ένα πρώτο βήμα στην κατεύθυνση ενοποίησης όλων των μαρξιστών επαναστατών σε μια Ενιαία Επαναστατική Οργάνωση Διεθνιστών Κομμουνιστών, όπως το απαιτεί η αντικειμενική πραγματικότητα.

Για μια ακόμα φορά, στα λόγια η απάντησή σας ήταν γενικά θετική. Στην πράξη όμως, απασχολημένοι με την Συνδιάσκεψή σας και με τις εκδηλώσεις του Φόρουμ, αφήσατε σ' εμάς και πάλι την πολιτική και πρακτική φροντίδα των συνεννοήσεων και της επεξεργασίας των προτάσεων για το πλαίσιο δράσης και λειτουργίας της Κίνησης για το Ενιαίο Εργατικό Μέτωπο ταξικής αντεπίθεσης. Στην ουσία δηλαδή αρνηθήκατε ξανά να συμπράξετε μαζί μας στην υλοποίηση βασικών προγραμματικών θέσεων του κινήματος της 4ης Διεθνούς. Και γι' αυτό ούτε καν μια πρόταση δεν καταθέσατε, για την πολιτική κατεύθυνση της προσπάθειάς μας, μια και στα λόγια την εγκρίνατε!

Με δική μας, λοιπόν, και μόνο, πολιτική πρωτοβουλία και από τις αρχές του 2006, με την δραστήρια συμμετοχή κομμουνιστών που δεν ανήκουν σε καμιά από τις τεταρτοδιεθνιστικές οργανώσεις (!), μπορέσαμε τελικά να φτάσουμε στην πρώτη σύσκεψη εκπροσώπων των τεσσάρων οργανώσεων (Αριστερή Ανασύνταξη, Εργατική Πολιτική, ΕΕΚ και Εργατική Δημοκρατία) αλλά και ανένταχτων επαναστατών, στις 18 Απριλίου 2006. Σύσκεψη στην οποία καλέστηκαν και συμμετείχαν και δύο εκπρόσωποι της ΟΚΔΕ - Σπάρτακος, χάρη

στη δική μας επιμονή και παρά τις επιφυλάξεις των άλλων.

Αυτή όμως ήταν και η μοναδική συμμετοχή σας, αφού, η οργάνωσή σας, κανένα απολύτως ενδιαφέρον δεν έδειξε ως τώρα, για την συνέχεια αυτής της προσπάθειας, παρ' ότι ενημερωθήκατε, προφορικά και γραπτά (με άρθρο στην "Εργατική Δημοκρατία" του Μάη και με ιδιαίτερο κείμενο που σας στείλαμε) ότι αποφασίστηκε τελικά η σύσταση αντιπροσωπευτικής Επιτροπής Συνεργασίας. Πέντε περίπου μήνες από τότε ποτέ δεν είδαμε και δεν ακούσαμε κάποιον εκπρόσωπό σας που να θέλει να συμμετάσχει σ' αυτή την Επιτροπή και να συμβάλλει ουσιαστικά στη συγκρότηση της Κίνησης. Πιθανά επειδή (αυτόν τον καιρό ίσως) οι δικές σας πολιτικές επιλογές δεν πρόβλεπαν τον αγώνα για το Ενιαίο Εργατικό Μέτωπο, δηλαδή την πάλη για την επαναστατική ανασύνταξη του προδομένου εργατικού μας κινήματος.

Μα συνέβηκε το ακριβώς αντίθετο με όλους εμάς που πήραμε ενεργό μέρος στη σύγκλιση και την πραγματοποίηση της σύσκεψης της 18 Απριλίου. Και όπως φαίνεται καθαρά από το κείμενο που συνοπογράφουν οι τέσσερις επαναστατικο-μαρξιστικές οργανώσεις, βαθύναμε πιο πολύ τις συμφωνίες μας και αποφασίσαμε να αναλάβουμε κοινή πολιτική δράση μέσα στο κίνημα της εργατικής τάξης και της νεολαίας ενάντια στις πολιτικές και τις πρακτικές της διάσπασης και της εξάρτησης, για το Ενιαίο Μέτωπο ταξικής αντικαπιταλιστικής πάλης, για την μαρξιστική πολιτική έκφραση των εργατικών και λαϊκών αγώνων, ενάντια στις προδοτικές παγίδες των σταλινικών και σοσιαλδημοκρατικών "λαϊκών μετώπων".

Και βέβαια, στην ενωτική αυτή κομμουνιστική Κίνηση, καλούμε να συμμετάσχει κάθε οργάνωση και κάθε αγωνιστής που δέχεται τους στόχους της και θέλει να παλέψει πραγματικά γι' αυτούς, σε συντροφική συνεργασία με όλους τους κομμουνιστές επαναστάτες, ενταγμένους και ανένταχτους.

Ιδιαίτερα όμως εμείς, (η Κίνηση Εργατικής Δημοκρατίας και Ανασυγκρότησης της 4ης Διεθνούς), καλούμε για τελευταία φορά την ΟΚΔΕ - Σπάρτακος, να επανεκτιμήσει τη στάση της και να μην συνεχίσει να κάνει το λάθος να απέχει από την Κίνηση των Διεθνιστών Κομμουνιστών για το Ενιαίο Εργατικό Μέτωπο ταξικής αντεπίθεσης. Αλλά να συμμετάσχει ενεργά σ' αυτήν και να παλέψει για το δυνάμωμα και την επιτυχία της. Σπάζοντας αποφασιστικά κάθε σχέση με λαϊκομετωπικά συνοθυλεύματα, και ακολουθώντας τον δρόμο του Μεταβατικού Προγράμματος .

Δεν μπορεί να υπάρξει καμιά αμφιβολία ότι ο αγώνας για την επαναστατική σοσιαλιστική ανασύνταξη του εργατικού κινήματος και της πρωτοπορίας του, είναι άρρηκτα συνυφασμένος με

τον αγώνα για την ενοποίηση - ανασυγκρότηση όλων των δυνάμεων του κομματιασμένου κομμουνιστικού κινήματος, για την ενότητα ιδεών και την συγκέντρωση όλων των Κομμουνιστών Διεθνιστών σε μια Ενιαία Επαναστατική Οργάνωση, μπολσεβίκικη.

Είμαστε ακράδαντα πεπεισμένοι, ότι ο δρόμος που οδηγεί στην οικοδόμηση του κόμματος της σοσιαλιστικής επανάστασης, είναι ο δρόμος της πάλης για το Ενιαίο Εργατικό Μέτωπο, για την διάλυση των λαϊκομετωπικών παγίδων, για την ενοποίηση της προλεταριακής πρωτοπορίας με βάση το μεταβατικό πρόγραμμα της κομμουνιστικής απελευθέρωσης. Καμιά άλλη "αντικαπιταλιστική ανασύνθεση" δεν μπορεί να υπάρξει, έξω απ' αυτήν την προλεταριακή κομμουνιστική ανασύνταξη, βασισμένη στις ιστορικές ιδεολογικές κατακτήσεις του επαναστατικού μαρξιστικού κινήματος, στην ακριβοπληρωμένη εμπειρία του παρελθόντος (Λένιν, Τρότσκι).

Η δημιουργία της ενωτικής Κίνησης, ενάντια στη διάσπαση και διάλυση του εργατικού κινήματος, για το Ενιαίο Ταξικό Αντικαπιταλιστικό Μέτωπο, είναι ένα πρώτο βήμα, μια σημαντική προσπάθεια σ' αυτή την κατεύθυνση. Καθήκον των αληθινών τεταρτοδιεθνιστών είναι να παλέψουν, να πρωτοστατήσουν στην πάλη, για το δυνάμωμά της, την διεύρυνσή της, την οικοδόμησή της και τον σταθερό κομμουνιστικό, επαναστατικό-μαρξιστικό, εργατοδημοκρατικό, προσανατολισμό της.

Γι' αυτό και σας καλούμε και πάλι να κάνετε πράξη τις ιδρυτικές προγραμματικές αφετηρίες της ΟΚΔΕ και να συμπράξετε μαζί μας για την ενότητα στη δράση όλων των αληθινών κομμουνιστών και για την επαναστατική ανασύνταξη του εργατικού κινήματος.

Μόνο μέσα απ' αυτή την κοινή επαναστατική δράση, μέσα στους εργάτες, ντόπιους και μετανάστες, στους χώρους δουλειάς και στα συνδικάτα, μέσα στους άνεργους και στη νεολαία, μέσα στις εργάτριες, θα αντλήσουμε την αναγκαία κοινή εμπειρία, θα ελέγξουμε την ορθότητα των απόψεών μας, θα συζητήσουμε δημοκρατικά, πάνω σε όλα τα προβλήματα του κινήματος και της πάλης των τάξεων, θα συνειδητοποιήσουμε τα λάθη μας και θα βάλουμε τις βάσεις για την αναγέννηση του κομμουνιστικού και του εργατικού επαναστατικού κινήματος.

Περισσότερο από κάθε άλλη φορά, η ως τώρα εμπειρία δημιουργίας της Κίνησης για το Ενιαίο Εργατικό Μέτωπο, μας έχει πείσει ότι καμιά άλλη διαδικασία και συζήτηση με ακροαριστερές και αναρχοαυτόνομες ομάδες έξω απ' αυτή την κομμουνιστική κοινή δράση ενάντια στους ρεφορμιστικούς μηχανισμούς, δεν είναι δυνατό να καταλήξει σε πραγματική ενοποίηση και ανασυγκρότηση

→ Στη σελ. 13

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΛΙΒΑΝΟΣ - ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ ΣΤΑ ΝΥΧΙΑ ΤΗΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΘΗΡΙΩΔΙΑΣ

Η ΛΥΣΗ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Σταθάτος Χάρης

Στα μέσα του Ιούλη και για 33 συνεχόμενες ημέρες η πάνοπλη στρατιωτική μηχανή του ισραηλινού κράτους- η πέμπτη σε ισχύ στον κόσμο- σφυροκοπούσε αλύπητα και λυσσασμένα τον Ν. Λίβανο με αεροπλάνα, άρματα μάχης, "έξυπνες βόμβες" και άλλα μαζικά μέσα καταστροφής τελευταίας τεχνολογίας. Την ίδια στιγμή, αναπτύσσονταν μια νέα "εις βάθος" ισραηλινή στρατιωτική εισβολή στην Παλαιστινιακή Λωρίδα της Γάζας, σκορπώντας τον θάνατο και την καταστροφή.

Με την νέα αυτή διπλή δολοφονική επίθεση, που προκλητικά καταπατάει κάθε έννοια "διεθνούς δικαίου", "εθνικής ανεξαρτησίας" και "λαϊκής κυριαρχίας" των λαών, συμπληρώνεται ένας ακόμα κρίκος στην μακριά αλυσίδα της εγκληματικής ιμπεριαλιστικής πολεμικής δραστηριότητας των δύο τελευταίων δεκαετιών. Επιβεβαιώνοντας, με τραγικό τρόπο, τα λόγια του Λένιν ότι **"ο καπιταλισμός γεννάει τον πόλεμο όπως το σύννεφο την μπόρα"**.

Οι συνέπειες της νέας αυτής εγκληματικής επίθεσης είναι καταστροφικές και έρχονται να ολοκληρώσουν τις προηγούμενες επανειλημμένες δολοφονικές τρομοκρατικές ισραηλινές επιθέσεις. Στο Λίβανο, πάνω από 1000 νεκροί, ισοπέδωση πόλεων και χωριών, κυρίως των φτωχών συνοικιών τους, πάνω από 700.000 πρόσφυγες και άστεγοι, στερήσεις, πείνα, δυστυχία. Στη Γάζα, τα ισραηλινά στρατεύματα -που ουσιαστικά την έχουν επανακαταλάβει, αφού μπαινοβγαίνουν σε αυτή όποτε θέλουν- την έχουν ρημάξει σκοτώνοντας και ακρωτηριάζοντας γυναίκοπαιδα, βομβαρδίζοντας και γκρεμίζοντας σπίτια, ισοπεδώνοντας χωράφια και πορτοκαλεώνες, οδηγώντας τους ενάμισι εκατομμύριο παλαιστίνιους που ζουν εκεί στα πρόθυρα λιμοκτονίας. "Η Γάζα, λέει ο δήμαρχός της, είναι μια φυλακή. Δεν επιτρέπεται να την εγκαταλείψουν ούτε οι άνθρωποι ούτε τα προϊόντα. Ο κόσμος ήδη λιμοκτονεί. Προσπαθεί να ζήσει με ψωμί και φαλαφέλ και τις λίγες ντομάτες και αγγούρια που καλλιεργεί. Οι ισραηλινοί κατέστρεψαν το 70% των πορτοκαλεώνων μας για να δημιουργήσουν ζώνες ασφαλείας" Τα ίδια περίπου συμβαίνουν και στην Δυτική Όχθη.

Με περισσή υποκρισία, η ισραηλινή κυβέρνηση, δικαιολόγησε την εκτετα-

μένη και δολοφονική της επίθεση, με την σύλληψη στρατιωτών της από την λιβανέζικη Χεζμπολάχ και την Παλαιστινιακή Χαμάς. Μια σαθρή δικαιολογία, αφού, την ίδια στιγμή, στην διάρκεια των δολοφονικών επιδρομών της είχε συλλάβει τον πρόεδρο του παλαιστινιακού κοινοβουλίου και άλλους 8 υπουργούς και 26 βουλευτές. Και είναι πασίγνωστο ότι στις ισραηλινές φυλακές κρατάει φυλακισμένους 10.000 Παλαιστίνιους αγωνιστές.

ΥΠΟΘΕΣΗ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ

Η ανοικτή υποστήριξη και ενίσχυση της ισραηλινής επίθεσης στο Λίβανο και την Λωρίδα της Γάζας από την αμερικάνικη κυβέρνηση και η ανοχή έως και υποστήριξη που έδειξαν οι υπόλοιπες κυβερνήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της ομάδας G8 και του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ δεν άφησε καμιά αμφιβολία ότι η επίθεση αυτή δεν αφορούσε καθόλου την απελευθέρωση των αιχμαλώτων στρατιωτών και κυρίως δεν ήταν υπόθεση μόνο του ισραηλινού κράτους. **Η θηριωδία του ισραηλινού στρατού, όπως σωστά χαρακτηρίστηκε από καθημερινή εφημερίδα μετά τον βομβαρδισμό της Κανάς, με 34 παιδιά νεκρά, δεν αφορά μόνον αυτόν. Αποτυπώνει την θηριωδία που αντιπροσωπεύει ολόκληρο το αποσυντιθέμενο καπιταλιστικό σύστημα.**

Η τελευταία πολεμική δράση του ισραηλινού κράτους σε βάρος του Λιβανέζικου και Παλαιστινιακού λαού, σχεδιάστηκε από καιρό και μαζί με τα επιτελεία της κυβέρνησης των ΗΠΑ. Ήταν διεκπεραίωση του γενικότερου σχεδίου του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού για μια "Νέα Μέση Ανατολή", το οποίο έχει την ανοχή και την συνεννοχή των χωρών του ευρωπαϊκού ιμπεριαλισμού, της Ρωσίας και των άλλων "μεγάλων" του κόσμου.

Αυτό έκφραζε το σαφές περιεχόμενο των αποφάσεών τους που απάλλασσαν την Ισραηλινή κυβέρνηση από κάθε ευθύνη, μετονομάζοντας τον εγκληματικό της πόλεμο σε "δικαίωμα για αυτοάμυνα" και ρίχνοντας υποκριτικά όλες τις ευθύνες στην οργάνωση της Χεζμπολάχ που αμύνονταν στην δολοφονική επίθεση των εισβολέων ισραηλινών. Η ανακοίνωση των χωρών του G8 -οι οποίες την ώρα της εισβολής στο Λίβανο

συνεδρίαζαν στην Ρωσία- και η ανακοίνωση των 25 της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κινήθηκαν στο ίδιο μοτίβο υπεράσπισης και ανοχής του Ισραηλινού επίθεσης. Στο μόνο που διαφοροποιήθηκαν ήταν ότι οι 25 της ΕΕ, εν μέσω κροκοδείλιων δακρύων, ζητούσαν υποκριτικά την "άμεση κατάπαυση του πυρός", χωρίς όμως να κάνουν τίποτα γι' αυτό, δίνοντας τον απαραίτητο χρόνο στον ισραηλινό στρατό να ολοκληρώσει το καταστροφικό και δολοφονικό του έργο.

Η στάση του ΟΗΕ και του αποκαλούμενου "Συμβουλίου Ασφαλείας" του, για μια φορά ακόμα απέδειξαν ότι ο Οργανισμός που θέλουν να τον εμφανίζουν ως θεματοφύλακα του "διεθνούς δικαίου" δεν είναι παρά παράρτημα και μηχανισμός διαφύλαξης και εξυπηρέτησης των ιμπεριαλιστικών συμφερόντων και ιδιαίτερα των αμερικάνικων.

Όπως έκανε πάντα, έτσι και στην περίπτωση της ισραηλινής επίθεσης στο Λίβανο και στη Γάζα, **έδρασε και αποφάσισε σύμφωνα με τις επιδιώξεις και τα συμφέροντα των ΗΠΑ και των άλλων μεγάλων ιμπεριαλιστικών χωρών.** Αφού, για βδομάδες, παθητικά παρατηρούσε την δολοφονική δράση του ισραηλινού στρατού, δίνοντας τον απαραίτητο χρόνο για υλοποίηση των στόχων του, στο τέλος, όταν η προέλαση των ισραηλινών στρατευμάτων καθλώθηκε από την αντίσταση της Χεζμπολάχ και άρχισε να εκδηλώνεται η απειλή γενικής ανεξέλεγκτης κοινωνικής ανάφλεξης των αραβικών μαζών σε όλη την Μ. Ανατολή ενάντια στην ισραηλινή

εισβολή μαζί με την άμεση προοπτική εκδήλωσης ενός νέου μαζικού αντιπολεμικού κινήματος σε ολόκληρο τον κόσμο, αποφάσισε να "παρέμβει" με την απόφαση 1701 και να στείλει "ειρηνευτικά" στρατεύματα 7.000 ανδρών της UNIFIL, που προέρχονται κυρίως από την Ισπανία, την Ιταλία, την Γερμανία και την Γαλλία.

Παρά τα χρησιμοποιούμενα προσχήματα, **η παρουσία της μεγάλης δύναμης των "κυανόκρανων" στρατιωτών δεν αποσκοπεί στην αποκατάσταση της "ειρήνης" ή του "δικαίου". Σκοπός τους είναι να συνεχίσουν αυτό που δεν μπόρεσε να πετύχει με την δολοφονική του δράση ο ισραηλινός στρατός.** Να δημιουργηθεί μια ζώνη "ασφαλείας" ανάμεσα στα σύνορα του Λιβάνου με την Συρία, να απομονωθούν οι περιοχές που δρα η Χεζμπολάχ και να εκδιωχθεί από αυτές, να προωθηθεί ο αφοπλισμός και η διάλυσή της, να στηριχθεί η διεύρυνση της εξουσίας του φιλοδυτικού πρωθυπουργού και να ενισχυθούν οι άλλες φιλο-ιμπεριαλιστικές δυνάμεις του Λιβάνου ώστε να ελεγχθούν οι μεγάλες λαϊκές αντιδράσεις και να περιοριστεί κάθε βοήθεια ή στήριξη στην παλαιστινιακή επανάσταση. Να προωθηθεί, δηλαδή, "από τα μέσα" του Λιβάνου το ιμπεριαλιστικό αντιλαϊκό σχέδιο της "Νέας Μ. Ανατολής". **Στην ουσία η "ειρηνευτική" στρατιωτική δύναμη του ΟΗΕ στον Λίβανο αποτελεί μια κατοκική δύναμη σε βάρος της εθνικής ανεξαρτησίας του και παρεμπόδισης της λαϊ-**

→ Στη σελ. 10

→ από τη σελ. 9
κής κυριαρχίας του.

Το γεγονός ότι αυτή την "ειρηνευτική" δύναμη του ΟΗΕ στον Λίβανο, ανέλαβαν να την συγκροτήσουν δυνάμεις του ευρωπαϊκού ιμπεριαλισμού, δεν σημαίνει ότι ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός μένει αμέτοχος. Αντίθετα, η παρουσία του είναι καταλυτική. Αυτός βρίσκονταν πίσω από την ισραηλινή επίθεση, αυτός βρίσκεται και πίσω από την στάση και την απόφαση 1701 του ΟΗΕ. Η απουσία των αμερικανικών στρατευμάτων από την "ειρηνευτική" δύναμη του Λιβάνου, συναρτάται άμεσα με τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει στο Ιράκ και την αδυναμία του να εμπλακεί άμεσα σε μια νέα παρόμοια στρατιωτική περιπέτεια. Και υποδηλώνει μια κατανομή "καθηκόντων" με των ευρωπαϊκό ιμπεριαλισμό για τα κοινά ατιλαϊκά συμφέροντά τους.

ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΠΟΣΥΝΘΕΣΗ ΚΑΙ ΠΟΛΕΜΟΣ

Ο χαρακτηρισμός της ισραηλινής επίθεσης ως **"αντεκδίκησης για την ήττα του 2000"** ή άλλες παρόμοιες απόψεις που αποδίδουν τις αιτίες τέτοιων σημαντικών κοινωνικών γεγονότων μόνο σε κάποια "κακά" χαρακτηριστικά των κυβερνήσεων ή των κυβερνώντων, περιορίζουν την κατανόηση των πραγματικών τους αιτιών.

Τα ιμπεριαλιστικά σχέδια για την "Νέα Μέση Ανατολή", που συνενώ-

νουν τις αντιλαϊκές επιδιώξεις αμερικάνικου και ευρωπαϊκού ιμπεριαλισμού, παρά την σκληρή ανταγωνιστική τους φαγωμάρα για τον έλεγχο της παγκόσμιας αγοράς, μέσα στα οποία εντάσσεται και η τελευταία δραστηριότητα του ισραηλινού στρατού σε βάρος του Λιβάνου και των Παλαιστίνων, είναι **συνυφασμένα με τις γενικότερες επιδιώξεις, ανάγκες και δυσκολίες που αντιμετωπίζει ο ιμπεριαλισμός από την κρίση και την οικονομική και πολιτική αποδιάρθρωση του παγκόσμιου καπιταλιστικού συστήματος.**

Από την μια, η ανάγκη πλήρους και ασφυκτικού ελέγχου της ενεργειακής αγοράς που καθορίζει την τύχη τη παγκόσμιας βιομηχανίας και οικονομίας, και ιδιαίτερα ο έλεγχος των παγκόσμιων αποθεμάτων πετρελαίου (των οποίων το μεγαλύτερο μέρος βρίσκεται στην Μ. Ανατολή). Από την άλλη, η ε-

ΛΙΒΑΝΟΣ - ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ ΣΤΑ ΝΥΧΙΑ Η ΛΥΣΗ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ Ε

ξάρτηση της επιβίωσης και λειτουργίας των "εσωτερικών" οικονομιών των ΗΠΑ και του ευρωπαϊκού ιμπεριαλισμού από την αφαιμάξη της έντονα διεθνοποιημένης παγκόσμιας οικονομίας, τους επιβάλλει στην αυστηρή λήψη πολιτικών οικονομικών και κοινωνικών μέτρων που θα εξασφαλίζουν την εύρυθμη, αδιάλειπτη και σταθερή λειτουργία και ροή κεφαλαίων σε παγκόσμιο επίπεδο. Πρέπει, δηλαδή, να εξαλείψουν όλες τις πιθανές αιτίες που θα μπορούσαν να προκαλέσουν ένα ενδεχόμενο οικονομικό ή κοινωνικό "μπλοκάρισμα" σε μια χώρα ή περιοχή, που, αναπόφευκτα, εξαιτίας της μεγάλης αλληλεξάρτησης μικρών και μεγάλων οικονομιών, θα οδηγούσε σε γενικότερη ανατάραξη της παγκόσμιας οικονομικής μηχανής και θα προκαλούσε σημαντικό περιορισμό ή και διακοπή της ροής πλούτου προς τα ιμπεριαλιστικά κέντρα.

Πάνω σ' αυτές τις βάσεις, που είναι συνυφασμένες με την βαθιά κρίση του παγκόσμιου καπιταλισμού, χτίστηκε το σχέδιο της "Νέας Μέσης Ανατολής" και της "Νέας Τάξης" για ολόκληρο τον κόσμο. Από την αδυσώπητη αυτή ανάγκη ξεπηδάει και η ιμπεριαλιστική πολεμική

δραστηριότητα σε κάθε επικίνδυνο σημείο του πλανήτη. **Μια ανάγκη που, εκτός από την στενή της σχέση με την επιτακτική εξυπηρέτηση της διευρυνόμενης πολεμικής βιομηχανίας και κατανάλωσης των προϊόντων της, καθορίζεται από την αδυναμία των ιμπεριαλιστών να βρουν ή να δημιουργήσουν πολιτικά και κοινωνικά στηρίγματα μέσω των οποίων θα υλοποιήσουν "ειρηνικά" και "από τα μέσα" τις επιδιώξεις τους στα διάφορα σημεία του πλανήτη ή και στο εσωτερικό των ιμπεριαλιστικών χωρών.**

Ακριβώς αυτό καθορίζει και το ζοφερό μέλλον της ανθρωπότητας κάτω από τις συνθήκες του καπιταλισμού. Πόλεμοι, ανεργία, φτώχεια, εξαθλίωση, κατεστραμμένο περιβάλλον και απάνθρωπες συνθήκες ζωής, πλήρη αβεβαιότητα και δυστυχία, σφραγίζουν την ζωή της

συντριπτικής πλειοψηφία του πληθυσμού της, αποτυπώνοντας με τραγικό και καταστροφικό τρόπο πάνω στους ανθρώπους και τον πλανήτη την αποσύνθεση του καπιταλιστικού συστήματος και την πλήρη αντίθεσή του με τις σημερινές σοσιαλιστικές ανάγκες της ανθρωπίνης κοινωνίας. **Αυτό που έζησε η ανθρωπότητα με την Γιουγκοσλαβία, το Αφγανιστάν, το Ιράκ, τον Λίβανο και την Παλαιστίνη είναι μόνο το προανάκρουσμα όσων μεγαλύτερων δεινών έρχονται.**

Το κάθε ιμπεριαλιστικό θηρίο και όλο μαζί το παγκόσμιο καπιταλιστικό σύστημα, που σπαράσσεται από βαθιές ανταγωνιστικές αντιθέσεις των μερών του, προκειμένου να εξασφαλίσουν και να διευρύνουν τα κέρδη τους και το μερίδιό τους στην παγκόσμια αγορά σε βάρος των ανταγωνιστών τους, μικρών και μεγάλων. Προκειμένου να διατηρήσουν και να διαιωνίσουν το αντιδραστικό δικαίωμα να εκμεταλλεύονται τους εργαζόμενους και ολόκληρη την ανθρωπότητα και να ελέγχουν, για όφελος των λίγων, τον πλούτο που παράγουν και δημιουργούν με την δουλειά τους οι πολλοί. Προκειμένου να εξασφαλίσουν την κεφαλαιοκρατική δικτατορική εξουσία τους πάνω σε ολόκληρη την κοινωνία και τον πλανήτη. Προκειμένου να πετύχουν όλα αυτά και να σώσουν το σάπιο καθεστώς τους δεν διστάζουν να ρίξουν την κοινωνία σε πολεμικές καταστροφικές δίνες που, αν αφεθεί χωρίς αντίσταση, θα αποκτήσουν τέτοιες διαστάσεις που η βαθιά οικονομική κρίση του 1929 και ο 2ος παγκόσμιος πόλεμος θα μοιάζουν μικρά επεισόδια μπροστά τους.

Τα ισραηλινά εγκλήματα στο Λίβανο και την Παλαιστίνη, λοιπόν, δεν είναι εξαιτίας κάποιας "αντεκδίκησης" της ισραηλινής αντίδρασης. Είναι αναπόσπαστο κομμάτι της γενικότερης καπιταλιστικής αποσύνθεσης, όπως ήταν προηγούμενα οι δολοφονικές ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις το Ιράκ, το Αφγανιστάν, την Γιουγκοσλαβία ή οι καινούριες που προετοιμάζονται και προαναγγέλλονται ενάντια στο Ιράν και τη Συρία. Και όπως είναι το συνολικό αντιδραστικό ιμπεριαλιστικό σχέδιο για την "Νέα Μ. Ανατολή" η για την "Νέα Τάξη". Σχέδια που είναι συνυφασμένα με τις αντεργατικές αντιλαϊκές πολιτικές όλων των καπιταλιστικών κυβερνήσεων

σε βάρος των εργατικών και λαϊκών δικαιωμάτων, των κοινωνικών κατακτήσεων, του εργατικού και λαϊκού βιοτικού επιπέδου, για την διασφάλιση των καπιταλιστικών κερδών και την διαιώνιση της σκληρής εργατικής εκμετάλλευσης.

Ο ΜΥΘΟΣ ΤΗΣ "ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΙΑΣ" ΚΑΙ Η ΑΠΑΘΗ ΤΩΝ "ΕΙΡΗΝΟΦΙΛΩΝ" ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ

Πολλοί αναλυτές, κυρίως του αστικού αλλά και του ρεφορμιστικού στρατοπέδου, μεταφράζουν την πολεμική δραστηριότητα του ιμπεριαλισμού, ιδιαίτερα του αμερικάνικου και των χωροφυλάκων του, ως παντοδυναμία, που του επιτρέπει να κάνει ότι θέλει. Έτσι καταλήγουν να προσδοκούν βελτίωση ή αλλαγή της παράλογης κατάστασης που κυριαρχεί σε διεθνές επίπεδο μόνο από την αλλαγή των διαθέσεων ή των προσώπων που κυβερνούν τις "παντοδύναμες" ΗΠΑ ή τις άλλες μεγάλες ιμπεριαλιστικές χώρες. Οι περισσότεροι απ' αυτούς δεν κρύβουν την εναπόθεση των ελπίδων τους στην δραστηριοποίηση των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων, θεωρώντας τες πιο "συνετές", για να περιορίσουν τον παραλογισμό του Μπους και της κυβέρνησής του. Όσοι απ' αυτούς μάλιστα υπολογίζουν στην βαρύτητα των μαζικών κινητοποιήσεων, κυρίως οι ρεφορμιστές, δεν διστάζουν να πιέζουν με κάθε τρόπο στον προσανατολισμό των εργατικών και λαϊκών κινημάτων προς αυτή την κατεύθυνση ώστε να πεισθούν οι ευρωπαίοι ηγέτες να αναλάβουν μια τέτοια δράση.

Δεν υπάρχει πιο σίγουρος και πιο επικίνδυνος τρόπος απ' αυτόν για να ενισχυθεί η ιμπεριαλιστική δραστηριότητα και να αφηθεί η ανθρωπότητα στο έλεος του ιμπεριαλιστικού καπιταλιστικού παραλογισμού. Η προώθηση και η καλλιέργεια τέτοιων αυταπατών για τους κυβερνήτες του ευρωπαϊκού ιμπεριαλισμού και η διάδοση των ιδεών επίκλησης της "φιλευσπλαχνίας" και της "λογικής" των ιμπεριαλιστικών κυβερνήσεων μέσα στο εργατικό και λαϊκό κίνημα, ακόμα κι αν δεν είναι διατεταγμένη υπηρεσία από υπάλληλους των ιμπεριαλιστικών μηχανισμών αλλά απόρροια αφέλειας, έχουν καταστροφικά αποτελέσματα αφού αποπροσανατολίζουν τους εργαζόμενους και όλους τους εκμεταλλεζόμενους και τους στρέφουν μακριά από τις πραγματικές αιτίες, τις καπιταλι-

→ Στη σελ. 19

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Α ΤΗΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΘΗΡΙΩΔΙΑΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

στικές δομές της κοινωνίας, που πρέπει να πολεμήσουν.

Η πυκνή πολεμική ιμπεριαλιστική δραστηριότητα και οι δολοφονικές επεμβάσεις σε βάρος των λαών δεν είναι δείγμα παντοδυναμίας του ιμπεριαλισμού. Αντίθετα, **εκδήλωση αδυναμίας είναι, και αποτέλεσμα της βαθιάς δομικής, οικονομικής και κοινωνικής κρίσης που τον διαπερνάει.** Υποχρεώνονται να προχωρούν σε αυτή την επικίνδυνη για τις "διεθνείς ισορροπίες" δραστηριότητα για να εξασφαλίσουν την λειτουργία του καπιταλιστικού συστήματος και της αντιμετώπισης της αναπόφευκτης δυσλειτουργίας που του προκαλούν σε εθνικό και διεθνές επίπεδο οι αντικειμενικές και δομικές αντιφάσεις του. **Ο πόλεμός τους γεννιέται όπως η ανεργία, η ακρίβεια, η φτώχεια, η εξαθλίωση, η κοινωνική αγανάκτηση, οι λαϊκές αντιστάσεις και οι εργατικές ή νεολαϊστικές εξεγέρσεις. Κανένα απ' αυτά δεν θέλουν αλλά και κανέναν δεν μπορούν να εμποδίσουν.**

Το γεγονός επίσης ότι κάθε τέτοια ιμπεριαλιστική δράση "παντοδυναμίας" καταλήγει σε φιάσκο που όχι μόνο δεν πετυχαίνει τους επιδιωκόμενους στόχους αλλά προσθέτει νέα προβλήματα στις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, είναι επιβεβαίωση της αδυναμίας τους και όχι "παντοδυναμίας". Η εγκληματική επίθεση του Ισραήλ στο Λίβανο δεν αποδυνάμωσε ούτε αφόπλισε την Χεζμπολάχ. Αντίθετα, ενίσχυσε την επιρροή της μέσα στον λιβανέζικο λαό και μεγάλωσε τις δυνάμεις της, περιπλέκοντας ακόμα περισσότερο τα προβλήματα των ιμπεριαλιστών. Το ίδιο έχει συμβεί στο Αφγανιστάν και στο Ιράκ, από το οποίο, τα αμερικάνικα στρατεύματα αδυνατούν να αποσυρθούν χωρίς να προκαλέσουν γενικότερη ανάφλεξη, αυτό που ήθελαν, δηλαδή, να αποτρέψουν με την εισβολή τους

Η στάση των αστικών κυβερνήσεων, μικρών και μεγάλων κρατών, δεν καθορίζεται από την "λογική" ή τις κοινωνικές ανάγκες των λαών αλλά από την υπεράσπιση και διαιώνιση των οικονομικών πολιτικών και κοινωνικών συμφερόντων της άρχουσας τάξης που εκπροσωπούν. Η συνένοχη στάση των "συνετών", "δημοκρατικών" ή όπως αλλιώς προσφωνούνται, ευρωπαϊκών κυβερνήσεων, στις εισβολές και τις σφαγές σε βάρος των Παλαιστινίων, του Λιβάνου, του Ιράκ, του Αφγανιστάν και της Γιουγκοσλαβίας είναι μια απτή απόδειξη της συνολικής τους αρπακτικής ιμπεριαλιστικής εγκληματικής στάσης. **Κάθε προσπάθεια να εμφανιστούν, οι κυβερνήσεις αυτές, ως "λογικές" με δήθεν δυνατότητα αλλαγής της πολιτικής**

τους σε "φιλειρηνική" δεν πετυχαίνει παρά να βοηθάει τα πραγματικά τους αντιδραστικά σχέδια. Το γεγονός ότι, σε ολόκληρο τον κόσμο, τον δρόμο της φιλοπόλεμης αντιδραστικής πολιτικής τον ακολουθούν όλες οι κυβερνήσεις, είτε αποκαλούνται "δημοκρατικές", "αριστερές" ή "σοσιαλιστικές" είτε "συντηρητικές" ή "δεξιές", αποκαλύπτει ότι η πραγματική πολιτική που ακολουθούν δεν καθορίζεται από τις υποκριτικές διακηρύξεις τους αλλά από τα βαθύτερα αντιδραστικά συμφέροντα του καπιταλιστικού καθεστώτος.

Όλες αυτές οι απατηλές ιδέες που εναποθέτουν τις ελπίδες για σταμάτημα του πολέμου, της ανεργίας και της φτώχειας στην καλή διάθεση των καπιταλιστικών κυβερνήσεων και αποκρύβουν τις βαθύτερες καπιταλιστικές κοινωνικές και οικονομικές αιτίες τους, απ' όπου και αν προέρχονται, πρέπει να καταδικαστούν και να καταπολεμηθούν αλύπητα.

Η μόνη πολιτική που μπορεί πραγματικά να βάλει τέλος στους πολέμους, την ανεργία και όλα τα άλλα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα που γεννάει η κρίση και η αποσύνθεση του καπιταλισμού είναι η ανεξάρτητη ταξική πολιτική της εργατικής τάξης με βάση ένα συνεπές αντικαπιταλιστικό και σοσιαλιστικό πρόγραμμα. Που ενώ θα αμύνεται αποφασιστικά στις καθημερινές συ-

νέπειες της καπιταλιστικής κρίσης, και θα συσπειρώνει μαζί της και τα άλλα εκμεταλλεζόμενα στρώματα του λαού, θα συνδέει τον αγώνα αυτό με τον γενικότερο αγώνα για την κατάληψη της εξουσίας από την ίδια την εργατική τάξη, ενάντια στις καπιταλιστικές δομές, για την σοσιαλιστική αναδιοργάνωση της οικονομίας και ολόκληρης της κοινωνίας.

Με μια τέτοια πολιτική πρέπει να αντιμετωπίσουμε και τις πολεμικές δραστηριότητες του ιμπεριαλισμού. Προσπαθώντας να συγκεντρωθούν οι δυ-

νάμεις της εργατικής τάξης, ολόκληρου του ευρωπαϊκού εργατικού κινήματος και κάθε χώρας, σε ένα **Ενιαίο Εργατικό Μέτωπο, ενάντια στον πόλεμο και τις καθημερινές συνέπειες της κρίσης και της αντιλαϊκής πολιτικής των κυβερνήσεων.** Και στοχεύοντας να συσπειρωθούν στο Μέτωπο αυτό και οι άλλοι εκμεταλλεζόμενοι, με αντιπολεμικούς αντικαπιταλιστικούς προσανατολισμούς, μπορούμε να εμποδίσουμε τις κυβερνήσεις να προωθούν τα πολεμικά και αντιλαϊκά τους σχέδια.

Η κινητοποίηση και η δράση του ευρωπαϊκού εργατικού κινήματος, προς αυτή την κατεύθυνση και στη βάση του Ενιαίου Εργατικού Μετώπου, αποτελεί, στην ουσία, το κλειδί της λύσης των προβλημάτων της Μ. Ανατολής.

Με ένα τέτοιο ξεκάθαρο ταξικό εργατικό προσανατολισμό και αναζητώντας με κάθε τρόπο τον διεθνή συντονισμό όλων των εργατικών δυνάμεων, το ευρωπαϊκό εργατικό κίνημα, συνολικά και σε κάθε χώρα, μπορεί και πρέπει να παλέψει και να επιβάλλει:

Την άμεση αποχώρηση των δήθεν "ειρηνευτικών" κατοχικών ιμπεριαλιστικών στρατιωτικών δυνάμεων του ΟΗΕ και κάθε άλλης ξένης στρατιωτικής δύναμης από τον Λίβανο, από το Ιράκ, το Αφγανιστάν και από κάθε άλλη χώρα. Τον αποκλεισμό των

Νεκρά νήπια από επίθεση Ισραηλινών στη Γάζα. Αμέσως μετά την απόφαση της Ε.Ε. και των G8, ότι το Ισραήλ "αμύνεται"

στρατιωτικών δυνάμεων της χώρας μας από κάθε συμμετοχή στην κατοχή του Λιβάνου και οποιασδήποτε άλλης χώρας. Την απαγόρευση χρήσης εγκαταστάσεων που βρίσκονται στη χώρα μας για εξυπηρέτηση των πολεμικών ιμπεριαλιστικών σχεδίων. Την έμπρακτη αλληλεγγύη στον παλαιστινιακό λαό και την απαίτηση άμεσης αποχώρησης των ισραηλινών δυνάμεων από τα παλαιστινιακά εδάφη. Να μπει φραγμός στα σχέδια του αμερικάνικου κι ευρωπαϊκού ιμπεριαλισμού για επίθεση στο Ιράν

και τη Συρία . Να μη τους επιτραπεί να τους απειλούν ή να τους επιβάλλουν κυρώσεις και εμπάργκο. Να υπερασπίσουμε το δικαίωμα των λαών να αποφασίζουν οι ίδιοι, ελεύθερα και χωρίς καταναγκασμούς, χωρίς καμιά ξένη επέμβαση, για τις κυβερνήσεις και το πολιτικό τους καθεστώς. Να προωθήσουμε και να υπερασπίσουμε την ταξική ενότητα των αράβων και ισραηλινών εργατών, ενάντια στην αντιλαϊκή αντιδραστική δράση του σιωνιστικού ισραηλινού καθεστώτος και του κρατικού του μηχανισμού, για την διάλυσή του και για μια ενιαία σοσιαλιστική ομοσπονδία Παλαιστινιακού και Ισραηλινού λαού και των λαών ολόκληρης της Μέσης Ανατολής, όπου κάθε εθνότητα χωρίς καταναγκασμούς και απαγορεύσεις θα απολαμβάνει και θα ασκεί ελεύθερα τα πλήρη θρησκευτικά κοινωνικά πολιτιστικά και πολιτικά δικαιώματά της.

Καθοριστική η απουσία της 4ης Διεθνούς

Η τελευταία βάρβαρη επίθεση του Ισραήλ στον Λίβανο και την Παλαιστίνη, με την άμεση στήριξη της εισβολής του από τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό και με την ανοχή και την συνενοχή του ευρωπαϊκού ιμπεριαλισμού της Ρωσίας και των κυβερνήσεων των άλλων χωρών του ΟΗΕ, έφερε με τραγικό τρόπο στην επιφάνεια το καθοριστικότερο πολιτικό και κοινωνικό πρόβλημα της εποχής μας. Την απουσία συντονισμού και συνεννόησης των δυνάμεων του παγκόσμιου εργατικού κινήματος απέναντι στις αντιλαϊκές αντεργατικές κοινές ενέργειες των κυβερνήσεων του καπιταλιστικού κόσμου. **Την ανυπαρξία μιας διεθνούς εργατικής επαναστατικής ηγεσίας** που με σαφή και καθαρό επαναστατικό λόγο θα εξηγούσε θα συσπείρωνε και θα έδειχνε τον δρόμο του συντονισμού και της επαναστατικής σοσιαλιστικής δράσης, τουλάχιστον στην πρωτοπορία του παγκόσμιου εργατικού κινήματος.

Η μόνη πολιτική δύναμη που θα μπορούσε να αναπτύξει μια τέτοια επαναστατική πολιτική που χρειάζεται σήμερα το παγκόσμιο προλεταριάτο για τον συντονισμό και τον κοινό σοσιαλιστικό προσανατολισμό των δυνάμεών του είναι η 4η Διεθνής. Γιατί αυτή συγκεντρώνει στο ιδρυτικό της πρόγραμμα τις επαναστατικές ιστορικές εμπειρίες του παγκόσμιου εργατικού κινήματος από τις συμπεκνώνει στις αρχές του επαναστατικού μαρξισμού. Και είναι σε αυτές τις ιδεολογικές πολιτικές και οργανωτικές αρχές πάνω στις οποίες μπορεί να βασισθεί σήμερα η απαραίτητη επαναστατική εργατική σοσιαλιστική πολιτική που χρειάζεται το παγκόσμιο προλεταριάτο.

Δυστυχώς, όμως, οι δυνάμεις της 4ης Διεθνούς, σήμερα, είναι διασπασμένες και αδύναμες να ανταποκριθούν σε αυτό τον μεγάλο σκοπό για τον οποίον υ-

ΛΙΒΑΝΟΣ - ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

ΣΤΑ ΝΥΧΙΑ ΤΗΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΘΗΡΙΩΔΙΑΣ

← από τη σελ. 19
πάρχουν.

Κομματιασμένες σε πάμπολλες "διεθνείς" οργανώσεις, αποπροσανατολισμένες και οι ίδιες μπροστά στις τεράστιες διεργασίες της εποχής μας, αποδείχνονται ανίκανες να αξιοποιήσουν το τεράστιο ιδεολογικό και πολιτικό οπλοστάσιο που επικαλούνται, αδυνατούν να ανταποκριθούν στις επαναστατικές δυνατότητες των κοινωνικών διεργασιών που εξελίσσονται παγκόσμια και σε κάθε χώρα χωριστά, και τα διάφορα κομμάτια τους βολοδέρνουν ανάμεσα στον ακραίο σεκταρισμό της απομόνωσης έως την οπορτουνιστική προσαρμογή ή και προσκόλληση στην σοσιαλδημοκρατία και τον σταλινισμό.

Η αδυναμία των τεταρτοδιεθνιστικών δυνάμεων να ανταποκριθούν στις επαναστατικές διακηρύξεις που αντιπροσωπεύουν και η ανικανότητά τους να επέμβουν αποτελεσματικά ως ανεξάρτητη πολιτική δύναμη του εργατικού κινήματος στις πολιτικές και κοινωνικές διεργασίες, έχει τραγικές συνέπειες. Το εργατικό κίνημα, παγκόσμια και εθνικά, μένει ακέφαλο από επαναστατική ηγεσία και πρόγραμμα, εγκλωβισμένο στους μηχανισμούς της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, των κομματικών κυβερνητικών μηχανισμών και του αστικού κρατικού μηχανισμού.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, οι δυνάμεις της συνδιαχειριστικής σοσιαλδημοκρατίας και του σταλινισμού έχουν όλο το περιθώριο να κοροϊδεύουν, να αποπροσανατολίζουν, να διασπούν, να ξεπουλούν το εργατικό κίνημα και να το χρησιμοποιούν ως διαπραγματευτικό χαρτί στα παζάρια τους με τις αστικές δυνάμεις για την συμμετοχή τους στην αστική εξουσία, ενάντια στα συμφέροντα του ίδιου του εργατικού κινήματος.

Τι είναι η Χεζμπολάχ και η Χαμάς

Η απουσία της επαναστατικής ηγεσίας σε διεθνές και εθνικό επίπεδο, επιτρέπει, επίσης, την ανάδυση πολιτικών

δυνάμεων με ασαφείς πολιτικούς και κοινωνικούς προσανατολισμούς που πρόσκαιρα ή όχι συγκεντρώνουν και εκφράζουν την εργατική και λαϊκή δυσαρέσκεια και την ανάγκη για αγώνα κατά των εκμεταλλευτικών καθεστώτων.

Μια τέτοια δύναμη είναι και το σημερινό ισλαμικό κίνημα με τις πολλές εκφράσεις του. **Με βαθιά χαρακτηριστικά πολιτικής και κοινωνικής αντίδρασης, καθορισμένα από θρησκευτικούς προσανατολισμούς, τα διάφορα ισλαμικά κινήματα, που εμφανίζουν μεταξύ τους μια τεράστια ποικιλομορφία και διαφορετικότητα, συγκεντρώνουν και εκφράζουν την αγανάκτηση των αραβικών μαζών απέναντι στη φτώχεια και την εξαθλίωση, στρεφόμενα κυρίως κατά του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού και αναζητώντας εθνικιστικές και θρησκευτικές λύσεις στα κοινωνικά προβλήματα.**

Τα περισσότερα απ' αυτά, κάτω από την επίδραση των εκρηκτικών προβλημάτων που τα γέννησαν και υπό την πίεση της πλατειάς αγανάκτησης των μαζών που αντιπροσωπεύουν υιοθετούν ριζοσπαστικές και δυναμικές μεθόδους πάλης κατά των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων και των υποτελών τους, σπρώχνοντας πολλούς, εξαιτίας και των ριζοσπαστικών διαθέσεων των μαζών που τους ακολουθούν, να τα κατατάσσουν στις πολιτικές προοδευτικές και επαναστατικές δυνάμεις.

Στην πραγματικότητα όμως, παρά την ριζοσπαστικότητα των μεθόδων τους και την μαζική αγανάκτηση που αντιπροσωπεύουν, οι πολιτικοί και κοινωνικοί προσανατολισμοί τους, με τις έντονες αντιδραστικές θρησκευτικές "λύσεις" τους, καθορίζουν αυτές τις πολιτικές δυνάμεις ως αντιδραστικές που αποπροσανατολίζουν και οδηγούν τους εκμεταλλευόμενους που τις ακολουθούν στα νύχια του θρησκευτικού και εθνικιστικού σκοταδισμού, μακριά από τον εργατικό ταξικό προσανατολισμό και την αναγκαία σοσιαλιστική λύση.

Η Χεζμπολάχ του Λιβάνου ή η Χαμάς

των Παλαιστινίων είναι τέτοιες δυνάμεις. Η Χεζμπολάχ που γεννήθηκε μέσα από την ανάγκη αντίστασης στην ισραηλινή εισβολή του 1982, είναι μια σιιτική ισλαμική οργάνωση και συγκέντρωσε την υποστήριξη του βασανισμένου λιβανέζικου λαού, φτάνοντας, με την τελευταία σύγκρουση, να έχει μαζί της το 85%. Η οργάνωση αυτή διαθέτει ισχυρό οπλισμό και σημαντική οικονομική δύναμη, σε βαθμό που να χρηματοδοτεί την δημιουργία δικών της σχολείων και νοσοκομείων. Βρίσκεται σε συμμαχία με το καθεστώς των μουλάδων του Ιράν αλλά και της Συρίας. Η μεγάλη υποστήριξη που συγκεντρώνει στον λιβανέζικο λαό, οφείλεται, εκτός από την οικονομική βοήθεια που προσφέρει στα πιο φτωχά στρώματα του πληθυσμού, και στο γεγονός ότι σήκωσε το κύριο βάρος της αντίστασης στην εισβολή του ισραηλινού στρατού. Ενώ ο μικρός λιβανέζικος στρατός (που αριθμεί γύρω στους 100.000 άντρες) έμεινε άπραγος στην εισβολή, οι δυνάμεις της Χεζμπολάχ κατάφεραν με αυτοθυσία και μεγάλη αγωνιστικότητα να σταματήσουν και να στριμώξουν τον πάνοπλο και πολύ πιο ισχυρό στρατό του Ισραήλ, οδηγώντας τον ουσιαστικά στην αποτυχία και την ήττα.

Χωρίς κανένα δίλημμα, στην σύγκρουση με τις σιωνιστικές δυνάμεις του Ισραήλ και του ιμπεριαλισμού είμαστε στο πλευρό του λιβανέζικου λαού και υποστηρίζουμε την στρατιωτική δράση αντίστασης της Χεζμπολάχ. **Εναντιωνόμαστε στις προσπάθειες αφοπλισμού της γιατί στην ουσία αυτές αποβλέπουν στην αποδυνάμωση και εξάλειψη κάθε ουσιαστικής λαϊκής αντίστασης στα ιμπεριαλιστικά σχέδια κατοχής και υποταγής του Λιβάνου και της Παλαιστινιακής αντίστασης.**

Ωστόσο, δεν παραβλέπουμε ότι ο πολιτικός προσανατολισμός που αντιπροσωπεύει, δεν μπορεί να οδηγήσει τον λιβανέζικο λαό σε καμιά διαφορετική λύση από αυτή που αντιπροσωπεύει η σημερινή κυβέρνησή του, στην οποία συμμετέχει και η Χεζμπολάχ. Αντίθετα, **ο έντονος θρησκευτικός χαρακτήρας της και εθνικιστικοί αστικοί πολιτικοί και κοινωνικοί προσανατολισμοί οδηγούν τον λιβανέζικο λαό στα χέρια της αστικής του τάξης και από εκεί κατευθείαν στα νύχια του ιμπεριαλισμού.** Τα ίδια θα μπορούσαν να ειπωθούν, παρά τις πολλές διαφορές τους, και για την παλαιστινιακή Χαμάς. Η οποία, με την κυβέρνησή της έχει γίνει, μετά την αποτυχία και αποδυνάμωση της Φατάχ, ο κύριος φορέας έκφρασης της παλαιστινιακής αστικής τάξης στα παιγνίδια συμβιβασμού με τον αμερικάνικο και ευρωπαϊκό ιμπεριαλισμό

Η τελευταία διπλή εισβολή στο Λίβα-

νο και την Λωρίδα της Γάζας όπως και οι προετοιμαζόμενες επιθέσεις στο Ιράν και τη Συρία δείχνουν καθαρά το ταραγμένο μέλλον που περιμένει τις εκμεταλλευόμενες μάζες της Μ. Ανατολής. Αλλά και οι εξελίξεις στο εσωτερικό των αναπτυσσόμενων καπιταλιστικών κρατών, που αλληλοκαθορίζονται από τις εξελίξεις στην Μ. Ανατολή αλλά και ολόκληρου του κόσμου, **δείχνουν ότι βαδίζουμε προς μια ακόμα μεγαλύτερη όξυνση και εντατικοποίηση των ταξικών συγκρούσεων και αναταραχών, όπου την μεγαλύτερη βαρύτητα θα κληθεί να σηκώσει το ευρωπαϊκό εργατικό κίνημα**

Με δεδομένο ότι η σημερινές συμβιβασμένες ηγεσίες του εργατικού κινήματος στην Ευρώπη και σε ολόκληρο τον κόσμο δεν έχουν ούτε την δυνατότητα ούτε την διάθεση να ηγηθούν προς μια ανεξάρτητη ταξική σοσιαλιστική πολιτική της εργατικής τάξης, η έλλειψη της επαναστατικής μαρξιστικής προλεταριακής ηγεσίας σε διεθνές και εθνικό επίπεδο, η έλλειψη της 4ης Διεθνούς, θα είναι ακόμα πιο έντονη και τραγική.

Το γεγονός αυτό μας βάζει επιτακτικά το καθήκον, σε κάθε επαναστάτη μαρξιστή, σε κάθε αγωνιστή εργάτη που καταλαβαίνει την σημασία και την αναγκαιότητα της ανεξάρτητης ταξικής εργατικής πολιτικής, στη χώρα του και στον κόσμο ολόκληρο, να παλέψει για **την ανασυγκρότηση των τεταρτοδιεθνιστικών δυνάμεων και όλων των δυνάμεων του κομματιασμένου κομμουνιστικού κινήματος σε μια Ενιαία 4η Διεθνή, στη βάση των επαναστατικών ιδρυτικών αρχών της και οργανωμένη πάνω στα θεμέλια των μπολσεβίκικων αφετηριών της.**

Σταθάτος Χ.

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Από διαμαρτυρίες στο εσωτερικό του Ισραήλ ενάντια στον πόλεμο

Επιτακτική ανάγκη η Ανασυγκρότηση της 4ης Διεθνούς

Η κίνηση για ΕΕΜ και οι προτάσεις μας στην ΟΚΔΕ

→ από τη σελ. 8

των διασπασμένων δυνάμεων του κομμουνισμού, και στην οικοδόμηση του παγκόσμιου κόμματος της σοσιαλιστικής επανάστασης (4ης Διεθνούς)..

Είναι επομένως καθαρό ότι από την στάση της οργάνωσής σας απέναντι στην Κίνηση για το Ενιαίο Εργατικό Μέτωπο, θα εξαρτηθεί, από εδώ και στο εξής, και η δική μας στάση απέναντί σας. Όλες οι προτάσεις που σας έχουμε κάνει για την ενοποίησή μας, προϋποθέτουν την συμφωνία σας με το πλαίσιο της Κίνησης αυτής και την ενεργό συμμετοχή σας σ' αυτήν. Ελπίζουμε ότι οι αρχικές δηλώσεις σας συμφωνίας με την πρωτοβουλία μας για το Ενιαίο Μέτωπο εξέφραζαν τις πραγματικές πολιτικές σκέψεις και προθέσεις του συνόλου της οργάνωσής σας κι επομένως θα μπορέσουν αυτές τώρα να μεταβληθούν σε συγκεκριμένη πολιτική πράξη. Το ευχόμαστε ολόψυχα. Και είμαστε πρόθυμοι, αν θέλετε, να συζητήσουμε μαζί σας κάθε τι που αφορά την σύμπραξή μας σ' αυτό το πλαίσιο και την προοπτική της ενοποίησης.

Για την ορθότερη κατανόηση της παρούσας τοποθέτησής μας, εκτός από τις προηγούμενες επιστολές που σας έχουμε στείλει, θα έπρεπε να μελετηθούν προσεκτικά και όλα τα κείμενα που περιέχονται στις ειδικές εκδόσεις της "Εργατικής Δημοκρατίας" Νο 2 (Ιούνης 2005), Νο 3 (Σεπτέμβρης 2005) και Νο 7 (Μάρτης 2006). Στα κείμενα αυτά βρίσκεται αναλυτικά διατυπωμένη ολόκληρη η αντίληψή μας και το νόημα των προτάσεων που έχουμε κάνει, και συνεχίζουμε να κάνουμε, για το Ενιαίο Εργατικό Μέτωπο ταξικής αντεπίθεσης και για την ανασυγκρότηση του κομμουνιστικού και του εργατικού κινήματος. Έτσι θα πειστεί πιστεύουμε καθένας σας ότι δεν έχουμε κάνει καμιά ανακάλυψη. Απλά προσπαθούμε να βαδίσουμε στα χνάρια των ιδρυτών της ΟΚΔΕ - ΕΟΚΔΕ και με τη βοήθεια των επαναστατικών μεθόδων του Λένιν και του Τρότσκι, να προσανατολιστούμε, όσο μπορούμε καλύτερα, στις σημερινές δύσκολες κοινωνικές - πολιτικές συνθήκες και να συμβάλλουμε στην πάλη για την επαναστατική ενότητα και οργάνωση της αποπροσανατολισμένης προλεταριακής πρωτοπορίας. Και γ' αυτό επιμένουμε ότι η ΟΚΔΕ - Σπάρτακος που επικαλείται τις ίδιες ιδεολογικές και προγραμματικές αφητηρίες, θα έπρεπε να κινείται σ' αυτή την ίδια κατεύθυνση.

30 Αυγούστου 2006

Συντροφικά

Η Οργανωτική Επιτροπή

Κίνησης Εργατικής Δημοκρατίας

και ανασυγκρότησης της 4ης Διεθνούς

Ταξική πάλη και ενιαίο μέτωπο των εργαζομένων στη σημερινή συγκυρία

του Μηνά Φραγκουλάκη

Πήραμε και δημοσιεύουμε το άρθρο αυτό του συντρόφου Μηνά Φραγκουλάκη, με το οποίο βεβαίως συμφωνούμε απολύτως, όπως είναι φανερό από το σύνολο των τοποθετήσεων και των προτάσεών μας για την σύμπραξη των μαρξιστών επαναστατών στην πάλη για το Ενιαίο Εργατικό Μέτωπο, όλων των εργαζομένων, ενάντια στην επίθεση του ντόπιου και του ξένου, κεφαλαίου. Ο σύντροφος Μηνάς είναι παλιό στέλεχος της ΟΚΔΕ - Σπάρτακος. Και γι' αυτό χαιρόμαστε ιδιαίτερα για την ξεκάθαρη μαρξιστική επαναστατική τοποθέτησή του απέναντι στη σημερινή κοινωνικο-πολιτική πραγματικότητα, εθνικά και παγκόσμια και για τα πολιτικά καθήκοντα των κομμουνιστών διεθνιστών. Ελπίζουμε και άλλοι σύντροφοι της ΟΚΔΕ - Σπάρτακος και ολόκληρη η οργάνωσή τους, να ακολουθήσουν το παράδειγμα του συντρόφου Μηνά. Πρωτοστατώντας έτσι μαζί μας στον αγώνα για την ενότητα όλων των αληθινών κομμουνιστών και για την οικοδόμηση της αναγκαίας Ενιαίας Επαναστατικής Οργάνωσης της προλεταριακής πρωτοπορίας, μέσα στην πάλη για την επαναστατική ανασυγκρότηση του εργατικού και του κομμουνιστικού κινήματος

Η σημερινή παγκόσμια πολιτική κατάσταση έχει σαν κύριο χαρακτηριστικό την ολομέτωπη επίθεση του παγκόσμιου κεφαλαίου ενάντια στα δικαιώματα της εργατικής τάξης, των εργαζομένων και όλων των καταπιεσμένων και φτωχών μαζών του πλανήτη.

Οι πόλεμοι για το μοίρασμα των πλουτοπαραγωγικών πηγών, οι επιθέσεις ενάντια στις εργασιακές κατακτήσεις των εργαζομένων, και τα δημοκρατικά τους δικαιώματα, η λιτότητα, η ανεργία, και η υπερχρέωση των φτωχών χωρών, είναι οι τομείς που το παγκόσμιο καπιταλιστικό σύστημα προσπαθεί να επιβάλλει τις πολιτικές του και να δημιουργήσει προϋποθέσεις υπερεκμετάλλευσης της εργασίας για την άνοδο των καπιταλιστικών κερδών.

Το πρόσχημα της καταπολέμησης της τρομοκρατίας χρησιμοποιείται για την ανάπτυξη νέων όπλων, αστυνομικών μεθόδων, ηλεκτρονικής παρακολούθησης, που το κόστος επιβαρύνει ακόμη περισσότερο τις εργαζόμενες μάζες και λειτουργούν σε βάρος τους και στην περιστολή των δημοκρατικών τους ελευθεριών και δικαιωμάτων. Αυτή η μείωση των δημοκρατικών ελευθεριών έχει σαν κύριο στόχο να χτυπήσει το παγκόσμιο εργατικό κίνημα για να μπορεί έτσι το παγκόσμιο καπιταλιστικό κεφάλαιο να επιβάλλει τις λύσεις του.

Το παγκόσμιο προλεταριάτο από την άλλη μεριά περνά ακόμη μια εποχή που χαρακτηρίζεται από την κρίση και την έλλειψη επαναστατικής ηγεσίας.

Ο στρατηγικός στόχος για τις επερχόμενες περιόδους είναι η ζύμωση, η προπαγάνδα και η οργάνωση των εργαζομένων για να βρουν τον τρόπο να συνδέσουν τις άμεσες διεκδικήσεις τους με μεταβατι-

κές έτσι ώστε να ανοίξει ο δρόμος για την ανατροπή του καπιταλιστικού συστήματος, την εγκαθίδρυση της εργατικής δημοκρατίας, της πλέον περιεκτικής και πραγματικής δημοκρατίας που ιδρύθηκε ποτέ στον πλανήτη και του σοσιαλισμού.

Για να ανοίξει αυτός ο δρόμος πρέπει η εργατική τάξη να χρησιμοποιήσει την ανεξάρτητη ταξική πάλη ενάντια στην αστική τάξη και εξουσία και τους σοσιαλφιλελεύθερους εταίρους της.

Το κυριότερο μέσο για μια ανεξάρτητη ταξική πάλη της εργατικής πάλης είναι το ενιαίο μέτωπο. Το κοινό ταξικό μέτωπο της εργατικής τάξης και όλων των εργα-

ζομένων για μια ενότητα στη δράση που θα αποκλείει οποιαδήποτε υποχώρηση από τα άμεσα και μεταβατικά τους αιτήματα και διεκδικήσεις.

Μια ενότητα που θα αποτελεί επίσης και την καλύτερη άμυνα ενάντια στις επιθέσεις του αστικού κράτους και του κεφαλαίου.

Τα τελευταία χρόνια σε διεθνές επίπεδο η εργατική τάξη έχει πετύχει μεγάλες νίκες με την τακτική του ενιαίου μετώπου.

Στις κινητοποιήσεις στην Αργεντι-

νή το 2001-2 με τις καταλήψεις επιχειρήσεων και εργοστασίων που ακόμη είναι κατειλημμένα και λειτουργούν κάτω από εργατικό έλεγχο. Το αποτέλεσμα ήταν το σταμάτημα των απολύσεων και μεγάλες αυξήσεις στους μισθούς, (σχεδόν τριπλασιασμό).

Στη Βολιβία το ενιαίο μέτωπο της εργατικής τάξης και των φτωχών αγροτών στην Κοτσαμπάμπα ματαίωσε την μεγαλύτερη ιδιωτικοποίηση του νερού της περιοχής και εξεδίωξαν τις πολυεθνικές εταιρείες νερού από τη χώρα.

Το ενιαίο μέτωπο και οι κινητοποιήσεις των λιμενεργατών της Γαλλίας το 2005 που κατάκτησαν τα αιτήματά τους αποτρέποντας την ιδιωτικοποίηση ενωμένοι με άλλους εργαζομένους στις μεταφορές.

Το ενιαίο μέτωπο των φοιτητών και εργατικών συνδικάτων το 2005 ενάντια στο νόμο CPE.

Σ' όλες τις παραπάνω περιπτώσεις το ενιαίο μέτωπο των εργαζομένων δεν ξεκίνησε με παρθενόγεννηση, ούτε δια μαγείας από τις πλατιές μάζες. Ξεκίνησε από πυρήνες εργατών, αγροτών ή φοιτητών που προχώρησαν μπροστά και συσπείρωσαν μεγάλα τμήματα αγωνιστών εργαζομένων, φοιτητών και αγροτών, μέχρι την τελική ολοκλή-

ρωση που ήταν σαρωτική στο αποτέλεσμα.

Τα ρεφορμιστικά κόμματα σ' όλες τις παραπάνω περιπτώσεις πρότειναν το δρόμο της συζήτησης και της διαπραγματεύσεως, δηλαδή της ταξικής συνεργασίας, αλλά γρήγορα ξεπεράστηκαν από την εργατική τάξη, τους φτωχούς αγρότες και τους φοιτητές και αναγκάστηκαν τελικά να συρθούν στην υποστήριξη των αγώνων.

Τα κόμματα αυτά έχοντας εγκα-

→ Στη σελ. 14

ταλείψει ουσιαστικά τις εργαζόμενες μάζες στο έλεος των επιθέσεων της αστικής τάξης επιδίδονται κυρίως σε ανώφελες αντιιμπεριαλιστικές και πασιφιστικές κραυγές. Οδηγούν έτσι από απογοήτευση σε απογοήτευση και από ήττα σε ήττα τους εργαζόμενους καταστέλλοντας την μαχητική τους διάθεση. Καθήκον των επαναστατικών οργανώσεων είναι να δείχνουν καθαρά τον δρόμο του ενιαίου μετώπου και να ξεσκεπάσουν τις ρεφορμιστικές μεθόδους και διασπαστικές τακτικές των κομμάτων αυτών.

Οι επαναστάτες μαρξιστές οφεί-

λουν να προπαγανδίζουν συνεχώς ανάμεσα στις εργαζόμενες μάζες την ανάγκη του ενιαίου μετώπου.

Η πολυδιάσπαση σε παγκόσμιο επίπεδο των επαναστατικών αντικαπιταλιστικών οργανώσεων, αλλά και η διάσπαση της εργατικής τάξης και των ταξικών συμφερόντων της προσδιορίζει την ανάγκη της συνεχούς προσπάθειας για ενότητα στην δράση των επαναστατικών οργανώσεων, αλλά και του ισχυρού ενιαίου μετώπου των εργαζομένων και της εργατικής τάξης.

Μια τέτοια τακτική από τη μεριά των επαναστατικών οργανώσεων θα συμβάλλει στο να δυναμώνει και να αυξάνει συνεχώς την προπαγάνδη του ενιαίου μετώπου ανάμεσα στην εργατική τάξη, θα συντελέσει στο τράβηγμα των ρεφορμιστικών κομμάτων προς αυτήν την κατεύθυνση και το σπάσιμο της αδρανοποίησης και ηττοπάθειας μεγάλων εργατικών

Ταξική πάλη και ενιαίο μέτωπο των εργαζομένων στη σημερινή συγκυρία

μαζών.

Οποιοσδήποτε προσπάθειες αντικαπιταλιστικών ανασυνθέσεων ή πόλων, σε ελληνικό ή ευρωπαϊκό επίπεδο, επιχειρούνται, από οργανώσεις της ριζοσπαστικής αριστεράς, πρέπει να ξεκινούν από την προσπάθεια συνεύρεσης και συνδρομής για την δημιουργία του Ενιαίου Εργατικού Μετώπου, που θα οδηγήσει στην ενσωμάτωση αυτών των πρωτοποριών μέσα στην εργατική τάξη και τους εργαζόμενους. Δίχως αυτή

στους εργαζόμενους την αναγκαιότητα του ενιαίου μετώπου. Πρέπει να συμβάλλουμε ενεργά στο κάλεσμα όσο το δυνατόν περισσότερων οργανώσεων οι οποίες απευθύνονται στην εργατική τάξη να συμπράξουν στην προπαγάνδη και την ελάχιστη συμβολή στην δημιουργία του ενιαίου μετώπου.

Πρέπει να παίρνουμε όμως πάντα σαν δεδομένο ότι τις αναζητήσεις και τους προβληματισμούς μιας πρωτοπορίας δεν συμερίζεται και δεν αναζητά η μεγάλη πλειοψηφία της εργατικής τάξης. Αυτός είναι ένας παραπάνω λόγος που η προσέγγιση και ανάλυση της εκάστοτε πολιτικής κατάστασης της εργατικής τάξης πρέπει να είναι όσο το δυνατόν ρεαλιστική για να υπάρξει η δυνατότητα της όσο το δυνατόν πλατύτερης αποδοχής της προπαγάνδας και της ενότητας των εργαζομένων για την επιτυχία του ενιαίου μετώπου.

Πάνω σ' αυτό το ζήτημα η συμπεροσπάθεια θα πρέπει να επικεντρώνεται στην συμβολή όσο των δυνατόν περισσότερων επαναστατικών αντικαπιταλιστικών οργανώσεων, οι οποίες να είναι έτοιμες και διαθέσιμες για το ξεκίνημα και το προχώρημα μιας τέτοιας ανεξάρτητης ταξικής πολιτικής.

Η εφαρμογή μιας τέτοιας πολιτικής θα ανεβάσει το επίπεδο συνείδησης και την διάθεση για αγώνα της εργατικής τάξης, και των συμμάχων της.

Πρέπει να αντιδρούμε και να αντιπαραβάλλουμε την ανεξάρτητη ταξική πολιτική του ενιαίου μετώπου προς την πολιτική των ταξικών συνεργασιών, στην πολιτική των κατασκευασμένων και μυστικών διαπραγματεύσεων που διασπείρουν και επιλέγουν τη "λογική του λιγότερου καλού παρά του καθόλου" ανάμεσα στην εργατική τάξη, για την εργατική τάξη, που είναι μια πάγια πολιτική των ρεφορμιστών και κατακρημνίζει την αγωνιστικότητα και μαχητικότητα των εργαζομένων απέναντι στο κεφάλαιο και την αστική εξουσία.

Το ενιαίο μέτωπο των εργαζομένων πρέπει να απαιτήσει τις ανοιχτές και δημόσιες διαπραγματεύσεις για τις συλλογικές συμβάσεις, το κλείσιμο των εργοστασίων, το ασφαλιστικό

Η σημερινή πολυδιάσπαση των ελληνικών επαναστατικών αντικαπιταλιστικών οργανώσεων αποδυναμώνει την δυνατότητα αυτή. Σ' όλες τις οργανώσεις όμως αυτού του χώρου

υπάρχουν αρκετοί εργαζόμενοι που θα μπορούσαν να αποτελέσουν τη βάση για την προπαγάνδη και δημιουργία του ενιαίου μετώπου. Είναι ανάγκη πολλές από τις οργανώσεις αυτές να ξεφύγουν από το περιχαρακωμά τους, τον απομονωτισμό και το δογματισμό τους και να κάνουν την υπέρβαση την εσωτερική τους επανάσταση και ανατροπή για να μπορέσουν να συμβάλλουν σ' αυτό το στρατηγικό στόχο.

Η πρόταση των τεσσάρων οργανώσεων, (EEK, Αριστερή Ανασύνταξη, Εργατική Πολιτική, Εργατική Δημοκρατία), που ανέλαβαν αυτό το εγχείρημα μπορεί να συνεχιστεί να θεμελιωθεί και να επεκταθεί όσο το δυνατόν ευρύτερα.

Η σημερινή κατάσταση της εργατικής τάξης και των εργαζομένων μαζί με τους φτωχούς αγρότες και τους αγωνιζόμενους φοιτητές είναι η καλύτερη ταξική προϋπόθεση και βάση για μια γόνιμη εφαρμογή της τακτικής του ενιαίου μετώπου.

Οι ολομέτωπες επιθέσεις του ελληνικού και ξένου κεφαλαίου θα συνεχιστούν σε όλα τα επίπεδα και η ταξική πάλη, οι αγώνες των εργαζομένων στο δρόμο και το εργοστάσιο θα είναι το κυριότερο χαρακτηριστικό της προσεχούς περιόδου

Έτσι η πρόταση αυτή σήμερα μπορεί να πάρει τη μορφή της εκκίνησης, της προπαγάνδης και της θεμελίωσης του ενιαίου μετώπου και είναι μια πρόκληση για τις επαναστατικές οργανώσεις που έχουν λόγο ύπαρξης μέσα στην ταξική πάλη να συνδράμουν σ' αυτήν την προσπάθεια.

Για να διευρυνθεί ακόμη περισσότερο αυτή η προσπάθεια και ο στόχος καλούμε όλες τις επαναστατικές οργανώσεις σε ένα κοινό διευρυμένο φόρουμ που θα αποτελέσει το βήμα για μια ευρεία συζήτηση για την διερεύνηση της δυνατότητας μιας τέτοιας τακτικής που θα συμβάλλει στην επεξεργασία με δημοκρατικό διάλογο μιας διαλεκτικής ανάλυσης της σημερινής κατάστασης και θα θέσει τα πρωταρχικά ζητήματα πάλης που πρέπει να περιλαμβάνουν μεταξύ άλλων:

- ανοιχτές και δημόσιες διαπραγματεύσεις για τα εργατικά αιτήματα
- κινητή κλίμακα μισθών και ημερομισθίων, ΑΤΑ
- εθνικοποίηση των βιομηχανιών που κλείνουν κάτω από εργατικό έλεγχο
- κρατικοποίηση του τραπεζικού συστήματος κάτω από τον έλεγχο των εργαζομένων.

Η δημιουργία του ενιαίου ταξικού μετώπου θα γίνει υπόθεση και έργο της ίδιας της εργατικής τάξης.

Μ.Φ.

ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΛΑ.ΟΣ. ΟΙ ΕΚΔΟΤΕΣ ΤΗΣ "ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗΣ"

Να απομονώσουμε τους ρατσιστές ψευτοκομμουνιστές

Πριν από 17 μήνες, τον Απρίλη του 2005, οι τεταρτοδιεθνιστικές κομμουνιστικές οργανώσεις (η Κίνηση Εργατικής Δημοκρατίας, το Ε.Ε.Κ, η ΟΚΔΕ - Σπάρτακος, ο Κομμουνιστικός Σύνδεσμος, και η ΟΚΔΕ - Εργατική Πάλη) με κοινό κείμενό τους, είχαν δημόσια καταγγείλει "το ρατσιστικό παραλήρημα" και "τις άθλιες συκοφαντίες" της ομάδας που εμφανίζεται ως "Κομμουνιστική Τροτσικιστική Ένωση" και εκδίδει την μηνιαία εφημερίδα "Σοσιαλιστική Προοπτική" (Σ.Π.).

Ανάμεσα στα άλλα, που ανέφερε το κοινό εκείνο κείμενο των πέντε οργανώσεων, κατήγγειλε τα εξής:

"Η διαβόητη φυλλάδα με τον ψευδο-πίγραφο τίτλο "Σοσιαλιστική Προοπτική", εμφανιζόμενη και ως ακραιφνής εκφραστής των επαναστατικών διεθνιστικών ιδεών του Μαρξ, του Λένιν και του Τρότσκι, για χρόνια τώρα, σε κάθε φύλλο της, ξερνά ένα ακατάσχετο ρατσιστικό και σοβινιστικό δηλητήριο κατά των ξένων εργατών, συναγωνιζόμενη τις ομάδες της ακροδεξιάς στην καλλιέργεια εθνικιστικού φυλετικού και θρησκευτικού μίσους και φανατισμού...

...Το αντικομμουνιστικό και αντιμαρξιστικό αυτό έκτρωμα, φορώντας τροτσικιστικό μανδύα και συκοφαντώντας τις ιδέες του επαναστατικού μαρξισμού, γίνεται φορέας εθνικιστικών και ρατσιστικών διαχωρισμών των εργατών, όπως ακριβώς το κάνει και ολόκληρη η ακροδεξιά του Πλεύρη, της Χρυσής Αυγής, του Καρατζαφέρη, του Λεπέν και των Ναζί.

...Στο τεύχος του Απρίλη (No 205), η κλίκα της "Σοσιαλιστικής Προοπτικής" προχωράει ακόμα πιο πέρα. Ανακηρύσσοντας ως τον μεγαλύτερο εχθρό του δήθεν σχεδίου της άρχουσας ελληνικής αστικής τάξης για τον αφελληνισμό μας την ... "Ελλαδική Εκκλησία" (!!!), συμπληρώνει την αντιδραστική της πορεία συκοφαντώντας και διασύροντας με τον πιο ύπουλο σταλινικό τρόπο γνωστά καταξιωμένα ηγετικά στελέχη του ελληνικού τροτσικιστικού κινήματος που δεν βρίσκονται πια στη ζωή.

...Καταγγέλλουμε αυτούς τους αντιτροτσικιστές ιεροφάντες του ρατσισμού που φοράνε "τροτσικιστική" λεοντή. Το αντιδραστικό ρατσιστικό και σοβινιστικό παραλήρημα τους δεν έχει καμιά σχέση και βρίσκεται σε πλήρη αντίθεση με τις ιδέες του επαναστατικού μαρξισμού και κατά συνέπεια με τον Μαρξ, τον Λένιν και τον Τρότσκι..."

(Αθήνα 26 Απρίλη 2005 - Εργατική Δημοκρατία, No 40, σελ. 8)

Εκτός όμως από την κοινή αυτή καταγγελία, η Κίνησή μας, τον Νοέμβριο του 2005, κυκλοφόρησε ειδική έκδοση (No 4) με πλήρη στοιχεία που αποδεικνύουν την αντιδραστική αντικομμουνιστική φύση και δράση της ομάδας αυτής και ιδιαίτερα του αρχειομαρξιστή "ηγέτη" της, Γιάννη Βερούχη, παλαιού εργατοπατέρα στον κλάδο της λιθογραφίας.

Με το σύνθημα: **Απομονώστε τους ρατσιστές ψευτοσοσιαλιστές**, στο προλογικό σημείωμα της έκδοσής μας αυτής, εί-

χαμε γράψει:

"Οι ρατσιστές εκδότες της ψευδο-πρωτογραφίας φυλλάδας "Σοσιαλιστική Προοπτική" είναι πλαστογράφοι του σοσιαλισμού και εχθροί της ενότητας των εργατών..."

Δεν έχουν καμιά σχέση με τις διεθνιστικές αρχές του μαρξισμού, ούτε και με το κίνημα της 4ης Διεθνούς, που υποκριτικά επικαλούνται.

Η 4η Διεθνής ιδρύθηκε για να ενώσει τους εργάτες όλου του κόσμου, σ' ένα παγκόσμιο κόμμα της σοσιαλιστικής επανάστασης. Για να παλέψει ενάντια στον εθνικισμό και τον ρατσισμό που καλλιεργεί η καπιταλιστική αντίδραση και κρατάει διασπασμένους τους εργάτες σε αντίπαλα στρατόπεδα, για να μπορεί άνετα να τους ξεζουμίζει.

Πολεμήστε και απομονώστε πολιτικά αυτούς τους ψευτοσοσιαλιστές, όπου κι αν τους συναντάτε. Είναι οι πιο ύπουλοι εχθροί του εργατικού και σοσιαλιστικού κινήματος"

Έχουν από τότε περάσει δέκα ολόκληροι μήνες. Όμως τα θρασίμια αυτά του αρχειομαρξιστικού εθνικισμού, που παριστάνουν τους κομμουνιστές, δεν τόλμησαν να διαμαρτυρηθούν και να αντικρούσουν τις καταγγελίες μας, όπως θα έκαναν αν ήταν πραγματικοί επαναστάτες κομμουνιστές. Λούφαξαν, σαν κυνηγημένες αλεπούδες, ελπίζοντας να περάσει η μπόρα όσο το δυνατό πιο ανώδυνα. Αποφεύγοντας να μας απαντήσουν, νόμισαν ίσως ότι θα σταματήσουμε να ξεσκεπάζουμε τον αντιδραστικό τους ρόλο και να τους πολεμάμε. Προτίμησαν δηλαδή να κάνουν τον ψόφιο κοριό, μήπως και μπορέσουν ανενόχλητοι να συνεχίσουν να διαστρέφουν και να δυσφημούν τον επαναστατικό μαρξισμό και το επαναστατικό διεθνιστικό κίνημα που ίδρυσε ο Λ. Τρότσκι, το κίνημα της 4ης Διεθνούς.

Σταμάτησαν λοιπόν τις πανάθλιες προκλητικές συκοφαντίες εναντίον νεκρών συντρόφων μας και περιορίσαν για μερικούς μήνες την εθνικιστική αντεργατική καμπάνια τους εναντίον των μεταναστών εργατών. Χωρίς φυσικά να πάψουν εντελώς να υποστηρίζουν τις ίδιες ηλίθιες εθνικιστικές αντιλήψεις και θεωρίες από τις οποίες διαπνέεται ολόκληρη η πολιτική τους.

Τον Ιούνιο, όμως, που πέρασε, η λεγόμενη "Σοσιαλιστική Προοπτική" (No 218) κυκλοφόρησε με πρωτοσέλιδο κύριο άρθρο, που επαναλαμβάνει την ρατσιστική επίθεση κατά των "καθυστερημένων ξένων εργατών" και υποστηρίζει τις γνωστές εθνικιστικές θέσεις των ακροδεξιών και φασιστικών οργανώσεων και κομμάτων όλης της Ευρώπης και όλου του κόσμου!! Ότι δηλαδή για την αύξηση της ανεργίας δεν φταίει η κρίση και το σάπισμα του παγκόσμιου καπιταλιστικού συστήματος, αλλά φταίει η μετανάστευση, η "εισαγωγή", (όπως γράφουν) ανέργων εργατών, που μετακινούνται από την μία χώρα στην άλλη ψάχνοντας για μεροκάματο.

Όπως είναι γνωστό, αυτές τις ίδιες αντιδραστικές ρατσιστικές θεωρίες, προπαγανδίζει και το "Εθνικό Μέτωπο" του φα-

σίστα Λεπέν στη Γαλλία, και οι Νεοναζίδες στη Γερμανία και στις ΕΠΑ και όλες οι εθνικιστικές και φασιστικές οργανώσεις σε όλο τον κόσμο και στη χώρα μας, επίσης.

Με τη διαφορά όμως ότι η εθνικιστική αρχειομαρξιστική ομάδα της "Σ.Π." δεν χρησιμοποιεί ανοικτά φασιστικούς τίτλους και εμβλήματα, αλλά προσπαθεί να σεργιάρει αυτές τις ίδιες ρατσιστικές αγριανθρωπικές αντιλήψεις κάτω από τη σημαία του Μάρξ, του Λένιν, του Τρότσκι και της 4ης Διεθνούς. Διαστρέφοντας βέβαια και διασύροντας τις διεθνιστικές ιδέες και αρχές του παγκόσμιου επαναστατικού κομμουνιστικού κινήματος, που από την συγκρότηση του αγωνίζεται για την ενότητα και την οργάνωση της παγκόσμιας εργατικής τάξης, σ' ένα παγκόσμιο επαναστατικό κόμμα, για την ανατροπή του σαπισμένου καπιταλισμού!!

Έτσι, το ακροδεξιό κόμμα του Έλληνα Λεπέν, το ελληνορθόδοξο έκτρωμα του εθνοσωτήρα Γ. Καρατζαφέρη, το ΛΑ.ΟΣ., δεν έχασε φυσικά την ευκαιρία να διαλαλήσει θριαμβευτικά ότι ακόμα και "κομμουνιστές" αναγκάζονται να δεχτούν την ορθότητα της εθνοκεντρικής αντεργατικής και αντικομμουνιστικής πολιτικής του.

Συγκεκριμένα, η εφημερίδα του ΛΑ.ΟΣ., η Άλφα Ένα του Σαββατο-Κυριακού 15-16 Ιούλη 2006, αδιαφορώντας για τις καταγγελίες των πέντε τεταρτοδιεθνιστικών οργανώσεων και την δική μας ειδική έκδοση, έσπευσε να αφιερώσει μια ολόκληρη σελίδα για να προβάλει το κατάπτυστο άρθρο της "Σ.Π." με τις ρατσιστικές θέσεις και προτάσεις, που ταυτίζονται με τις γνωστές αντεργατικές, αντικομμουνιστικές, ακροδεξιές θέσεις των εθνοσωτήρων ηγετών του ΛΑ.ΟΣ.

Κάτω από τον πηχυαίο εντυπωσιακό τίτλο: **"Μετανάστευση και "Ευρωπαϊκή" Τουρκία βλέπουν σοβαρά τον ελληνικό λαό - Αποκαλυπτική καταγγελία της Κομμουνιστικής Τροτσικιστικής Ένωσης (4η Διεθνής) δικαιώνει τις θέσεις του ΛΑ.ΟΣ."**, η εφημερίδα του Έλληνα Φίρερ παραθέτει το μεγαλύτερο μέρος από το πρωτοσέλιδο ρατσιστικό άρθρο της λεγόμενης "Σοσιαλιστικής Προοπτικής" του αρχειομαρξιστή βρικόλακα Γιάννη Βερούχη. Και ασφαλώς πανηγυρίζει, αφού της δόθηκε η δυνατότητα να εμφανίζει την 4η Διεθνή ότι δικαιώνει, τάχα, τις υπεραντιδραστικές αντικομμουνιστικές θέσεις του ΛΑ.ΟΣ.!! Την πολιτική ηλιθιότητα και αθλιότητα των καταλοίπων του αντεπαναστατικού αρχειομαρξισμού, επιχειρούν, οι ακροδεξιοί του ΛΑ.ΟΣ., να την αποδώσουν στην 4η Διεθνή!

Φάνηκε έτσι τελειώς καθαρά ότι οι σύντροφοι που μας έλεγαν πως δίναμε υπερβολική σημασία στην ομάδα του "παλαβού" Γιάννη Βερούχη, έκαναν πολύ σοβαρό πολιτικό λάθος. Γιατί η καπιταλιστική αντίδραση, στην απελπισία της, δεν διστάζει να χρησιμοποιήσει ακόμα και παλαβούς, αν αυτοί την βοηθήσουν, έστω και λίγο, στην υπονόμευση του επαναστατικού κομμουνιστικού κινήματος και στην εξαπάτηση των εργατικών και λαϊκών μαζών, στις σημερινές συνθήκες της πολυδιάσπασης των

δυνάμεων του επαναστατικού μαρξισμού.

Είναι επομένως βασικό καθήκον του κάθε αληθινού τεταρτοδιεθνιστή, του κάθε διεθνιστή κομμουνιστή, του κάθε επαναστάτη, να μην δείχνει οποιαδήποτε ανοχή απέναντι σε ομάδες ή άτομα (εκφυλισμένους πρώην επαναστάτες) που με το μανδύα του μαρξισμού και της 4ης Διεθνούς, επιχειρούν να διαδώσουν μέσα στους εργάτες και στη νεολαία τις εθνικιστικές και ρατσιστικές αντιλήψεις του ΛΑ.ΟΣ., του Λεπέν, των νεοναζί και των ρασοφόρων εκπροσώπων του μεσαίωνα, των παπάδων.

Η ομάδα των ψευτοσοσιαλιστών ρατσιστών, που έχει επικεφαλής της τον ανισόρροπο αρχειομαρξιστή Γιάννη Βερούχη και ανοικτά υπηρετεί τους αντεργατικούς και αντικομμουνιστικούς πολιτικούς στόχους του ακροδεξιού ΛΑ.ΟΣ. πρέπει άμεσα να πολεμηθεί, να απομονωθεί και να διαλυθεί.

Χωρίς άλλη αναβολή και καθυστέρηση, όλες μαζί οι μαρξιστικο-επαναστατικές οργανώσεις, όλοι οι αληθινοί επαναστάτες κομμουνιστές, πρέπει να τις κηρύξουμε αμείλικτο πολιτικό πόλεμο. Με την οργάνωση μίας αδιάκοπης καμπάνιας ενάντια στις αντιδραστικές θεωρίες του εθνικισμού, του εθνισμού και του ρατσισμού. Ενάντια στην παραποίηση του μαρξισμού. Για τα ανθρώπινα δικαιώματα όλων των μεταναστών, χωρίς καμιά διάκριση. Για την ενότητα και την οργάνωση της παγκόσμιας εργατικής τάξης σ' ένα παγκόσμιο επαναστατικό κόμμα, στη Διεθνή του Λένιν και του Τρότσκι, στη μπολσεβίκικη Διεθνή της σοσιαλιστικής επανάστασης.

Το ΛΑ.ΟΣ., το κόμμα του δημαγωγού Γ. Καρατζαφέρη, όπως και το Εθνικό Μέτωπο του Λεπέν στη Γαλλία, είναι ένα εθνικιστικό, ρατσιστικό, ακροδεξιό, κρυπτοφασιστικό κόμμα, που το ξέρουν και το απορρίπτουν οι εργαζόμενοι, το γνωρίζουμε όλοι και το πολεμάμε ακριβώς επειδή είναι κόμμα της πιο μαύρης καπιταλιστικής αντίδρασης.

Αλλά η αρχειομαρξιστική ομάδα της "Σ.Π.", που υποστηρίζει τις ίδιες τις αντεργατικές και αντικομμουνιστικές θέσεις με αυτές του ΛΑ.ΟΣ., προσπαθεί να εξαπατήσει τους εργάτες και τους νέους, φορώντας μάσκα κομμουνιστικής επαναστατικής οργάνωσης. Ακριβώς όπως το έκανε στο παρελθόν και η αντικομμουνιστική οργάνωση του Γιωτόπουλου, το "Αρχείο του Μαρξισμού". Ακριβώς όπως το έκαναν πάντα όλοι οι εκφυλισμένοι επαναστάτες που μπαίνουν στην υπηρεσία της καπιταλιστικής αντίδρασης.

Επομένως, η ψευτοκομμουνιστική αυτή ομάδα, που προσφέρει "κομμουνιστική" δικαίωση στην αντιδραστική πολιτική των κρυπτοφασιστικών κομμάτων, είναι ο πιο ύπουλος εχθρός του εργατικού κινήματος. Γι' αυτό και πρέπει όλοι μαζί οι αληθινοί κομμουνιστές να της αφαιρέσουμε τη μάσκα και να την παραδώσουμε στην περιφρόνηση των εργατών και της νεολαίας.

Σεπτέμβριος 2006
Παναγ. Δούμας

ΜΑΖΙΚΟ ΕΝΙΑΙΟ ΚΙΝΗΜΑ ΕΝΕΡΓΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΓΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΟΥ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΟΜΕΝΟΥ ΛΑΟΥ

Οι υποψήφιοι δημοτικοί και νομαρχιακοί "άρχοντες" βγήκαν και πάλι στο σεργιάνι να μαζέψουν ψήφους.

Σκορπάνε πολύχρωμα φεϊγβολάν με βιογραφικά στοιχεία και διακηρύξεις, φανταχτερών υποσχέσεων.

Κρεμάνε πανό και αφίσες με τις φάτσες τους και με ηχηρά συνθήματα.

Οργανώνουν συναυλίες και πάρτι για την ψυχαγωγία των ψηφοφόρων.

Βγαίνουν στις "λαϊκές" και στα καφενεία, καλοσυνάτοι, χαμογελαστοί και πρόθυμοι ν' ακούσουν τα αιτήματα του κόσμου, να "αφουγκραστούν" τα παράπονα του λαού".

Κάνουν ακόμα και αυτοκριτική για τα "λάθη" και τις "παραλείψεις" όταν βρεθούν αντιμέτωποι με δύσκολους ακροατές.

Χρόνια στο κουρμπέτι όλοι τους, πιστοί υπηρέτες των κομμάτων της καπιταλιστικής εξουσίας, ξέρουν καλά την τέχνη της ψηφοθηρικής δημαγωγίας και εξαπάτησης των φτωχών λαϊκών και εργατικών μαζών που υποφέρουν.

Όπως το έκαναν πάντα, υπόσχονται και τώρα, όλοι τους, "αλλαγή", και με τις απαραίτητες παραλλαγές "δεσμεύονται" να αγωνιστούν για "ανθρώπινες πόλεις", για "προστασία του περιβάλλοντος", για "αναβάθμιση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης" για "δημοκρατική λειτουργία και διαφάνεια", για "πρόοδο και ανάπτυξη" και άλλα πολλά παρόμοια προγραμματικά συνθήματα.

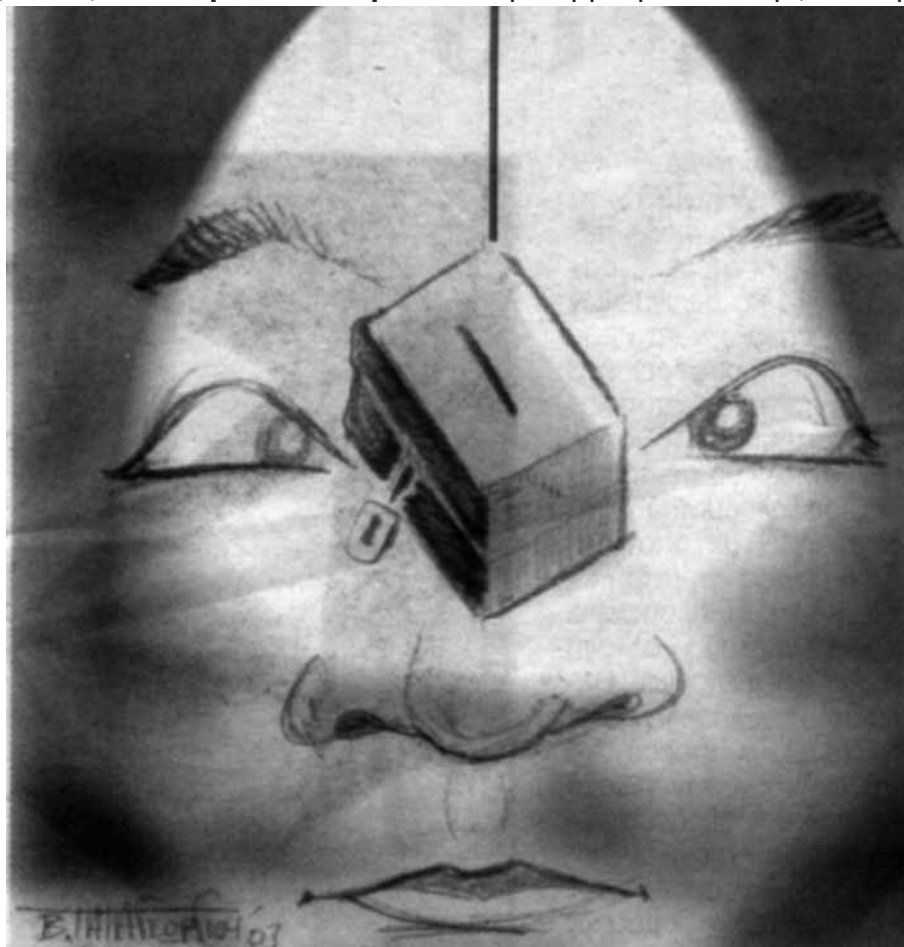
Ομολογούν έτσι αυτοί οι ίδιοι ότι οι Δήμοι και οι Νομαρχίες, στη διάρκεια ολόκληρης της λεγόμενης "δημοκρατικής μεταπολίτευσης", όχι μόνο δεν έλυσαν κανένα από τα σοβαρά προβλήματα που απασχολούν τους εργαζόμενους και το λαό, αλλά τα άφησαν να χειροτερέψουν και να πολλαπλασιαστούν! Πιο σωστά, συνέργησαν στην επιδείνωση όλων των ζωτικών αυτών προβλημάτων.

Παραδέχονται στην πραγματικότητα ότι αυτό που αποκαλούν "Τοπική Αυτοδιοίκηση" δεν είναι τίποτε άλλο από διεκπεραιωτής, δηλαδή εκτελεστικό όργανο, της αντεργατικής και αντιλαϊκής πολιτικής των καπιταλιστικών κυβερνήσεων, υπηρετώντας πιστά τα συμφέροντα και τους στόχους της κεφαλαιοκρατικής ολιγαρχίας και εξουσίας.

Επαναλαμβάνουν επομένως υποσχέσεις και "δεσμεύσεις" που πολύ καλά ξέρουν ότι δεν πρόκειται ποτέ να τις κάνουν πράξη. Ακριβώς όπως κάνουν και τα κομματικά αφεντικά τους στις βουλευτικές εκλογές. Μοι-

ράζουν από τα μπαλκόνια άφθονες υποσχέσεις και τις ξεχνάνε αμέσως μόλις θα εκλεγούν!

Με άλλα λόγια, **οι εκλεκτοί των κομμάτων της καπιταλιστικής εξουσίας, που διεκδικούν τους δήμους και τις νομαρχίες, κάθε τέσσερα χρόνια παίζουν κανονικό θέατρο, κοροϊδεύοντας τον κόσμο.** Και με τις ψεύτικες προεκλογικές εκστρατείες τους αποδείχνουν ότι **η λεγόμενη Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι απλά και καθαρά ένα όργανο εξυπηρέτησης των εκμεταλλευτών του λαού, ένας ακόμα φοροπηχτικός μηχανισμός, ένα σημαντικό εξάρτημα της ψευδοδημοκρατικής εξουσίας των ολίγων, που καμιά α-**

πολύτως σχέση δεν έχει με την λαϊκή Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Και είναι σίγουρο ότι το εκλογικό θέατρο θα συνεχίσει τις ψηφοθηρικές παραστάσεις του, ενώ τα προβλήματα θα μεγαλώνουν και θα χειροτερεύουν διαρκώς, ως τον καιρό που οι εκμεταλλευόμενοι ψηφοφόροι, θα ανέχονται αυτή την κατάσταση, θα κάνουν τον κομπάρσο των αστικών και των ρεφορμιστικών θιάσων και δεν θα αποφασίζουν να αγωνιστούν για να επιβάλουν την αληθινή λαϊκή Αυτοδιοίκηση, με αιρετά και ανακλητά δημοτικά Συμβούλια και με ανοιχτές λαϊκές και εργατικές Συνελεύσεις που θα αποφασίζουν για κάθε πρόβλημα.

Όσο οι δήμοι θα είναι στα χέρια των κομμάτων και των ανθρώπων του κεφαλαίου κανένα πρόβλημα λαϊκό δεν πρόκειται να λυθεί. Αλλά για να περάσουν οι Δήμοι στα χέρια

του λαού, για να υπάρξει πραγματική Τοπική Αυτοδιοίκηση λαϊκή, αυτό δεν πρόκειται ποτέ να γίνει με τις λεγόμενες δημοτικές εκλογές, με τις θεατρικές αυτές παραστάσεις που οργανώνουν τα κόμματα της κεφαλαιοκρατικής εξουσίας, βασισμένα στην αντιδραστική νομοθεσία που έχουν θεσπίσει και δεν παύουν να την κάνουν διαρκώς αντιδραστικότερη, προσθέτοντας νέους αντιδημοκρατικούς νόμους, όπως αυτόν που ψήφισε η κυβέρνηση της "Νέας Δημοκρατίας" και προβλέπει την εκλογή δημάρχων με το 42% των ψήφων.

Όσοι λοιπόν πιστεύουν και καλλιεργούν τις ηλίθιες αυτές αυταπάτες ότι δηλαδή μπορεί να υπάρξει λαϊκή Αυ-

γατικών Συνελεύσεων.

Οι Κινήσεις αυτές των ριζοσπαστών ενεργών πολιτών, στις προηγούμενες "δημοτικές εκλογές" είχαν συγκεκριμένη έναν σημαντικό αριθμό ψηφών. Πράγμα που έδειξε ότι η δυσαρέσκεια και η αγωνιστική διάθεση εργατικών και λαϊκών στρωμάτων μεγαλώνει. Και πρέπει αυτό να φανεί ακόμα πιο καθαρά σ' αυτές τις εκλογές.

Ωστόσο, επιβάλλεται να κατανοηθεί ότι, όσον καιρό οι τοπικές αυτές Κινήσεις ενεργών πολιτών θα περιορίζονται στο τοπικό επίπεδο, επικεντρώνοντας το ενδιαφέρον τους σε κάποια οξυμένα τοπικά προβλήματα, είναι καταδικασμένες να μείνουν καλές, φιλότιμες, προσπάθειες, ανίκανες όμως να εκφράσουν την αναπτυσσόμενη λαϊκή δυσαρέσκεια και να την μετατρέψουν σ' ένα πλατύ μαχητικό πανελλήνιο κίνημα ενεργών πολιτών για την αληθινή λαϊκή Τοπική Αυτοδιοίκηση της αυτοοργάνωσης όλων των εκμεταλλευόμενων τάξεων και στρωμάτων σε κάθε Δήμο, περιφέρεια και νομό.

Αυτό επομένως που πρέπει να γίνει το γρηγορότερο είναι να συνενωθούν όλες οι ριζοσπαστικές τοπικές Κινήσεις σε μια ενιαία Πανελλαδική Κίνηση Ενεργών Πολιτών για την πραγματική λαϊκή Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Χωρίς ένα δυναμικό δημοτικό κίνημα αυτοοργάνωσης του εκμεταλλευόμενου λαού, η απάτη των "δημοτικών εκλογών" θα συνεχιστεί και οι υποσχέσεις για ανθρώπινες πόλεις, για αλλαγή, για δημοκρατία και για ανθρώπινες συνθήκες, θα συνεχίσουν να μένουν εκλογικές ψηφοθηρικές υποσχέσεις, που θα τις ανανεώνουν κάθε τέσσερα χρόνια οι "δημοκράτες" υπηρέτες της καπιταλιστικής εξουσίας, μαζί με τα δήθεν "αριστερά" φερέφωνά τους, όλων των αποχρώσεων.

Ψήφο λοιπόν στις αριστερές ριζοσπαστικές Κινήσεις Ενεργών Πολιτών - αγωνιστών του εργατικού και λαϊκού κινήματος. Και αγώνα διαρκείας με πανελλαδικό συντονισμό για την συγκρότηση μαζικού ενιαίου και μαχητικού κινήματος αυτοοργάνωσης για πραγματική λαϊκή Τοπική Αυτοδιοίκηση, με ανοιχτές δημοκρατικές Γενικές Συνελεύσεις.

Σεπτέμβρης 2006

Κίνηση Εργατικής Δημοκρατίας και Ανασυγκρότησης της 4ης Διεθνούς

"Ενεργοί Πολίτες - Καθαρός Καλαμάς"

Στους νομούς Ιωαννίνων και Θεσπρωτίας, άρχισε και αναπτύσσεται μια νέα κινητοποίηση για την σωτηρία του ποταμού Καλαμά (Θύαμη) από την καταστροφική ρύπανση και μόλυνση που διαρκώς μεγαλώνει, εξαιτίας της πλήρους αδιαφορίας που επιδεικνύουν οι κυβερνώντες και όλα μαζί τα κόμματα της "δημοκρατικής" Βουλής των Ελλήνων, μπροστά στην προκλητική ασυδοσία των επιχειρηματιών εκμεταλλευτών.

Στις 9 Αυγούστου 2006, στο πάρκο της Αγρότισσας, στο χωριό Καλοχώρι του Δήμου Μολοσσών, Δωδώνης Ιωαννίνων, δημιουργήθηκε μία νέα δραστηρία Πανελλήνια Περιβαλλοντική Κίνηση "Ενεργοί Πολίτες - Καθαρός Καλαμάς".

Σκοπός, κεντρικός, της νέας αυτής Κίνησης, όπως διαβάζουμε στην Ιδρυτική της Διακήρυξη, είναι:

"Η διαρκής έκφραση του Συλλογικού και οργανωμένου ενδιαφέροντος των ενεργών και ανεξάρτητων πολιτών, για την προστασία των νερών του Καλαμά και της ευρύτερης κοιλάδας του, από κάθε μορφής ρύπανση, μόλυνση και αλλοίωση".

Για τον σκοπό αυτό έχουν ήδη πραγματοποιηθεί και προγραμματίζονται διάφορες ενημερωτικές και αγωνιστικές εκδηλώσεις. Όπως μας πληροφόρησαν, ακόμα και στις κινητοποιήσεις που έγιναν στην Έκθεση της Θεσσαλονίκης, η Κίνηση "Ενεργοί Πολίτες - Καθαρός Καλαμάς", συμμετείχε ενεργά με το δικό της πανό, που έγραφε: ΑΓΑΠΩ και ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΩ ΤΟΝ ΚΑΛΑΜΑ.

Πρόκειται σίγουρα για μια δυναμική κινητοποίηση και αντίσταση στην καπιταλιστική ασυδοσία, που πρέπει να πλαισιωθεί και να ενισχυθεί από κάθε συνειδητό ενεργό πολίτη όλης της χώρας. Γιατί μόνο με τον οργανωμένο αγώνα θα μπορέσουμε να προστατέψουμε τον φυσικό μας πλούτο από τα αρπαχτικά του ντόπιου και του ξένου κεφαλαίου.

**ΝΑ ΜΗΝ ΕΠΙΤΡΕΨΟΥΜΕ
ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΤΕΙ
ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ
ΤΗΣ ΜΟΛΥΝΣΗΣ
ΤΟΥ ΚΑΛΑΜΑ**

Ο Καλαμάς ή Θύαμη, είναι ένα πραγματικά όμορφο ποτάμι της Ηπείρου. Που πηγάζει κοντά στο Καλπάκι της Κόνιτσας και διασχίζει το βόρειο-δυτικό τμήμα του Νομού Ιωαννίνων και ολόκληρο το Νομό Θεσπρωτίας, για να καταλήξει στη θάλασσα της Σαγιάδας. Όπως σωστά το λέει η πρώτη ανακοίνωση της Προσωρινής Διοικούσας Επιτροπής της Κίνησης "Ενεργοί Πολί-

τες - Καθαρός Καλαμάς" ο σημερινός, κακοποιημένος, ποταμός Καλαμάς, είναι: "ο ιστορικός ποταμός - θεός Θύαμης των αρχαίων Μολοσσών, με την επιβλητική θεϊκή μορφή και την στριφτή ψαρίσια ουρά"!

Αυτό σημαίνει ότι ο πανάρχαιος Θύαμης, που δίκαια λατρεύονταν από τους μακρινούς προγόνους μας ως θεός και ο οποίος πολύ αργότερα έχασε, τη θεϊκή εξουσία του και μετονομάστηκε απλά σε Καλαμά, από αρχαιοτάτων χρόνων ήταν ο ζωοδότης της περιοχής του, (όπως κάθε ποτάμι άλλωστε), ένας πολύτιμος φυσικός πλούτος, ένα εξαίρετο στολίδι της γενικότερης φυσικής ομορφιάς της ορεινής Ηπείρου, μια φυσική δύναμη που ενέπνεε σεβασμό και λατρεία.

Με τα γάργαρα κι ορμητικά νερά του και με τα άφθονα, νοστιμότατα, ψάρια του, πότιζε, δρόσιζε και έθρεφε ασταμάτητα τους φτωχούς αγρότες και κάθε ζωντανό πλάσμα που γεννιόνταν και ζούσε μέσα και γύρω από την φιδίσια κοίτη του, με τα βαθύσκια πλατάνια και τις λυγερές ιτιές του ανάμεσα σε βουνά, μικρούς κάμπους και πλούσια άγρια δάση, εξαισίας ομορφιάς. Όμως, μετά τον καταστροφικό ιμπεριαλιστικό πόλεμο του 1940 - 45, την κατοχή και τον εμφύλιο, ο θαυμάσιος αυτός τόπος (όπως και ολόκληρη σχεδόν η Ήπειρος) εγκαταλειμμένος στην τύχη του από τις κυβερνήσεις της "δημοκρατίας" των εκμεταλλευτών, εγκαταλείφθηκε τελικά και από τους περισσότερους κατοίκους του. Που αναζητήσαν μεροκάματο και καλύτερη τύχη στην καπιταλιστική ζούγκλα των πόλεων και του εξωτερικού.

Αλλά, η εγκατάλειψη και η ερήμωση, ακολουθήθηκε από τη βάρβαρη επιδρομή των ασυνείδητων αρπαχτικών του κεφαλαιοκρατικού "πολιτισμού" που δεν σέβονται τίποτε, ούτε τη φύση, ούτε τον άνθρωπο και πιστεύουν μόνο στο θεό του κέρδους, της κονομισιάς, της κομπίνας και της ασυδοσίας.

Τα τσακάλια αυτά της μεταπολεμικής εξουσίας των αετονύχιδων, με την αλόγιστη κι ανεξέλεγκτη εκμεταλλευτική δραστηριότητά τους, βάλθηκαν να καταστρέψουν και να νεκρώσουν κι

αυτόν τον πανάρχαιο και πανέμορφο ζωοδότη ποταμό δύο Νομών, τον Καλαμά. Μολύνοντάς τον με τις βρωμιές, τα απορρίμματα και τα φονικά δηλητήρια που παράγουν οι πειρατικές, αλλά και πριμοδοτούμενες από το κράτος τους, ληστρικές επιχειρήσεις τους.

Παρά τις συνεχείς και έντονες διαμαρτυρίες που έγιναν και γίνονται, η καταστροφική αυτή δραστηριότητα συνεχίζεται και η απάνθρωπη μόλυνση του Καλαμά μας μεγαλώνει από χρόνο σε χρόνο, κάτω από την προκλητική αδιαφορία και παθητικότητα των επίσημων και αρμόδιων κρατικών υπηρεσιών!!

Και όλων των "δημοκρατικών θεσμών"!!

Είναι γι' αυτό που με θέρμη χαιρετίζουμε την πρωτοβουλία της ίδρυσης της νέας Πανελλήνιας Περιβαλλοντικής Κίνησης, με τις αγωνιστικές διακηρύξεις. Και μαζί της καλούμε κι εμείς κάθε συνειδητό πολίτη και κάθε πολιτισμένο άνθρωπο, να συστρατευτούν στον αγώνα για να σταματήσουμε το έγκλημα της καταστροφής του Καλαμά, το έγκλημα της λεηλασίας και της βάρβαρης κακοποίησης του φυσικού πλούτου και κάθε ομορφιάς του τόπου μας, σ' όλη τη χώρα, από τους ντόπιους και τους ξένους άρπαγες.

Καμιά ανάπτυξη οικονομική και καμιά πρόοδος κοινωνική, κανένας ανθρωπίνος πολιτισμός, δεν μπορεί να υπάρξει, αν συνεχίσουμε να αδρανούμε και να επιτρέπουμε να μας κοροϊδεύουν, ενώ οι αετονύχιδες εκμεταλλευτές και ασυνείδητοι ατομιστές μολύνουν αδιάκοπα τα ποτάμια μας, καίνε τα δάση μας, κακοποιούν και καταστρέφουν τις φυσικές ομορφιές μας.

Η μικρή αυτή εφημερίδα, η Εργατική Δημοκρατία, παλεύοντας για την αληθινή κοινωνική πρόοδο, θα κάνει ότι μπορεί για να δυναμώσει και να νικήσει ο αγώνας της Πανελλήνιας Περιβαλλοντικής Κίνησης, Ενεργοί Πολίτες - Καθαρός Καλαμάς. Για να σταματήσει οριστικά κάθε μόλυνση και κακοποίηση του πανάρχαιου και πανέμορφου ζωοδότη Θύαμη και όλων των ποταμιών και των πηγών της χώρας μας. Για να σώσουμε και να προστατέψουμε τις φυσικές ομορφιές μας. Για να αντικαταστήσουμε τη λα-

τρεία του ατομικού κέρδους, με τη λατρεία του φυσικού μας περιβάλλοντος, με τον πολιτισμό του κοινωνικού συμφέροντος.

Από το επόμενο φύλλο της εφημερίδας μας, θ' αρχίσουμε να περιγράφουμε με κάθε λεπτομέρεια το έγκλημα της μόλυνσης του Καλαμά. Και την πορεία του αγώνα που τώρα ξαναοργανώνεται, για την προστασία του, για το καθάρισμά του, για τον σεβασμό της πανάρχαιας ιστορίας και ομορφιάς του, για την αποκατάσταση του ζωτικού του ρόλου στην αναγέννηση της εγκαταλειμμένης περιοχής του.

Και με την άμεση προσωπική συμμετοχή μας, θα επιδιώξουμε να συμβάλουμε, όσο περισσότερο μπορούμε σ' αυτόν τον ωραίο, τον τίμιο, δίχως οποιοσδήποτε σκοπιμότητες, αγώνα, που έχει αρχίσει.

Έναν αγώνα υπεράσπισης και προστασίας της φυσικής κληρονομιάς όλων μας. Που δεν αφορά ασφαλώς μόνο εμάς, που είχαμε την τύχη να γεννηθούμε σ' αυτή την ιστορική και πανέμορφη κοιλάδα του αρχαίου Θύαμη και να πρωτογνωρίσουμε εκεί την ομορφιά και τη χαρά της ζωής, παίζοντας, κολυμπώντας και ψαρεύοντας, στα πεντακάθαρα νερά του αμόλυντου Καλαμά.

Του αρχαίου Θεού-Θύαμη, που πότιζε τα λιγοστά χωράφια μας και όλα τα ζωντανά μας. Και πρέπει να συνεχίσει να προσφέρει ζωή, δροσιά και χαρά σε κάθε ζωντανή ύπαρξη, όχι μόνο της περιοχής και της χώρας μας, μα και της Ευρώπης και του πλανήτη ολόκληρου.

Ναι. Η σωτηρία του Καλαμά και κάθε άλλης φυσικής κληρονομιάς, δεν είναι υπόθεση κάποιων οικολόγων ή μερικών επαναστατών. Η υπεράσπιση και προστασία του φυσικού μας περιβάλλοντος, είναι χρέος όλων των συνειδητών και τίμιων πολιτών, όπου κι αν γεννήθηκαν. Γι' αυτό και πρέπει άμεσα να συστρατευτούμε όλοι στο αγωνιστικό προσκλητήριο της Πανελλήνιας Περιβαλλοντικής Κίνησης Ενεργοί Πολίτες - Καθαρός Καλαμάς. Που σε συνεργασία με όλες τις περιβαλλοντικές και οικολογικές κινήσεις και με την Τοπική Αυτοδιοίκηση των Νομών Ιωαννίνων και Θεσπρωτίας και όλης της χώρας, άρχισε να παλεύει για να μπει τέλος οριστικό στο έγκλημα της καταστροφής της φυσικής μας κληρονομιάς. Με πρώτο της στόχο τη σωτηρία και το καθάρισμα του Καλαμά, από τις πηγές του ως τις εκβολές του, στη θάλασσα της ωραίας Σαγιάδας.

Σεπτέμβρης 2006
Παν. Δούμας

ΕΚΡΗΚΤΙΚΗ ΑΝΑΖΩΟΓΟΝΗΣΗ ΤΟΥ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Η προσπάθεια της κυβέρνησης Καραμανλή, στις αρχές του καλοκαιριού να κάνει νόμο τις αντιδραστικές "μεταρρυθμίσεις" της για την Ανωτάτη Εκπαίδευση και να ανοίξει τον δρόμο για την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων ήταν η σπίθα που άναψε φωτιά στους θυγόμενους φοιτητές, και το διδακτικό προσωπικό των ΑΕΙ και ΤΕΙ και προκάλεσε μια εκρηκτική αναζωογόνηση του φοιτητικού κινήματος.

Με ένα μεγάλο κύμα καταλήψεων, που μέσα σε δύο βδομάδες άπλωσε και κάλυψε την συντριπτική πλειοψηφία των σχολών, και με δυναμικές και μαζικές κινητοποιήσεις, οι φοιτητές ξαναβρήκαν τον δρόμο των γενικών συνελεύσεων και του αγώνα, ξαφνιάζοντας την εφησυχασμένη κυβέρνηση και τα υπόλοιπα αστικά επιτελεία.

Υπολόγιζαν ότι το 40% των ψήφων στα ΑΕΙ και 50% στα ΤΕΙ που είχε συγκεντρώσει η ΔΑΠ (η φοιτητική παράταξη της ΝΔ) ήταν εγγύηση της απάθειας των φοιτητών απέναντι στα αντιεκπαιδευτικά σχέδιά τους. Και η επικείμενη έναρξη της εξεταστικής περιόδου και του καλοκαιριού τους έκανε σίγουρους για την έλλειψη κάθε σοβαρής αντίστασης. Όλοι αυτοί οι σαθροί κυβερνητικοί υπολογισμοί, όμως, αποδείχτηκαν εντελώς αντίθετοι από την πραγματικότητα. Η δυναμική κινητοποίηση της μεγάλης μάζας των φοιτητών ενάντια στα κυβερνητικά σχέδια, απέδειξε για μια φορά ακόμα, ότι η κυβέρνηση και τα επιτελεία του καθεστώτος είναι αποκομμένοι από την κοινωνική πραγματικότητα και την ερμηνεύουν λάθος.

Μα δεν ήταν μόνο η κυβέρνηση που "πιάστηκε στον ύπνο". Και οι περισσότεροι αναλυτές -που αρνούνται να ψάξουν και να κατανοήσουν τις αφανείς διεργασίες που συντελούνται στο εσωτερικό των εκμεταλλευομένων της νεολαίας και ολόκληρης της κοινωνίας, συνηθίζοντας να ταυτίζουν την κοινωνική πραγματικότητα με την δραστηριότητα και της εκδηλώσεις της επίσημης πολιτικής σκηνής και κυρίως με αυτή των κοινοβουλευτικών κομμάτων- θεωρούσαν ότι το φοιτητικό κίνημα είχε από χρόνια τελειώσει, επαναπαυμένοι από την επιφανειακή του ακινησία.

Όπως ακριβώς είχε συμβεί και στην περίπτωση της αγωνιστικής μαζικής έκρηξης του εργατικού κινήματος, το 2001, με την προσπάθεια της κυβέρνησης του Σημίτη να περάσει τα αντεργατικά αντιασφαλιστικά της μέτρα, παρερμηνεύοντας την επιφανειακή αγωνιστική απραξία

α που επέβαλλαν στο κίνημα οι γραφειοκρατικοί συνδικαλιστικοί μηχανισμοί.

Η εκρηκτική αυτή αναζωογόνηση του φοιτητικού κινήματος, δεν ήταν καθόλου ξαφνική. Ήταν αποτέλεσμα της χρόνιας συσσώρευσης αγωνίας, διαμαρτυρίας και αγανάκτησης που γεννιούνται από τα αυξανόμενα προβλήματα στην εκπαίδευση και ιδιαίτερα στους φοιτητές.

Η επιδείνωση όλων των συνθηκών εκπαίδευσης και η μεγάλη διόγκωση του κόστους της φοιτητικής ζωής, η υποβάθμιση των σπουδών και η δυσοίωση προοπτική της ανεργίας που περιμένει την συντριπτική πλειοψηφία τους, μετά την λήψη του πτυχίου, σε στενή συνάφεια με την μεγάλη επιδείνωση των συνθηκών ζωής των οικογενειών τους, συγκέντρωνε και συσώρευε τους όρους και τις προϋποθέσεις αυτής της μεγάλης αγωνιστικής έκρηξης και επανεμφάνισης στο κοινωνικό προσκήνιο του φοιτητικού κινήματος.. Οι "μεταρρυθμίσεις" του νομοσχεδίου της κυβέρνησης, που στην ουσία τους είναι επαναφορά και συνέχιση των προηγούμενων "εκπαιδευτικών μεταρρυθμίσεων" των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, και ιδιαίτερα η καθιέρωση των ιδιωτικών ΑΕΙ και τη "θέσπιση ορίου φοίτησης", που θίγει ευθέως την μεγάλη μερίδα των φοιτητών που είναι υποχρεωμένοι να εργάζονται, αποτέλεσαν τα καψούλια της τωρινής έκρηξης.

Βέβαια, παρά την μεγάλη σημασία που έχει η αγωνιστική επαναδραστηριοποίηση των φοιτητών και παρά το γεγονός ότι οι κινητοποιήσεις τους ήταν οι μεγαλύτερες των τελευταίων 15 χρόνων, είναι υπερβολικές και υποδηλώνουν άγνοια οι εκτιμήσεις που ισχυρίζονται ότι "ήταν πρωτόγνωρες".

Αναμφίβολα, με την έκρηξη του αυτή το φοιτητικό κίνημα μπήκε σε ένα δρόμο ανάκτησης των θέσεών του και των εμπειριών του. **Δεν κατάφερε όμως ακόμα να φτάσει στα κορυφαία οργανωτικά και πολιτικά επίπεδα που είχε κατακτήσει στη διάρκεια της Ιης δεκαετίας της μεταπολιτευτικής περιόδου. Και πρέπει να βαδίσει προς αυτές και να τις ξεπεράσει.** Αυτό όμως προϋποθέτει την κατανόηση των συνθηκών που του επέβαλαν την πολύχρονη αγωνιστική αφλογιστία, και κυρίως να κατανοηθούν οι αιτίες που έφθειραν και απαξίωσαν στις συνειδήσεις των φοιτητών την αξία της οργανωμένης δράσης μέσα από δημοκρατικούς αγωνιστικούς συλλόγους. Η βιασύνη του "πρωτόγνωρου" εξαλείφει την

του Σταθάτου Χάρη

επιτακτική ανάγκη αυτών των αναζητήσεων και υπονομεύει την διαμόρφωση μιας σωστής πολιτικής ανάπτυξης του φοιτητικού κινήματος προς πραγματικά πρωτόγνωρα οργανωτικά και πολιτικά επίπεδα.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΓΕΝΙΚΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ Η ΑΝΥΠΑΡΞΙΑ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ

Το ξέσπασμα του φοιτητικού κινήμα-

τος υποχρέωσε την κυβέρνηση να αναδιπλωθεί, να αναβάλει την ψήφισή του και να την μεταφέρει στα τέλη του Φθινοπώρου. Η αναδίπλωση αυτή σωστά χαρακτηρίστηκε ως πρώτη νίκη του κινήματος. Και παρ' όλο που δεν είναι οριστική, έδειξε πεντακάθαρα τις τεράστιες δυνατότητες που διαθέτει, όπως και τον δρόμο που πρέπει να ακολουθήσει για να υπερασπίσει και να διευρύνει τις κατακτήσεις του.

Μετά το "διάλειμμα" του καλοκαιριού και με το τέλος της διπλής εξεταστικής περιόδου του Σεπτεμβρίου, όταν η κυβέρνηση θα επαναφέρει την ψήφισή του αντιδραστικού αντιεκπαιδευτικού νομοσχεδίου, το πιθανότερο είναι ότι το φοιτητικό κίνημα θα συνεχίσει την κινητοποίησή του.

Αναπόφευκτα, τα προβλήματα που αναδύθηκαν, μαζί με την δυναμικότητά του, θα ξαναπροκύψουν πιο επιτακτικά και η λύση τους θα προσδιορίσει την κατεύθυνσή και τον επόμενο προσανατολισμό του.

Η σταθεροποίηση της δημοκρατικής λειτουργίας των συλλόγων και των μαζικών Γενικών Συνελεύσεων (Γ.Σ.), η καθιέρωση της άμεσης εκλογής και ανακλητότητας κάθε αντιπροσώπου από τις ίδιες τις Γ. Σ., η δημοκρατική επανα-

λειτουργία της ΕΦΕΕ για την ύπαρξη διαρκούς κεντρικού συντονισμού και ενιαίας οργάνωσης των αγώνων και η σύνδεση του φοιτητικού κινήματος με το εργατικό κίνημα για κοινούς αγώνες, αποτελούν τα επιτακτικότερα και σπουδαιότερα προβλήματα που απαιτούν άμεση αντιμετώπιση.

Άμεση εκλογή και ανακλητότητα των αντιπροσώπων

Το βασικότερο χαρακτηριστικό των φοιτητικών καταλήψεων και κινητοποιήσεων ήταν η μαζική συμμετοχή των φοιτητών στις Γενικές Συνελεύσεις των σχολών τους. Η επίδραση της γαλλικής φοιτητικής εξέγερσης που είχε προηγηθεί ήταν φανερή. Αλλά δεν ήταν μόνο αυτή. **Η επιστροφή στις μαζικές**

Γενικές Συνελεύσεις των φοιτητικών συλλόγων, καθορίστηκε περισσότερο από τις συνθήκες του ίδιου του ελληνικού φοιτητικού κινήματος.

Η χρόνια γραφειοκρατικοποίηση των συλλόγων, η αντικατάσταση της συμμετοχής των ίδιων των φοιτητών στις συλλογικές διαδικασίες από τους παραταξιακούς κυρίως εκπροσώπους, που στην συντριπτική τους πλειοψηφία ήταν δεμένοι στο άρμα κάποιου κομματικού μηχανισμού, δημιούργησαν μια ασφυκτική και διαλυτική κατάσταση που έρχονταν σε καταφάνερη αντίθεση με την διόγκωση των άλυτων προβλημάτων και την αναγκαιότητα μαζικής και συντονισμένης δράσης.

Η ξαφνική μαζική συμμετοχή των φοιτητών στις Γενικές Συνελεύσεις, εκφράζει την διάθεση να συμμετέχουν οι ίδιοι ενεργά και να πάρουν την κατάσταση στα χέρια τους. Να αποφασίζουν οι ίδιοι για τις διεκδικήσεις τις κινητοποιήσεις και την πορεία του αγώνα τους. Να εκλέγουν άμεσα τους εκπροσώπους τους και να έχουν το δικαίωμα μαζί και την δυνατότητα να τους ελέγχουν και να τους ανακαλούν όταν το θελήσουν. Να καθορίζουν οι ίδιοι την τύ-

→ Στη σελ. 15

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

→ από τη σελ. 14

χη τους, δημοκρατικά και ελεύθερα.

Η τωρινή μαζικότητα των Γενικών Συνελεύσεων είναι καταδίκη και ανατροπή της πολιτικής των μεγάλων παρατάξεων που συστηματικά, για 2 δεκαετίες τώρα, τις απενεργοποίησαν και απομάκρυναν τους φοιτητές από την λειτουργία των συλλόγων, φωνάζοντάς τους μόνο στην περίοδο των φοιτητικών εκλογών, αντιγράφοντας την πρακτική των κοινοβουλευτικών πατρώνων τους.

Με το ξέσπασμα αυτό της μαζικής συμμετοχής στις Γ.Σ. **το φοιτητικό κίνημα έκανε ένα μεγάλο βήμα προς την επαναφορά της αναγκαίας δημοκρατικής λειτουργίας που είχε καταφέρει να επιβάλλει στις οργανώσεις του τα 10 και πλέον πρώτα χρόνια της μεταπολιτευτικής περιόδου.** Η πάλη για σταθεροποίηση και μονιμοποίηση αυτής της κατεύθυνσης θα καθορίσει την επόμενη αυξητική πορεία του φοιτητικού κινήματος.

Αντίθετα, αν κυριαρχήσουν οι αντιδημοκρατικές απόψεις που υποστηρίζουν ότι το **"θέμα της αιρετής και ανακλητής αντιπροσώπευσης μπορεί να λειτουργήσει θετικά υπό όρους"** (βλ. Σπάρτακος, Νο 86 σελ 3, αρθρ. Μ. Λούκα) τότε το φοιτητικό κίνημα απειλείται ξαφνικά από αντιδημοκρατική ασφυξία και παράλυση, αφήνοντας μετέωρο και χωρίς συνέχεια το δυναμικό ξεκίνημα που έκανε.

Η αιρετή και ανακλητή εκπροσώπηση δεν επιδέχεται κανέναν όρο και πρέπει να αποτελεί τον θεμέλιο λίθο της δημοκρατικής λειτουργίας των οργανώσεων κάθε μαζικού κινήματος. Αποτελεί το κλειδί της εξασφάλισης της ελεύθερης δημιουργικής και μαζικής συμμετοχής των ίδιων των φοιτητών και των εργαζομένων σε κάθε συλλογική διαδικασία. Γι' αυτό άλλωστε καταπολεμείται με μανία από σοσιαλδημοκράτες, σταλινικούς και όλους όσους θέλουν να "αντιπροσωπεύουν" και να ελέγχουν τα κινήματα μακριά από κάθε έλεγχο των μαζών, που τις θεωρούν "ανίκανες" ή "ανέτοιμες" να παίρνουν αποφάσεις.

Κεντρικός συντονισμός και ενιαία οργάνωση Δημοκρατική επαναλειτουργία της ΕΦΕΕ

Το δεύτερο καθοριστικό χαρακτηριστικό των φοιτητικών κινητοποιήσεων ήταν η **απουσία κεντρικού συντονισμού του. Η απονέκρωση της ΕΦΕΕ** που "κατορθώθηκε" στις προηγούμενες δεκαετίες από τις δυνάμεις που βρίσκονταν στην ηγεσία του φοιτητικού κινήματος, **το άφησε ακέφαλο και ασυντόνιστο**, χάνοντας μια από τις σημαντικότερες κατακτήσεις του.

Η δημιουργία των "Συντονιστικών Επιτροπών" και η ύπαρξη του Κεντρικού

ΕΚΡΗΚΤΙΚΗ ΑΝΑΖΩΟΓΟΝΗΣΗ ΤΟΥ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Συντονιστικού Οργάνου που γεννήθηκε από την ανάγκη του αναγκαίου συντονισμού, έχει περιστασιακό χαρακτήρα και δεν αναπληρώνει το μεγάλο κενό. **Η δημοκρατική επαναλειτουργία της ΕΦΕΕ κάτω από τον διαρκή έλεγχο των Γενικών Συνελεύσεων, αποτελεί μια σημαντική προτεραιότητα για το μέλλον του φοιτητικού κινήματος.**

Από φοιτητές αγωνιστές που τοποθετούνται στο πολιτικό χώρο της επαναστατικής αριστεράς, ακούγεται συχνά το επιχείρημα - φόβος ότι η λειτουργία της ΕΦΕΕ περιέχει την απειλή να ελεγχθεί από τις μεγάλες συμβιβαστικές παρατάξεις (ΠΑΣΠ, ΔΑΠ κλπ), έχοντας αρνητικές συνέπειες για την εξέλιξη του κινήματος.

Η επιχειρηματολογία αυτή είναι άκρως επικίνδυνη για το κίνημα. **Η ύπαρξη της ΕΦΕΕ αποτελούσε έκφραση της οργανωτικής ενιαίας συγκρότησης του φοιτητικού κινήματος, που ήταν από τις μεγαλύτερες μεταπολιτευτικές κατακτήσεις του.** Ανεξάρτητα από το ποιος καθόριζε και έλεγχε την πολιτική που ακολουθούσε η ΕΦΕΕ, αποτελούσε το **σύμβολο της οργανωτικής ενότητας και δύναμης.** Αλίμονο αν οι επαναστάτες αγωνίζονταν για την ενιαία οργάνωση κάθε κλάδου των εργαζομένων ή της νεολαίας, μόνο αν αυτοί "ελέγχουν" την ηγεσία της. Αναλογιστείτε να επικρατήσει η λογική αυτή στο εργατικό κίνημα. Θα πρέπει τότε να διαλυθεί η ΓΣΕΕ και κάθε σωματείο ή συνδικάτο που ελέγχεται από δυνάμεις του γραφειοκρατικού κομματικού και κρατικού συνδικαλισμού.

Αντίθετα απ' αυτή την διαλυτική "λογική", **οι επαναστάτες αγωνιστές, που ενδιαφέρονται πραγματικά για τα πραγματικά συμφέροντα των εργαζομένων, των φοιτητών και της νεολαίας, πρέπει να παλεύουν με όλες τους τις δυνάμεις για την αντιμετώπιση της ανοργανωσιάς και την ενότητα των ταξικών δυνάμεων σε μια ενιαία οργάνωση και δύναμη.** Ταυτόχρονα, δίνουν ανυποχώρητη και λυσσασμένη μάχη για την εργατοδημοκρατική λειτουργία αυτής της οργάνωσης, διεκδικώντας την άμεση συμμετοχή στις αποφάσεις και τον έλεγχό της

από την ίδια την βάση της, την, χωρίς όρους, άμεση εκλογή και ανακλητότητα των αντιπροσώπων της, και την υιοθέτηση της σωστής και ανυποχώρητης ταξικής πολιτικής υπεράσπισης των συμφερόντων των εργαζομένων και της νεολαίας.

Ενιαίο Μέτωπο Πάλης με το εργατικό κίνημα

Το τρίτο, και ίσως σημαντικότερο, πρόβλημα που έχει μπροστά του το φοιτητικό κίνημα, είναι η ενεργή και ουσιαστική σύνδεση των αγώνων και διεκδικήσεών του με το εργατικό κίνημα.

Στην μεγάλη κινητοποίηση της αρχής του καλοκαιριού, με έντονη την επίδραση της εμπειρίας από τις γαλλικές κινητοποιήσεις, ήταν φανερό η τάση και η διάθεση για μια τέτοια σύνδεση. **Το γαλλικό παράδειγμα απέδειξε, με τον καλύτερο τρόπο, ότι η σύνδεση του φοιτητικού με το εργατικό κίνημα είναι ο μόνος ουσιαστικός τρόπος που μπορεί να δώσει λύση και διέξοδο στα προβλήματα του φ.κ.**

Οι διαθέσεις που εκδηλώθηκαν για μια τέτοια σύνδεση και όσα έγιναν γι' αυτό στην διάρκεια των ελληνικών φοιτητικών κινητοποιήσεων μπορούν να χαρακτηρισθούν σκιρτήματα προς την σωστή κατεύθυνση. Όμως δεν ήταν αρκετά και δεν μπορούν να σταματήσουν εκεί. **Πρέπει να αναληφθεί συστηματική και διαρκής κεντρική πρωτοβουλία που θα προωθηθεί απ' όλους τους φοιτητικούς συλλόγους, με την οργάνωση δυναμικών και αποφασιστικών εξορμήσεων προς τις οργανώσεις του εργατικού κινήματος και προς τους ίδιους τους εργαζόμενους στους χώρους δουλειάς, ζητώντας την κοινή οργάνωση και ανάπτυξη α-**

γώνων, σ' ένα ενιαίο Μέτωπο Πάλης, για τα προβλήματα της εκπαίδευσης, της ανεργίας, της αντιλαϊκής κυβερνητικής πολιτικής, των άθλιων μισθών και του υποβαθμισμένου βιοτικού επιπέδου. Και που θα βάζει τις βάσεις για την διαμόρφωση ενός γενικότερου κοινού προγράμματος δράσης ενάντια στην καπιταλιστική οικονομική πολιτική και κοινωνική κρίση προς την κατεύθυνση κοινών πολιτικών λύσεων (κυβέρνηση εργαζομένων) που θα εξασφαλίζει την προώθηση και εξυπηρέτηση των ταξικών συμφερόντων των εργαζομένων της νεολαίας και όλων των εκμεταλλευομένων.

Η αντιμετώπιση αυτών των προβλημάτων, προς αυτή την κατεύθυνση που αναπτύξαμε παραπάνω, και που πιστεύουμε ότι ανταποκρίνεται στις αντικειμενικές ανάγκες του φοιτητικού κινήματος, δεν μπορεί να περιμένει κανείς, βέβαια, ότι θα γίνει από μόνη της. Πρέπει να γίνει στόχος πρώτα και κύρια των επαναστατών μαρξιστών. Που πρέπει να επιδιώξουν και να καταφέρουν να συνεννοηθούν και να συνεργαστούν μεταξύ τους, επιχειρώντας να κερδίσουν μαζί τους την ανήσυχη και δυναμική πρωτοπορία των αγωνιστών που αναδεικνύεται ορμητικά μέσα από τους αγώνες. Και να επεξεργαστούν από κοινού, όχι μόνο τους τρόπους αντιμετώπισης του συγκεκριμένου αντικειμενικού κυβερνητικού νομοσχεδίου αλλά και μια γενικότερη πρόταση προοπτικής για το φοιτητικό κίνημα, και την εκπαίδευση.

Σ.. Χ

ΚΛΑΔΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΡΑΠΕΖΟΪΠΑΛΛΗΛΩΝ Τι μαγειρεύει η ηγεσία της ΟΤΟΕ με τους τραπεζίτες;

Πέρασαν οι πρώτοι εννιά μήνες του 2006 και η ηγεσία της ΟΤΟΕ συζητάει ακόμα με την Ε.Ε.Τ. (Ένωση Ελλ. Τραπεζών) για την υπογραφή της κλαδικής σύμβασης.

Μέσα σ' αυτό το χρονικό διάστημα είχαμε μια περαιτέρω κλιμάκωση της επίθεσης των τραπεζιτών και της κυβέρνησης στις κατακτήσεις των τραπεζοϋπαλλήλων.

Εκτός από την παραπέρα ένταση του αυταρχισμού της εντατικοποίησης της δουλειάς των παραβιάσεων των κανονισμών εργασίας, των συλλογικών συμβάσεων και της εργατικής Νομοθεσίας είχαμε κάποια σημαντικά γεγονότα με τα οποία η κυβέρνηση και οι τραπεζίτες φανέρωσαν ακόμα μία φορά την καθαρή τους πρόθεση να επιβάλλουν ένα απάνθρωπο καθεστώς δουλειάς και ασφάλισης για τους εργαζομένους στις τράπεζες.

Ενδεικτικά αναφέρουμε:

- Προσπάθεια εφαρμογής του Αντιασφαλιστικού νόμου 3371/05 με την κατάργηση δια νόμου του Ταμείου των εργαζομένων της ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ.

- Υπογραφή επιχειρησιακής σύμβασης μεταξύ EUROBANK και της φιλοεργοδοτικής κλίκας του συλλόγου UNION που επιτρέπει την λειτουργία της τράπεζας απογεύματα και Σάββατα σε ορισμένα Εμπορικά Κέντρα.

Ξεπούλημα της ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ στη CREDIT AGRICOLE.

- Πρόθεση των τραπεζιτών να μην υπογράψουν κλαδικές συμβάσεις και άρνηση επί ένα εξάμηνο να συζητήσουν με την ΟΤΟΕ πάνω σ' αυτά.

Κι ενώ είχαμε όλα αυτά τα γεγονότα, η ηγεσία της ΟΤΟΕ τα αγνόησε και επικεντρώθηκε μόνο στο να υπογράψει μια κλαδική Σύμβαση, εκλιπαρώντας και

παρακαλώντας τον υπουργό Απασχόλησης Τσιτουρίδη να μεσολαβήσει με την Ε.Ε.Τ. για να πείσει τους τραπεζίτες να κάτσουν στο τραπέζι του διαλόγου. Και τελικά τα κατάφεραν, οι διαπραγματεύσεις άρχισαν!!!

Η γραφειοκρατία της ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ έχει μπει εδώ και καιρό στη διαδικασία ατέρμονων συζητήσεων και παζαριών για μισθούς, ασφάλιση, ωράρια χωρίς να έχει ζητήσει ποτέ την γνώμη των εργαζομένων του κλάδου γι' αυτά και χωρίς να νοιώσει την ανάγκη να εξασφαλίσει την εξουσιοδότησή τους για όσα υποστηρίζει.

Αποξενωμένη από τους εργαζομένους, όσο ποτέ άλλοτε και αγνοώντας τους επιδεικτικά, η γραφειοκρατική ηγεσία, που κινείται "εν κρυπτώ", αν κρίνουμε από την στάση που κρατάει για τα τρέχοντα μεγάλα προβλήματα του κλάδου, είναι έτοιμη να υπογράψει μια ενδοτική κλαδική σύμβαση.

Την ίδια περίοδο των διαπραγματεύσεων συναίνεσε ανοιχτά για το ξεπούλημα της ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ, και για να μην χαλάσει το κλίμα του διαλόγου με τους τραπεζίτες απέφυγε να προκηρύξει, έστω και για τα μάτια του κόσμου, ούτε μια στάση εργασίας στον κλάδο, ανοίγοντας έτσι το δρόμο και για το ξεπούλημα της ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ και της ΑΤΤΙΚΗΣ.

Για την προδοτική συμφωνία (για το ωράριο) μεταξύ EUROBANK και της ηγεσίας του συλλόγου UNION, όχι μόνο δεν έβαλε θέμα κατάργησής της, αλλά, αντίθετα, συζητάει όρους και προϋποθέσεις για την επέκταση (αυτού του ωραρίου) και σε όλες τις τράπεζες.

Αρνείται να βάλει το θέμα του Ενιαίου Ταμείου των τραπεζοϋπαλλήλων με τις ανώτερες κατακτήσεις, -παρά την ευνοϊκή συγκυρία μετά την ακύρωση του Αντιασφαλιστικού νόμου 3371/05 από το Σ. Επικρατείας σαν Αντισυνταγματικό- και περιορίζεται να ζητάει από τους τραπεζίτες και την κυβέρνηση κάποιες βελτιώσεις του νόμου ώστε να συναιέσει για την εφαρμογή του.

Δεν απαιτεί την ένταξη όλων των συμβασιούχων ορισμένου χρόνου, ωρομισθίων τραπεζοϋπαλλήλων.

Δεν ζητάει την κατάργηση όλων των επιλεκτικών αμοιβών και της σύνδεσης μισθού με παραγωγικότητα, που διασπούν τους εργαζόμενους, αλλά προσπαθεί να τις θεσμοθετήσει "βάζοντας" μόνο κάποιους "κανόνες".

Παζαρεύει αυξήσεις κοροϊδία και δεν αποφεύγει να ζητήσει την καθιέρωση της Α.Τ.Α ενάντια στην ακρίβεια. Και ενώ είναι σαφής η δηλωμένη πρόθεση της Ε.Ε.Τ να είναι η τελευταία κλαδική σύμβαση που υπογράφουν, οι εργατο-

πατερικοί μηχανισμοί συνεχίζουν να έχουν τους τραπεζοϋπαλλήλους στο σκοτάδι αδρανοποιημένους, απογοητευμένους και ανήσυχους για το τι τους περιμένει.

Οι τραπεζοϋπάλληλοι, αντιμέτωποι με αυτή τη στάση της ηγεσίας της ΟΤΟΕ, είναι υποχρεωμένοι να προχωρήσουν και να συγκροτήσουν τις δυνάμεις τους. **Να προχωρήσουν άμεσα στην εκλογή και συγκρότηση επιτροπών σε κάθε κατάσταση και διεύθυνση, μέσα από δημοκρατικές συνελεύσεις όπου θα συζητηθούν και θα αποφασισθούν όλα τα θέματα όπως ΑΥΞΗΣΕΙΣ, ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ ΩΡΑΡΙΟ, ΕΡΓΑΣΙΑΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ και θα καθορισθεί το πλαίσιο της Κλαδικής Σύμβασης που χρειαζόμαστε. Να απαιτήσουν Γενικές Συνελεύσεις κατά Τράπεζα και εκλογή Επιτροπών Αγώνα όπου μέσα από ΠΑΝΤΡΑΠΕΖΙΚΟ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟ θα καθορισθεί ο τρόπος, ο χρόνος και τα βήματα ενός συντονισμένου αγώνα που θα επιβάλλει την υπογραφή μιας Κλαδικής Σύμβασης που:**

Θα αυξάνει τους μισθούς στα επίπεδα των πραγματικών αναγκών της ζωής και θα υπερασπίζεται τις αμοιβές μας με απόλυτο συλλογικό κριτήριο δηλαδή μέσα από την ενίσχυση του ενιαίου μισθολογίου. Θα καθιερώνει την Αυτόματη Τιμαριθμική Αναπροσαρμογή (Α.Τ.Α) σαν άμυνα ενάντια στην ακρίβεια. Θα καταργήσει όλα τα συστήματα επιλεκτικών αμοιβών και κάθε σύνδεση αμοιβής με παραγωγικότητα που δια-

σπούν σε πολλές κατηγορίες τους συναδέλφους. Θα εντάξει στους οργανισμούς των Τραπεζών ισότιμα όλους τους επινοικιαζόμενους ωρομισθίους και συμβασιούχους ορισμένου χρόνου, χωρίς να επιτρέπει την επανεμφάνιση αυτής της απάνθρωπης μορφής απασχόλησης. Θα επιβάλλει ενιαίους οργανισμούς τραπεζών με τις ανώτερες κατακτήσεις. Θα ακυρώνει την επαίσχυντη συμφωνία για το απαράδεκτο ωράριο μεταξύ EUROBANK και του συλλόγου UNION. Θα καθιερώνει το 35ωρο πενήνήμερο για τα καταστήματα ΔΕΥΤΕΡΑ - ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 8 - 3.

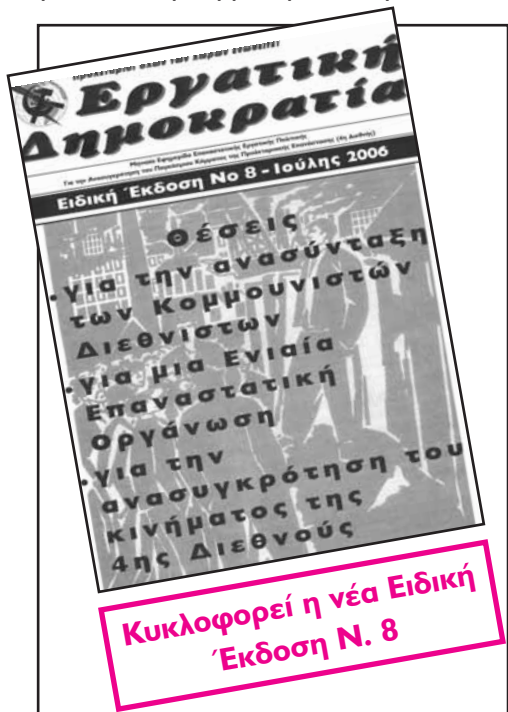
Ένα αγώνα που θα διεκδικήσει νικηφόρα ένα Ενιαίο Ασφαλιστικό Ταμείο Τραπεζοϋπαλλήλων με τις ανώτερες κατακτήσεις, διοικούμενο και διαχειριζόμενο από τους ίδιους τους ασφαλισμένους και συνταξιούχους.

Που θα επιβάλλει έλεγχο των εργαζομένων πάνω σ' όλο το φάσμα των Τραπεζικών Εργασιών καθώς και στις διαδικασίες συγχωνεύσεων, εξαγορών και αναδιαρθρώσεων, από εκλεγμένους υπολόγους σε συνελεύσεις και άμεσα ανακλητούς από αυτές, εκπροσώπους μας.

Ήρθε η ώρα να βάλλουμε τέλος στην απογοήτευση, στην αναμονή, και στην διάλυση βάζοντας στην άκρη κάθε μορφή ταξικής συμφιλίωσης και συνεργασίας.

Ήρθε η ώρα οι τραπεζοϋπάλληλοι να πάρουμε την υπόθεση στα χέρια μας.

Νοταράς Γ.

Αριστερή Ανασύνταξη

Κυκλοφορεί το νέο τεύχος Νο 30 με κείμενα για τον ιμπεριαλισμό το φοιτητικό κίνημα τις θέσεις και την πορεία του ΝΑΡ και άλλα ενδιαφέροντα θέματα